

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

**ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA
OSKARA NEDBALA TÁBOR**

OBSAH

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM	1
1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	4
1.1 Název ŠVP	4
1.2 Předkladatel	4
1.3 Zřizovatel.....	4
1.4 Platnost dokumentu	5
2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	5
2.1 Počet oborů.....	5
2.2 Velikost školy.....	5
2.3 Historie školy a současnost.....	5
2.4 Charakteristika pedagogického sboru	6
2.5 Dlouhodobé projekty	6
2.6 Regionální spolupráce	7
2.7 Mezinárodní spolupráce.....	7
2.8 Vybavení školy a její podmínky	7
3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	8
4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	8
5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU	12
5.1 Hudební obor.....	12
5.1.1 Přípravné studium.....	12
5.1.2 Vzdělávací zaměření - Hra na dechové nástroje	15
5.1.2.1 Studijní zaměření – Hra na zobcovou flétnu	15
5.1.2.2 Studijní zaměření – Hra na příčnou flétnu	19
5.1.2.3 Studijní zaměření – Hra na klarinet.....	22
5.1.2.4 Studijní zaměření – Hra na saxofon.....	26
5.1.2.5 Studijní zaměření – Hra na trubku	30
5.1.2.6 Studijní zaměření – Hra na přirozený lesní roh	34
5.1.2.7 Studijní zaměření – Hra na lesní roh	36
5.1.2.8 Studijní zaměření – Hra na pozoun.....	42
5.1.2.9 Studijní zaměření – Hra na baryton	45
5.1.2.10 Studijní zaměření – Hra na tubu.....	48
5.1.3 Vzdělávací zaměření - Hra na smyčcové nástroje.....	50
5.1.3.1 Studijní zaměření – Hra na housle.....	52

5.1.3.2	Studijní zaměření – Hra na violu	57
5.1.3.3	Studijní zaměření – Hra na violoncello	61
5.1.3.4	Studijní zaměření – Hra na kontrabas	65
5.1.4	Vzdělávací zaměření – Hra na strunné nástroje	68
5.1.4.1	Studijní zaměření – Hra na kytaru	68
5.1.4.2	Studijní zaměření – Hra na elektrickou kytaru	72
5.1.4.3	Studijní zaměření – Hra na basovou kytaru	76
5.1.5	Vzdělávací zaměření - Hra na klávesové nástroje.....	80
5.1.5.1	Studijní zaměření – Hra na klavír	80
5.1.5.2	Studijní zaměření – Hra na elektronické klávesy a jejich ovládání - modul A	85
5.1.6	Vzdělávací zaměření - Hra na akordeon.....	89
5.1.6.1	Studijní zaměření – Hra na akordeon	89
5.1.7	Vzdělávací zaměření – Sólový zpěv	93
5.1.7.1	Studijní zaměření – Hlasová hudebně - dramatická výchova	93
5.1.7.2	Studijní zaměření – Hlasová výchova a klasický zpěv	96
5.1.7.3	Studijní zaměření – Hlasová výchova a populární zpěv	101
5.1.8	Vzdělávací zaměření – Sborový zpěv	105
5.1.8.1	Studijní zaměření – Sborový zpěv	105
5.1.9	Vzdělávací zaměření - Hra na bicí nástroje.....	108
5.1.9.1	Studijní zaměření – Hra na bicí nástroje	108
5.1.10	Hudební nauka	112
5.1.11	Hudební seminář	114
5.1.12	Hudební teorie – příprava k profesionálnímu studiu	115
5.1.13	Komorní hra	117
5.1.14	Komorní zpěv.....	119
5.1.15	Základy dramatické výchovy	121
5.1.16	Sborový zpěv	123
5.1.17	Orchestrální hra	124
5.1.18	Klavírní doprovod	125
5.1.19	Hra z listu (klavír)	126
5.1.20	Barokní soubor	127
5.1.21	Soubor lidových písní.....	128
5.1.22	Klavírní seminář.....	129
6.	VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU	131
6.1	Výtvarný obor	131
6.1.1	Studijní zaměření – Přípravná výtvarná tvorba	133
6.1.2	Studijní zaměření – Výtvarná tvorba a kultura.....	134
6.1.3	Studijní zaměření – Počítačová grafika a multimediální tvorba	137
6.1.4	Studijní zaměření – Výtvarná tvorba a kultura pro dospělé	140
7.	VÝUKA ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	141
	Podpůrná opatření	141
8.	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH	143
9.	HODNOCENÍ ŽÁKŮ	144
9.1	Zásady a způsob hodnocení žáků	144
9.2	Oblasti vlastního hodnocení školy	145

Identifikační údaje

1.1 Název ŠVP

„Školní vzdělávací program ZUŠ Oskara Nedbala Tábor“

1.2 Předkladatel

Základní umělecká škola Oskara Nedbala Tábor

Martínka Húsky 62

390 01 Tábor

odloučená pracoviště školy:

- Osvození 47, 391 37 Chotoviny
- Choustník 3, 391 18 Choustník
- Gabrielovo nám. 25, 391 55 Chýnov
- Malšice 232, 391 35 Malšice
- Morávkovo nám. 25, 391 43 Mladá Vožice
- Opařany 165, 391 61 Opařany
- Koželužská 140, 390 01 Tábor

IČ: 70840628

ředitel: Ing. Jakub Valeš

tel., fax: 381 25 20 25

e-mail: zustabor@zustabor.cz

www.zustabor.cz

1.3 Zřizovatel

Jihočeský kraj

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

tel.: 386 720 111

posta@kraj-jihocesky.cz

www.kraj-jihocesky.cz

1.4 Platnost dokumentu

Školní vzdělávací program nabývá platnosti od 1. 9. 2023

1. Charakteristika školy

2.1 Počet oborů

Počet oborů 2:

- hudební
- výtvarný

2.2 Velikost školy

kapacita školy 680 žáků

2.3 Historie školy a současnost

Městská hudební škola v Táboře byla založena zásluhou hudbymilovných nadšenců a městské rady v čele se starostou Aloisem Kotrbelcem dne 13. září roku 1913. Vyučování začalo 6. října téhož roku. Vedle pěveckého sboru Hlahol (zal. v r. 1860) a Filharmonického spolku (zal. v r. 1877; dnes komorní orchestr Bolech) se škola stala důležitým ohniskem tábořského hudebního života.

Již v roce 1920 měla kolem 500 žáků a 20 učitelů. Vedení si stanovilo nesnadný úkol – sestavení vyučovacího plánu pro výuku houslí a klavíru podle vzoru pražské konzervatoře. Po třech letech tzv. přípravy a 5 ročnících studia měl absolvent probránou veškerou látku čtyř ročníků konzervatoře (včetně teoretických předmětů) a byl pak připraven ke státní zkoušce. Prvním ředitelem školy (1913-1921) byl zvolen významný hudebník, pozdější pedagog pražské konzervatoře, skladatel a sbormistr Vojtěch Bořivoj Aim (1886 – 1972).

Po tragickém úmrtí tábořského rodáka – violisty, dirigenta a skladatele Oskara Nedbala (+ 24. 12. 1930) - bylo umělcovo jméno včleněno do názvu: Městský hudební ústav Oskara Nedbala. V roce 1961 se v průčelí budovy objevuje nový název: Lidová škola umění. V témže roce vznikl též výtvarný obor, zejména zásluhou významného malíře a pedagoga Karla Valtera. Od roku 1990 nese škola název Základní umělecká škola Oskara Nedbala.

Hudební obor nabízí výuku hry na klavír, el. klávesy, akordeon, zobcovou a příčnou flétnu, klarinet, saxofon, trubku, pozoun, baryton, tubu, housle, violu, violoncello, kontrabas, kytaru, elektrickou kytaru, basovou kytaru, bicí nástroje, hlasovou výchovu a zpěv. V hudebním oboru pracuje také několik komorních souborů a pěvecký sbor. Ve výtvarném oboru se vyučuje kresba, malba, grafika, modelování, keramika, práce s textilem a dekorativní činnosti. Výuka probíhá dle schválených rozvrhů hodin a může probíhat o víkendy a v době prázdnin. Výsledky své práce žáci pravidelně prezentují na veřejných vystoupeních a výstavách, úspěšně se zúčastňují soutěží (včetně mezinárodních). Pravidelně bývají přijímáni na střední, příp. vysoké školy uměleckého směru.

Za dobu své existence škola vychovala bezpočet absolventů. Někteří z nich se uplatnili po dalších studiích jako významní hudebníci a výtvarníci, řada se věnovala úspěšně pedagogické dráze. I v současné době škola pokračuje v této linii. Přesto ale hlavním cílem výchovné práce na ZUŠ Oskara Nedbala stále zůstává především vypěstování trvalého pozitivního vztahu absolventů školy k hudbě a výtvarnému umění.

2.4 Charakteristika pedagogického sboru

Ve škole působí pedagogický sbor všech věkových skupin a je přibližně rovnoměrně rozložen na muže a ženy. Všichni splňují požadavky na odbornou kvalifikaci pro učitele v základní umělecké škole. Mnozí z nich jsou bývalými absolventy naší školy.

2.5 Dlouhodobé projekty

Výchovné koncerty

V naší škole má dlouholetou tradici spolupráce s mateřskými školami. Každoročně organizujeme výchovné koncerty pro tento typ škol. Děti se tak mají možnost seznámit s hudebními nástroji, které se na ZUŠ vyučují. Koncert je vhodným způsobem moderován a posluchači jsou aktivně zapojováni do jeho průběhu. Projekt probíhá formou návštěvy žáků MŠ v koncertním sále školy. Tato spolupráce doplňuje proces hudebního rozvoje realizovaného v MŠ a na základě pozitivního prožitku při setkání s živě hranou hudbou děti motivuje ke studiu na ZUŠ. Díky tomu mají tyto výchovné koncerty i nemalý přínos pro školu, neboť bezprostředně po nich probíhají talentové průzkumy pro přijetí žáků ke studiu a zde se významná část návštěvníků těchto koncertů objevuje.

Soustředění orchestru ZUŠ Tábor

Soustředěním orchestru se rozumí společný, několikadenní pobyt žáků hrajících ve školním orchestru, jehož účelem je dokončení nácviku programu prezentovaného pak na závěrečném koncertu školy. Patří mezi tradiční formy zpestření a rozšíření vyučování. Tato aktivita, která je nad rámec běžného vyučování, se zaměřuje na kolektivní práci. Velkým přínosem pro žáky je nejen vlastní zkoušení, rozložené do celého dne, ale i neformální setkávání mimo prostory školy a navázání dobrých vztahů mezi různě starými žáky. Financování je zajišťováno z prostředků Sdružení rodičů a přátel školy při ZUŠ Tábor a spoluúčastí žáků.

Veřejné prezentace výtvarného oboru

Každoročně jsou pořádány výstavy v Městské knihovně v Táboře. Umělecká díla naplní celý objekt knihovny - zdi v knihovně i schodiště zdobí kresby, malby a grafika i keramika. Díky vhodně zvolenému výstavnímu prostoru má velké množství návštěvníků nejen z řad rodičů a přátel, ale i úplně cizích návštěvníků knihovny možnost posoudit výsledky práce žáků.

Během školního roku je jednomu vytipovanému žáku umožněno uspořádat autorskou výstavu ve výstavní síni v Táboře. Další žák poskytuje rozhovor novinářům v místním deníku. To přispěje nejen k prosazení žáků na veřejnosti, ale zpětně i k rozvoji kultivovaného projevu žáků v médiích.

Dalším krokem k přiblížení školy veřejnosti jsou dny otevřených dveří výtvarného oboru. První se konají v květnu, poté následuje přijímací řízení ke studiu výtvarného oboru. Budoucí žáci a jejich rodiče mají možnost prohlídky objektu a poté zvážení vstupu do školy. Následující dny otevřených dveří probíhají na podzim, kdy se ZUŠ zapojuje do regionální akce "Dny otevřených ateliérů". Veřejnost má opět možnost prohlídky prostor a tvorby výtvarného oboru.

Největší množství autorů bývá zastoupeno na výstavách pořádaných místními galeriemi u příležitosti tradičních témat - Vánoce, Velikonoce, na které se snažíme aktivovat co nejvíce žáků a obsáhnout široké spektrum výtvarných technik umožňujících každému žákovi nalézt vlastní přijatelnou polohu tvorby.

Žáci se sklony k textilní tvorbě prezentují dvakrát do roka své modely - na vánočním koncertě žáků hudebního oddělení v divadle a ke konci školního roku na půdě vlastní budovy.

Výtvarné oddělení každoročně vyrábí pro potřeby ZUŠ originální novoročenky různými grafickými technikami. Jejich hodnota je dána ručním zpracováním každého jednotlivého přání.

Soustředění výtvarného oboru

V červnu již tradičně jezdí žáci výtvarného oboru na třídní pobytové soustředění probíhající v chatovém táboře v Plané nad Lužnicí. Žáci mají možnost intenzivní tvorby trvající po celý víkend, mohou zde pod vedením svých pedagogů realizovat velkolepé výtvarné projekty a v neposlední řadě srovnávat a začleňovat svou tvorbu mezi vrstevníky.

2.6 Regionální spolupráce

Škola úzce spolupracuje se svým zřizovatelem, dále s Městem Tábor a jeho institucemi, jako jsou Divadlo Oskara Nedbala Tábor a Městská knihovna Tábor. Dále spolupracujeme s Galeríí Bastion a v neposlední řadě s městy a obcemi, kde jsou umístěna odloučená pracoviště školy.

2.7 Mezinárodní spolupráce

Výtvarný obor naší školy dlouhodobě spolupracuje na mezinárodních projektech organizovaných „Platformou pro vzájemnou kulturní spolupráci mladých v příhraničí“ v Dolním Rakousku.

2.8 Vybavení školy a její podmínky

ZUŠ Tábor je školou s téměř stoletou tradicí. Svou činnost zahájila již v roce 1913 v domě č.p. 62 v ulici Martínka Húska, nedaleko rušného centra Tábora, a v této budově, která je ve vlastnictví Města Tábor, sídlí dodnes. Postupem času Město Tábor poskytlo škole též sousední dům č.p. 61, a pro potřeby výtvarného oboru, po několikerém stěhování, též část domu v Koželužské ulici č.p. 140. Tento dům byl v roce 1995 kompletně zrekonstruován přímo pro potřeby výtvarného oboru ZUŠ. Další prostory, které škola užívá, jsou pronajaté učebny v základních školách v obcích, kde ZUŠ Tábor zřídila své pobočky.

Díky dobré spolupráci s Městem Tábor se daří prostorové podmínky pro výuku jak hudebního, tak výtvarného oboru neustále zlepšovat. Učebny na pobočkách však slouží v první řadě kolektivní výuce základních škol a pro individuální výuku hudebního oboru se příliš nehodí.

Materiální vybavení školy je na poměrně dobré úrovni jak v hudebním, tak ve výtvarném oboru a jeho obnova se v současném systému financování více či méně daří. Škola disponuje řadou hudebních nástrojů pro začínající hráče, sál školy a učebna Hudební nauky jsou vybaveny kvalitní multimediální technikou, většina učeben je vybavena audiotechnikou a novým nábytkem. V poslední době se, za spoluúčasti Jihočeského kraje, dokončuje finančně náročné vybavení učebny bicích nástrojů. Ve výtvarném oboru nechybí keramická pec, hrncířský kruh, lis na grafiku, malířské stojany a samozřejmě je dostatek ostatních pomůcek k výtvarným činnostem.

2. Zaměření školy a její vize

Smyslem práce v naší škole je rozvíjení individuálních vloh a zájmů žáka. Zároveň nám musí jít o utváření jejich lidských kvalit. Výsledek má být příspěvkem k harmonickému utváření osobnosti žáků, aby dovedli co nejlépe čelit nárokům, které dynamický vývoj klade na celou společnost a mohli jej využít ve svém budoucím, nejen profesním životě.

Škola není pouze institucí, ale především místem lidského setkávání žáků a učitelů nad učivem, tj. při určité práci. Velké obecné hodnoty a cíle nejsou nejvlastnějším obsahem naší práce. Tím vždy je a zůstane jednotlivý žák, k němuž se výchovou a vzděláním obrácíme.

Zaměření školy

- působit na rozvoj estetického a citového bohatství žáků a formovat jejich postoje k umění
- vychovat člověka s láskou k umění, která mu vydrží po celý život
- aktivně zapojovat všechny žáky do dění ve škole
- zdůrazňovat kolektivní výuku
- klást důraz na prezentaci školy na veřejnosti

Vize školy

- vychovat generaci, která se bude aktivně podílet na kulturním dění ve svém okolí
- udržovat a rozvíjet kvalitu výuky
- působit na estetické cítění žáků a formovat jejich postoje k umění
- respektovat osobnost žáka, rozvíjet jeho schopnosti, zdravé sebevědomí a tvořivost
- vytvářet atmosféru důvěry a vzájemného respektu mezi učiteli a žáky

3. Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie utvářejí a rozvíjejí klíčové kompetence žáka. V případě základního uměleckého školství se jedná především o utváření a rozvíjení kompetencí pro uplatnění v kulturním a uměleckém životě.

Směrování žáka k dosažení individuálního (relativního) „ideálního maxima“ daného klíčovými kompetencemi je realizováno prostřednictvím výchovných a vzdělávacích strategií uplatňovaných v rámci hudebního oboru ZUŠ O. Nedbala Tábor.

Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

Žák:

- je schopen interpretace hudebního díla na základě porozumění uměleckému sdělení autora
- je vnitřně pozitivně motivován k interpretaci a recepci umělecky hodnotné hudby
- je schopen tzv. primární reflexe hudebního díla a kreativní diskuze o jeho interpretačním pojetí
- je schopen tzv. sekundární reflexe hudby (zamýšlí se nad inspiračními zdroji, okolnostmi vzniku skladby, volbou užitých vyjadřovacích prostředků, osobností tvůrce apod.)
- je schopen soustředěné apercepce umělecky hodnotné a kompozičně náročnější hudby
- vyhledává příležitosti k návštěvě živě hraných hudebních produkcí

- pravidelně s trvale interiorizovanou motivací poslouchá umělecky hodnotnou hudbu reprodukovanou ze zvukových (příp. audiovizuálních) nosičů
- podle svých možností se aktivně věnuje hudebním činnostem (zpěv v pěveckém sboru, hra v hudební skupině apod.) i mimo školu
- se zajímá o hudební dění v regionálním (příp. celostátním i mezinárodním) měřítku a podle svých možností se zapojuje do jeho rozvoje

Strategie pro kompetenci kulturní

Žák:

- je kultivovaným recipientem kulturních podnětů v širším kontextu, navštěvuje rozmanité kulturní programy
- se trvale zajímá o kulturní dění ve svém regionu i v širším celostátním, příp. mezinárodním měřítku
- se věnuje rozmanitým činnostem v kulturní sféře a usiluje o zkvalitnění kulturního života obecně
- je schopen reflexe v široké oblasti kultury; samostatně vyhledává mezipředmětové a mezioborové vztahy
- si je vědom současných trendů neekologického přístupu ke kultuře a životu, a proto usiluje o dílčí změnu v této oblasti (hudební ekologie – zejm. problematika akustického a hudebního smogu)
- dostává učební látku přiměřenou svému věku a individuálním schopnostem nejen teoreticky vysvětlenou, ale v případě potřeby i konkrétně předvedenou
- je veden k chápání probíraných témat v širších souvislostech
- má vytvářeny podmínky pro vyhledávání a vytváření příležitostí uplatnit to, co se naučil
- pravidelnou komunikací s rodiči a ukázkami výsledků práce je u žáka podporován zájem rodičů o výuku jejich dětí, vzniká bezpečný prostor pro vzájemnou spolupráci mezi školou a rodiči

Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

Žák:

- si plně uvědomuje, že umění a kultura kultivuje osobnost i společnost, a proto svými postoji, zájmy, chováním a jednáním pozitivně působí též na své okolí
- disponuje rozvinutou emocionální výbavou (bohatou škálou tzv. citlivosti a tzv. citovosti) a tzv. vyššími city souvisejícími s vědomím estetických a etických hodnot života a světa
- je schopen introspekce a sebereflexe, stanovuje si přiměřené cíle (aspirační úroveň)
- pracuje na dalším sebezdokonalování a kultivaci morálně volných vlastností (především tendencí k systematické práci a pílí)
- je schopen jak samostatné individuální práce, tak spolupráce v rámci týmu na základě demokratické komunikace a dialogu
- uplatňuje kreativní přístup k životu, odmítá schematismus a konvergentní (rutinní) způsob myšlení
- si váží svého zdraví, pečuje o něj, ohleduplně se chová k lidem nemocným a postiženým; zajímá se o možnosti individuální psychohygieny
- vedení k zásadám hlasové hygieny (znalost hlas. fyziologie) apod. u zpěváků
- práce v oblasti „boje“ s trémou

- uplatnění poznatků z individuálního působení hudby např. v rámci prevence negativních psychických stavů (relaxace s hudbou jako možný prvek preventivní automuzikoterapie; stimulační efekt určité hudby...)
- arteterapeutické účinky výtvarné tvorby...)
- je ve výtvarném oboru podněcován k ucelenému přístupu k danému tématu - zadaný úkol zpracovat, dokončit, obhájit a prezentovat na veřejnosti
- vytváří si pocit jistoty a důvěry při výuce tím, že pedagog je žákovi oporou. Úkol má pedagogem rozčleněn na dílčí postupné kroky podle svých schopností a individuálních dovedností

K tomu, aby žák dospěl k těmto klíčovým kompetencím, jsou v naší škole využívány tyto výchovné a vzdělávací strategie:

- příklad učitele v profesní sféře (jeho hra na nástroj, zpěv, umělecké vystupování, vztah k hudbě, pedagogické dovednosti, vzdělání apod.)
- příklad osobnosti učitele (vztah k žákovi a lidem, chování a jednání učitele, morální autorita, senzitivita a empatie apod.)
- používání vhodných didaktických pomůcek (zejm. u mladších dětí) jako aktivačně motivačního činitele, sebevzdělávání, sledování a aplikování moderních a nových metodických postupů
- výběr vhodného (přiměřeného) repertoáru a námětů (žákem pozitivně vnímaného) jako zdroj interiorizované pozitivní motivace
- uplatňování vhodných a rozmanitých forem výuky – individuální, skupinová, kolektivní (komorní hra, komorní zpěv, hra v orchestru, pěvecký sbor, ve výtvarném oboru potom práce ve skupinkách i celooborové projekty aj.) a nabídky hudebních a výtvarných činností
- kooperativní pojetí skupinové a kolektivní výuky (rozvoj spolupráce mezi žáky jako přínos v širším kontextu sociální komunikace)
- respektování a uplatňování ověřených didaktických zásad (zásada názornosti, zpětné vazby, přiměřenosti, poslušnosti aj.)
- uplatňování vhodných a motivujících metod výuky vedle tradiční monologické (výkladové) – např. dialogické, diskusní, projektivní (žákovi je zadán projekt – úkol) apod., které rozvíjejí kreativitu žáka (tvořivé myšlení a samostatnost, prostor pro seberealizaci)
- využívání třídních přehrávek, koncertů, výstav jednotlivců i společných, soutěží apod. jako motivačního činitele a zejm. příležitosti ke srovnání jednotlivých vystoupení, ke kultivaci schopnosti hodnocení a sebehodnocení (extraspekce, introspekce, reflexe, sebereflexe, sebepojetí, ambice a aspirace, motivace)
- systematická podpora rozvoje citové a emocionální sféry žáka interpretačním rozбором skladby (otázka výrazového uchopení skladby), vhodnou symbolickou verbalizací jeho obsahu, kreativní diskuzí, sekundární reflexí díla (inspirační podněty skladatele, osobnost tvůrce apod.)
- spolupráce s rodiči, snaha o jejich kladné zaujetí a podporu žáka v rodinném zázemí
- systematické vedení žáka k jeho samostatné domácí přípravě (též ve spolupráci s rodiči) jako nezbytné složce úspěšné pedagogické i žákovy vlastní práce, vedení k pílí a s ní související kultivaci volných vlastností
- motivování žáka (též vlastním příkladem) k aktivním návštěvám hudebních produkcí, uměleckých a kreativních výstav a vlastnímu uvědomělému poslechu hudby a vnímání výtvarného umění
- informování o možných rizicích nesprávného cvičení např. hlasové poruchy, zdravotní potíže (páteř, šlachy aj.) instrumentalistů

- seznámení s pracovními, hygienickými a bezpečnostními návyky, které souvisí s různými výtvarnými technikami a poté jsou od žáků vyžadovány
- systematické vedení žáka k aktivní apercpci hudby (nikoli pasivní percepci); upozorňování na muzikopatogenní rysy masové produkce hudby a akustického smogu
- pomocí kreativní diskuze, interpretace a receptivních činností cílevědomé postupné rozšiřování percepčních vzorců žáka směrem ke kompozičně náročnějším a umělecky hodnotnějším hudebním artefaktům, než nabízí současná komerční masová hudební produkce
- pedagog svou pečlivou přípravou na vyučování je pro žáky příkladem v plnění povinností

4. Vzdělávací obsah hudebního oboru

4.1 Hudební obor

5.1.1 Přípravné studium

Přípravná hudební výchova hravou formou kultivuje žákovy percepční schopnosti (hudební sluch a rytmické cítění), učí ho porozumět elementárním hudebním pojmům, vede k soustředěnému poslechu hudebních ukázek a k základním správným pěveckým návykům. Vytváří tak důležitou platformu pro žákovu instrumentální výuku nebo hlasovou výchovu. Napomáhá komplexnímu rozvoji dětské osobnosti v oblasti vnímání, tvořivosti, představivosti a fantazie.

Pro děti ve věku od 5 let je určen předmět Přípravná hudební výchova – Sboreček I. Vyučuje se v rozsahu jedné hodiny týdně a je určen pro děti se zájmem o hru na hudební nástroj i se zájmem v sólovém, nebo sborovém zpěvu.

Učební plán Přípravná hudební výchova - Sboreček I.

Předměty	Počet hodin týdně
Přípravná hudební výchova – Sboreček I.	1

Školní výstupy předmětu Přípravná hudební výchova – Sboreček I.

Žák:

- je ukázněný, umí se chovat v kolektivu při zpěvu zřetelně, přirozeně artikuluje
- umí naslouchat
- rozeznává tóny vysoké a hluboké, dlouhé a krátké, silné a slabé
- rozeznává tempo pomalé a rychlé
- umí vyjádřit náladu písničky pohybem
- zazpívá po učiteli co nejjednodušší melodické ozvěny
- zazpívá jednoduché dětské písně – lidové, umělé
- je schopen nácvičku písni podle sluchu
- umí dodržet rytmus písni
- je schopen ukázněného veřejného vystoupení s kolektivem

Pro děti ve věku od 6 let, které mají zájem o hru na hudební nástroj je určen předmět Přípravná hudební výchova. Vyučuje se v rozsahu jedné hodiny týdně. Nepovinně si mohou přidat předmět Přípravná výchova – Sboreček II, jako pokračování ve sborovém zpěvu. Dále pak si mohou v případě mimořádného talentu a volné kapacity nepovinně zvolit předmět Hra na hudební nástroj – podle druhu vybraného nástroje (klavír, zobcová flétna, housle)

Učební plán Přípravná hudební výchova

Předměty	Počet hodin týdně	
Přípravná hudební výchova	1	
Nepovinně volitelný předmět	Přípravná hudební výchova – Sboreček II.	1
	Hra na hudební nástroj	1

Školní výstupy předmětu Přípravná hudební výchova.

Percepční schopnosti (hudební sluch a rytmické cítění)

Žák:

- umí rozlišit vlastnosti tónu (dlouhý – krátký, vysoký – nízký apod.)
- umí rozpoznat vzestupnou a sestupnou melodii a vyjádřit ji pomocí jednoduché fonogestiky
- určuje počet zahranych tónů
- reprodukuje (vytleská, vyťuká) drobný rytmický útvar v různém tempu a síle
- reaguje na tempové změny pohybem (včetně tzv. hry na tělo)
- rytmizuje jednoduché texty (např. říkadla)
- rozlišuje těžké a lehké doby; pulzační doby ztvárňuje pochodem
- pro jednoduchý rytmický doprovod používá Orffův instrumentář a tzv. hru na tělo
- umí odlišit forte – piano, crescendo – decrescendo (včetně vyjádření pohybem)

Pěvecké dovednosti

- zřetelně artikuluje, měkce nasazuje tón (nekřičí) a správně intonuje písně malého rozsahu
- sólově i v kolektivu zpívá jednoduché lidové a umělé písně
- melodizuje jednoduché texty (slova; říkadla apod.)
- opakuje drobný hudební motiv předzpívaný nebo zahrany na hudební nástroj

Receptivní složka

- rozeznává předehtu, mezihru, dohtu v rámci jednoduchých formálních celků
- je schopen soustředěně apercpece krátké skladby, hudební pohádky apod. a elementární diskuse na téma dané poslechem

Pojmy

- rozumí pojům nota a pomlka celá, půlová, čtvrt'ová, notová osnova, mezera, linka
- umí zaznamenat houslový klíč
- zná základní hudební abecedu (využívá tzv. prstovou osnovu)

Pro děti ve věku od 6 let, které mají zájem o sólový, nebo sborový zpěv je určen předmět Přípravná hudební výchova – Sboreček II. Vyučuje se v rozsahu jedné hodiny týdně.

Učební plán Přípravná hudební výchova - Sboreček II.

Předměty	Počet hodin týdně
Přípravná hudební výchova – Sboreček II.	1

Žák:

- je ukázněný, umí se chovat v kolektivu při zpěvu zřetelně, přirozeně artikuluje
- umí naslouchat
- rozeznává tóny vysoké a hluboké, dlouhé a krátké, silné a slabé
- rozeznává tempo pomalé a rychlé
- umí vyjádřit náladu písničky pohybem
- zazpívá po učiteli co nejjednodušší melodické ozvěny
- zazpívá jednoduché dětské písně – lidové, umělé
- je schopen nácviku písni podle sluchu
- umí dodržet rytmus písni

- je schopen ukázněného veřejného vystoupení s kolektivem

Percepční schopnosti (hudební sluch a rytmické cítění)

Žák:

- umí rozlišit vlastnosti tónu (dlouhý – krátký, vysoký – nízký apod.)
- umí rozpoznat vzestupnou a sestupnou melodii a vyjádřit ji pomocí jednoduché fonogestiky
- určuje počet zahraniých tónů
- reprodukuje (vytleská, vyťuká) drobný rytmický útvar v různém tempu a síle
- reaguje na tempové změny pohybem (včetně tzv. hry na tělo)
- rytmizuje jednoduché texty (např. říkadla)
- rozlišuje těžké a lehké doby; pulzační doby ztvárňuje pochodem
- pro jednoduchý rytmický doprovod používá Orffův instrumentář a tzv. hru na tělo
- umí odlišit forte – piano, crescendo – decrescendo (včetně vyjádření pohybem)

Pěvecké dovednosti

- zřetelně artikuluje, měkce nasazuje tón (nekřičí) a správně intonuje písně malého rozsahu
- sólově i v kolektivu zpívá jednoduché lidové a umělé písně
- melodizuje jednoduché texty (slova; říkadla apod.)
- opakuje drobný hudební motiv předzpívaný nebo zahráný na hudební nástroj

Receptivní složka

- rozeznává předehtu, mezihru, dohtu v rámci jednoduchých formálních celků
- je schopen soustředěné apercce krátké skladby, hudební pohádky apod. a elementární diskuse na téma dané poslechem

Pojmy

- rozumí pojům nota a pomlka celá, půlová, čtvrt'ová, notová osnova, mezera, linka
- umí zaznamenat houslový klíč

zná základní hudební abecedu (využívá tzv. prstovou osnovu)

Základní studium I. a II. stupně - V základním studiu I. stupně navštěvuje žák povinné předměty, které jsou součástí každého učebního plánu, v rozsahu 7 hodin a povinně volitelné předměty v rozsahu 9 hodin. V základním studiu II. stupně navštěvuje žák povinné předměty v rozsahu 4 hodin a povinně volitelné předměty v rozsahu nejméně 4 hodin. Žák může na doporučení učitele hlavního oboru či na žádost zákonného zástupce navštěvovat i předměty, které nemá ve svém učebním plánu jako povinné. Na doporučení učitele a po schválení ředitelem může žák navštěvovat zvolený povinně volitelný předmět i v nižším ročníku. Školní výstupy těchto předmětů a předmětu hudební nauka jsou uvedeny na konci této kapitoly, neboť jsou pro všechny žáky stejné bez ohledu na studijní zaměření.

5.1.2 Vzdělávací zaměření - Hra na dechové nástroje**5.1.2.1 Studijní zaměření – Hra na zobcovou flétnu**

Žák si osvojí základy hry na zobcovou sopránovou flétnu, které podle svých individuálních schopností rozvíjí dále ve hře na zobcové altové flétně, tenorové, basové a diskantové. Seznámí se s hudebními slohy a získané znalosti a dovednosti uplatní v sólové, komorní nebo souborové hře.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Zobcová flétna		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Zobcová flétna pro I. stupeň**Přípravný ročník:****Žák:**

- uplatňuje základní technické prvky hry (nasazení a ukončení tónu)
- využívá základní návyky práce s dechem (hraní více tónů na jeden výdech)
- správně hraje a čte notový zápis d₁ – d₂
- používá základní návyky správného držení těla při hraní
- uplatňuje základní návyky správného držení nástroje

1. ročník**Žák:**

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, práce s dechem)
- používá základní technické prvky hry (nasazení tónu, prstová technika)
- čte a hraje správně notový zápis
- uplatňuje základní prvky břišního (žeberně – bráničního) dýchání
- koriguje správné držení těla

2. ročník**Žák:**

- zvládá práci s dechem a jazykem
- zvládá jednoduché rytmické útvary i jejich notový zápis
- koriguje držení nástroje (levý palec)
- používá břišního (žeberně – bráničního) dýchání

- zahraje podle svých individuálních schopností z paměti jednoduchou skladbu

3. ročník

Žák:

- vnímá náladu skladby a tuto vyjádří a interpretuje elementárními výrazovými prostředky
- zahraje jednoduché melodie podle sluchu
- uplatňuje nasazení tónu T - D
- kontroluje správné dýchání
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

4. ročník

Žák:

- využívá získané technické dovednosti (prstová technika)
- uplatňuje dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- dodržuje správné návyky při cvičení
- kontroluje správné držení nástroje i těla
- uplatňuje se podle svých individuálních schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

5. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- zná hudební útvary hraných skladeb
- dodržuje základní pravidla frázování
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů podle svých individuálních schopností

6. ročník

Žák:

- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů podle svých individuálních schopností
- využívá celý tónový rozsah nástroje
- dodržuje intonační čistotu
- uplatňuje se při hře v komorních a souborových uskupeních

7. ročník

Žák:

- využívá při hře získané technické a výrazové dovednosti
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- správně hospodáří s dechem
- hraje intonačně čistě

Školní výstupy předmětu **Zobcová flétna pro II. stupeň**

Přípravný ročník:

Žák:

- využívá základní návyky (správné držení nástroje)
- používá základní technické prvky hry (nasazení tónu)
- čte a hraje správně notový zápis
- koriguje správné držení těla

I. a II. ročník

Žák:

- využívá frázování, agogiku, tempové rozlišení a dynamiku v celém rozsahu nástroje
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá technické a výrazové dovednosti a s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit výrazovými prostředky
- uplatňuje se podle svých schopností v komorních a souborových uskupeních

III. a IV. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny dosud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- používá dosažených znalostí o hudebních útvarech při interpretaci skladeb
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně dovede vyřešit technické záležitosti zobcové flétny včetně péče o nástroj
- samostatně tvoří kvalitní a ušlechtilý tón, včetně intonace
- zapojuje se do souborů, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu **Zobcová flétna Studium pro dospělé**

Žák:

- využívá všech znalostí a dovedností dosažených při studiu I. a II. stupně základního studia
- zdokonaluje prstovou techniku
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně citlivě dotváří ozdoby vážící se k jednotlivým notám i ozdoby intervalové
- podílí se na rozboru studované skladby po stránkách frázování, agogické, artikulační, tempové a dynamické
- zdokonaluje vibrato dechové, prstové a labiální
- zvládá hru v nepravidelných taktech, jakož i hemiolu
- ovládá alternativní prstoklady
- ovládá moderní výrazové techniky (frullato, vícezvuky, flažolet, accelerando, decelerando)

- ovládá trylkové prstoklady
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře

5.1.2.2 Studijní zaměření – **Hra na příčnou flétnu**

Žák si během studia osvojí základy hry na příčnou flétnu, které rozvíjí podle svých individuálních schopností. Získané dovednosti a znalosti uplatňuje ve hře sólové, komorní, souborové nebo orchestrální. Během výuky se postupně seznámí s jednotlivými hudebními slohy. Do předmětu Hra na příčnou flétnu jsou přijímáni žáci, kteří mají potřebné fyzické předpoklady.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Příčná flétna	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Příčná flétna pro I. stupeň**1. ročník****Žák:**

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje)
- používá základní technické prvky hry (nasazení tónu, prstová technika)
- čte a hraje správně notový zápis
- uplatňuje základní prvky břišního (žeberně – bráničního) dýchání
- koriguje správné držení těla

2. ročník**Žák:**

- dovede prakticky uplatnit a dále rozvíjet získané dovednosti
- interpretuje jednoduché rytmické útvary z notového zápisu
- koriguje držení nástroje
- používá břišního (žeberně – bráničního) dýchání
- zahraje podle svých individuálních schopností z paměti jednoduchou skladbu

3. ročník**Žák:**

- zahraje jednoduché melodie podle sluchu
- uplatňuje výrazové dovednosti s důrazem na kvalitu tónu
- koriguje přiložení hlavice ke rtu
- kontroluje správné dýchání
- vyjádří náladu skladby a interpretuje elementárními výrazovými prostředky

4. ročník**Žák:**

- využívá získané technické dovednosti (prstová technika)
- uplatňuje dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- dodržuje správné návyky při cvičení (rozehrání, technická cvičení, přednes)
- kontroluje správné držení nástroje i těla
- uplatňuje se podle svých individuálních schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

5. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů podle svých individuálních schopností
- dodržuje základní pravidla frázování
- hraje staccato
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

6. ročník

Žák:

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů podle svých individuálních schopností
- využívá dynamiku, tempové rozlišení a agogiku v celém rozsahu nástroje
- dodržuje rytmickou přesnost
uplatní nátlakové znalosti při tvoření kvalitního tónu
- se uplatňuje při hře v komorních, souborových uskupeních nebo orchestrech

7.ročník

Žák:

- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá při hře získané technické a výrazové dovednosti
- hraje intonačně čistě
- správně hospodáří s dechem
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových uskupeních a v orchestrech

Školní výstupy předmětu Příčná flétna pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá technické a výrazové dovednosti a důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit výrazovými prostředky
- uplatňuje se podle svých schopností v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních

III. a IV. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny dosud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- určí hudební útvar hraných skladeb
- analyzuje notový zápis
- samostatně vyřeší záležitosti flétnové techniky včetně péče o nástroj, dýchání, frázování
- tvoří kvalitní tón
- zapojuje se do souborů, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Příčná flétna Studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí a dovedností dosažených při studiu I. a II. stupně základního studia
- zdokonaluje prstovou techniku
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně citlivě dotváří ozdoby vážící se k jednotlivým notám i ozdoby intervalové
- podílí se na rozboru studované skladby po stránkách frázování, agogické, artikulační, tempové a dynamické
- zdokonaluje vibrato dechové, prstové a labiální
- zvládá hru v nepravidelných taktech, jakož i hemiolu
- ovládá alternativní prstoklady
- ovládá moderní výrazové techniky (frullato, vícezvuky, flažolet, accelerando, decelerando)
- ovládá trylkové prstoklady
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře

5.1.2.3 Studijní zaměření – *Hra na klarinet*

Žák si během studia osvojí základy hry na klarinet, které dále rozvíjí dle svých individuálních schopností. Během výuky se postupně seznámí nejenom s nástrojem a jeho historií, ale i s jednotlivými hudebními slohy a jejich repertoárem. Získané znalosti a dovednosti uplatní nejen jako sólový hráč, ale i v individuálně zvoleném předmětu z nabídky skupinové hry. Do předmětu Hra na klarinet jsou běžně přijímáni žáci v případě, že jsou vybaveni potřebnými fyzickými předpoklady.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Klarinet		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Klarinet pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- je seznámen se vznikem a historií klarinetu
- ovládá práci s plátkem, sestavení, rozložení nástroje a základní péči o něj
- získal návyky správného držení těla a nástroje, správného nátisku a postavení prstů při hře
- má návyky správného dýchání
- ovládá základní techniky hry détaché
- ovládá elementární rytmus a rytmické cítění při hře v celém, 2/4 a 3/4 taktu
- dobře ovládá nástroj v rozsahu šalmajového rejstříku a v klarinetovém rejstříku hru až do g_2
- hraje jednoduché stupnice v rámci svého rozsahu
- dokáže zahrát jednoduché skladbičky dle svých individuálních schopností

2. ročník

Žák:

- používá základní techniky hry legato a staccato - zdokonaluje prstovou techniku
- prohloubil kvalitu práce s dechem (žeberně bránicové dýchání)
- ovládá základní elementární výrazové prostředky
- je schopen hry z paměti – lidové písně, kratší přednesové skladby
- aplikuje rytmus, rytmické cítění ve složitějších taktech (2/2, 6/8)
- je schopen souhry s učitelem, jiným žákem – dvouhlasé lidové písně
- získal dovednosti ve správném postupu domácího cvičení

- hraje jednoduché stupnice a kvintakordy v rámci svého rozsahu po c3
- využívá techniku hry oběma malíky

3. ročník

Žák:

- vnímá náladu skladby a využívá svých schopností k jejímu vyjádření
- získal dovednosti v souhře s dalším nástrojem
- hraje jednoduché melodie podle sluchu
- dále rozšířil svůj tónový rozsah
- při hře dbá na kvalitní nasazení a ukončení tónu
- využívá základní techniky hry – détaché, legato, staccato
- hraje stupnice a kvintakordy v rámci svého rozsahu

4. ročník

Žák:

- získal základní přehled o tempovém rozlišení, frázování různých skladeb
- hraje v různých artikulacích, využívá je při cvičení
- zdokonalil kvalitu techniky přechodu mezi rejstříky
- získal další dovednosti v souhře s druhým nástrojem
- dále rozšířil svůj tónový rozsah, zdokonaluje práci s nátiskem a základní techniky hry détaché, legato, staccato
- získal další dovednosti správného domácího cvičení
- umí používat výrazové prostředky při hraní různých skladeb
- hraje stupnice a kvintakordy do 4 # a 4 b
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

5. ročník

Žák:

- si osvojil hru v osminových taktech
- využívá při hře základních melodických ozdob
- dbá na kvalitu přechodů mezi jednotlivými rejstříky
- dále prohloubil prstovou techniku, techniky hry détaché, legato, staccato
- má základní přehled o tempovém rozlišení a frázování různých skladeb
- dále rozšířil svůj tónový rozsah, zdokonaluje práci s nátiskem
- uplatňuje nabyté dovednosti v souhře s dalšími nástroji nebo v komorních, souborových či orchestrálních uskupení
- hraje všechny stupnice, kvintakordy a septakordy v rámci svého rozsahu
- hraje vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

6. ročník

Žák:

- má základní znalosti různých stylů a žánrů
- upevnil své dovednosti v tempovém rozlišení a frázování při nácvičce a hře jednotlivých skladeb
- při hře využívá různého frázování, dynamiky, agogiky a tempového rozlišení
- uplatňuje všechny technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozšířil svůj tónový rozsah, zdokonaluje práci s nátiskem, dbá na kvalitu přechodů mezi jednotlivými rejstříky
- zkvalitnil svoje dovednosti v souhře v komorních, souborových a orchestrálních

uskupení

- hraje stupnice, kvintakordy a septakordy v rámci svého rozsahu
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

7. ročník

Žák:

- získal dovednosti v elementární transpozici úměrné svým schopnostem
- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti
- dbá při hře na kvalitu tónu včetně správného nasazení a ukončení, dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku, a to v celém rozsahu nástroje
- je schopen využít svých schopností k nastudování přiměřeně obtížné skladby
- uplatňuje své znalosti různých stylů a žánrů při interpretaci skladeb, a to i v souhře s dalším nástrojem nebo v komorních, souborových či orchestrálních uskupeních
- hraje stupnice, kvintakordy a septakordy v rámci svého rozsahu
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

Školní výstupy předmětu Klarinet pro II. stupeň

I. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti
- využívá celého rozsahu nástroje po g₃
- dbá při hře na správné nasazení a ukončení tónu, dynamiku, tempové rozlišení, intonační čistotu, frázování a agogiku, a to v celém rozsahu nástroje
- ovládá složitější péči o nástroj, jednoduché opravy mechaniky nástroje
- dbá na výběr kvalitního plátku, je schopen jeho případné úpravy
- uplatňuje své znalosti různých stylů a žánrů při interpretaci skladeb, a to i v souhře s dalším nástrojem nebo v komorních, souborových či orchestrálních uskupeních
- hraje stupnice, kvintakordy, septakordy a chromatické stupnice v rámci svých možností
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

II. ročník

Žák:

- dbá při hře na správné nasazení a ukončení tónu, dynamiku, tempové rozlišení, intonační čistotu, frázování a agogiku, a to v celém rozsahu nástroje
- získal další praktické zkušenosti při hře složitějších melodických ozdob
- umí používat způsoby interpretace různých stylů a žánrů
- umí uplatnit svoje dovednosti při hře v komorních souborech, nebo orchestrálních uskupeních
- ovládá hru z listu úměrně svým schopnostem
- hraje stupnice, kvintakordy, septakordy a chromatické stupnice v celém rozsahu nástroje
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

III. ročník

Žák:

- uplatňuje způsoby interpretace různých stylů
- využívá hru z listu
- stává se platným hráčem při hře v různých komorních, souborových nebo

- orchestrálních uskupeních, které působí na škole
- hraje stupnice, kvintakordy, septakordy a chromatické stupnice v artikulacích v celém rozsahu nástroje
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu
- získal další hudební vědomosti poslechem skladeb a předních interpretů
- je schopen samostatnosti při studiu i výběru skladeb
- získal dovednosti v elementární transpozici úměrné svým schopnostem

IV. ročník

Žák:

- využívá doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje při interpretaci
- uplatňuje posluchačské, interpretační a hudební dovednosti k samostatnému studiu a k vyhledávání a výběru dalších skladeb
- má svůj názor na interpretaci skladeb různých stylových období a je schopen ho srozumitelně formulovat a aplikovat při hře
- ovládá jednoduché improvizace úměrně svým schopnostem
- se uplatňuje při hře v souborech nejrozličnějšího obsazení a žánrového zaměření, spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- má přehled o základních skladbách a známých interpretech pro svůj nástroj
- využívá hry z listu

5.1.2.4 Studijní zaměření – *Hra na saxofon*

Studijní plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Saxofon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Saxofon pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- se seznámil s nástrojem, jeho částmi, vznikem a vývojem nástroje jeho údržbou a využitím v hudební praxi
- získal návyky správného držení těla a nástroje, správného nátisku a postavení prstů při hře
- ovládá základní techniky hry détaché
- zvládá hru v celém 2/4 a 3/4 taktu
- hraje jednoduché stupnice v rámci svého rozsahu

2. ročník

Žák:

- si osvojil techniky hry legato a staccato, základní elementární výrazové prostředky
- ovládá základy hry z paměti
- dále prohloubil kvalitu práce s dechem (žeberně bránicové dýchání), kvalitu tónu a nasazení, prstovou techniku, orientaci v notovém zápisu, rytmus a rytmické cítění
- získal dovednosti ve správném postupu domácího cvičení
- rozšířil svůj tónový rozsah
- hraje stupnice a kvintakordy v rámci svého rozsahu
- hraje vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

3. ročník

Žák:

- si osvojil orientaci v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a využívá svých schopností k jejímu vyjádření
- získal dovednosti v souhře s dalším nástrojem
- hraje jednoduché melodie podle sluchu
- dále rozšířil svůj tónový rozsah
- při hře dbá na kvalitní nasazení a ukončení tónu
- využívá základní techniky hry – détaché, legato, staccato
- hraje stupnice a kvintakordy v rámci svého rozsahu

- hraje vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

4. ročník

Žák:

- získal základní přehled o tempovém rozlišení, frázování
- hraje v různých artikulacích, využívá je při cvičení
- získal další dovednosti v souhře s druhým nástrojem
- má základní přehled o tempovém rozlišení a základním frázování různých skladeb
- dále rozšířil svůj tónový rozsah, zdokonaluje práci s nátiskem
- hraje stupnice a kvintakordy v rámci svého rozsahu
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

5. ročník

Žák:

- si osvojil hru v osminových taktech
- využívá při hře základních melodických ozdob
- dále prohloubil prstovou techniku, techniky hry détaché, legato, staccato
- má základní přehled o tempovém rozlišení a frázování různých skladeb
- dále rozšířil svůj tónový rozsah, zdokonaluje práci s nátiskem
- hraje stupnice, kvintakordy a septakordy v rámci svého rozsahu
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu
- dbá na kvalitu přechodů mezi jednotlivými rejstříky

6. ročník

Žák:

- má základní znalosti různých stylů a žánrů
- při hře využívá různého frázování, dynamiky, agogiky a tempového rozlišení
- uplatňuje nabyté dovednosti v souhře s dalším nástrojem nebo v komorních, souborových či orchestrálních uskupeních
- dále rozšířil svůj tónový rozsah, zdokonaluje práci s nátiskem, dbá na kvalitu přechodů mezi jednotlivými rejstříky
- hraje stupnice, kvintakordy a septakordy v rámci svého rozsahu
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

7. ročník

Žák:

- získal dovednosti v elementární transpozici úměrné svým schopnostem
- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti
- dbá při hře na kvalitu tónu včetně správného nasazení a ukončení, dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku, a to v celém rozsahu nástroje
- je schopen využít svých schopností k nastudování přiměřeně obtížné skladby
- uplatňuje své znalosti různých stylů a žánrů při interpretaci skladeb, a to i v souhře s dalším nástrojem nebo v komorních, souborových či orchestrálních uskupeních
- ovládá elementární transpozici úměrně svým schopnostem
- hraje stupnice, kvintakordy a septakordy v rámci svého rozsahu

Školní výstupy předmětu Saxofon pro II. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- zná základy tvoření tónu, držení nástroje, dýchání, nasazování, postavení těla u hry na nástroj
- vyjmenuje jednotlivé díly nástroje
- zahraje jednoduchá cvičení bez složitých rytmů a techniky prstů
- zahraje dlouhé vydržované tóny v poznaném rozsahu nástroje
- rozlišuje základní notové hodnoty celá, půlová, čtvrt'ová

I. a II. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti
- dbá při hře na kvalitu tónu včetně správného nasazení a ukončení, dynamiku, tempové rozlišení, intonační čistotu, frázování a agogiku, a to v celém rozsahu nástroje
- ovládá složitější péči o nástroj, jednoduché opravy mechaniky nástroje
- dbá na výběr kvalitního plátku, je schopen jeho případné úpravy
- uplatňuje své znalosti různých stylů a žánrů při interpretaci skladeb, a to i v souhře s dalším nástrojem nebo v komorních, souborových či orchestrálních uskupeních
- ovládá základy jednoduché improvizace úměrně svým schopnostem
- hraje stupnice, kvintakordy a septakordy, případně pentatoniky či jiné méně obvyklé stupnice či akordy v rámci svých možností
- hraje dynamicky odstíněné vydržované tóny pro zkvalitnění tónu

III. a IV. ročník

Žák:

- uplatňuje posluchačské, interpretační a hudební dovednosti k samostatnému studiu a k vyhledávání a výběru dalších skladeb
- má svůj názor na interpretaci skladeb různých stylových období a je schopen ho srozumitelně formulovat a aplikovat při hře
- ovládá jednoduché improvizace úměrně svým schopnostem
- se uplatňuje při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních
- využívá doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje při interpretaci
- má přehled o základních skladbách a známých interpretech pro daný nástroj
- využívá hry z listu

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Hra na saxofon studium pro dospělé

Žák:

- pozná základní druhy saxofonů a jejich části
- zná stručnou historii nástroje a jeho vývoj

- získá správný návyk držení těla, nátisku a postavení prstů při hře (případně odstraní špatné návyky ze samoučení)
- zvládá hru detaché, legáto , staccato – tempo dle šikovnosti daného studenta
- hraje jednoduché stupnice a kvintakordy ve svém rozsahu
- osvojí si základní orientaci v notovém zápise, rytmu a rytmického cítění
- hraje jednoduché melodie podle sluchu
- je schopen interpretovat jednoduché skladby

5.1.2.5 Studijní zaměření – *Hra na trubku*

Trubka patří do skupiny žesťových (plechových) nástrojů spolu s lesním rohem, trombonem, tubou, křídlovkou a eufoniem, s rozsahem dva a půl až tři oktávy ($f - c^3 - f^3$). Výrazněji se uplatňuje již od dob baroka nejen jako orchestrální, ale i sólový nástroj.

V současné době je trubku možné slyšet v nejrůznějších uskupeních od symfonického orchestru po soubory lidové, jazzové a populární hudby nejrůznějších stylů. Mezi významné hráče na tento nástroj patřili a patří například Pavel Josef Vejvanovský, Maurice André, Vladimír Rejlek, Miroslav Kejmar, Winton Marsalis, Miles Davis, Eric Truffaz, Vlado Kumpan a další.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň							II. stupeň			
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Trubka		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Trubka pro I. stupeň

Přípravný ročník:

Žák:

- umí nasadit tón
- kontroluje postoj a držení nástroje
- uplatňuje všechny získané dovednosti z přípravného nástroje (zobcová flétna)
- ovládá základní údržbu nástroje
- hraje jednoduché rytmické útvary za použití celých a půlových not a pomlk
- nasazuje správně nátrubek na rty
- rozeznává barvu nástroje

1. ročník

Žák:

- umí vysvětlit stavbu a základní údržbu nástroje
- kontroluje správný postoj a správné držení nástroje
- používá základní prvky břišního dýchání
- používá správné postavení nátrubku na rtech a základy tvoření tónu, tzv. bzučení
- nasazuje tón jazykem na slabiky tá, tý – podle rozsahu
- kontroluje sluchem kvalitu tónu
- zahraje jednoduchou lidovou píseň či chorál z paměti

2. ročník

Žák:

- nasazuje tón jazykem na základní artikulace slabiky tá, tý, (dá–) podle rozsahu
- dodržuje správný postoj, držení těla
- používá břišní dýchání
- vydržuje tóny s dynamickým odstíněním
- ve svém rozsahu tvoří rovný, vyrovnaný tón
- dodržuje správné postupy rozehrávání, umí se správně rozehrát
- zahraje z paměti jednoduchou melodii

3. ročník

Žák:

- kontroluje správné dýchání
- umí se dobře rozehrát
- provádí jednoduchá nátisková cvičení
- nasazuje tón jazykem na slabiky tá, tý, dá – podle rozsahu a charakteru hudby
- dodržuje správný postoj a správné držení nástroje při hře
- hraje durové stupnice a obraty kvintakordů dle svých schopností
- interpretuje hudbu v základní dynamice p-mf-f
- aplikuje základní cvičební návyky – domácí příprava
- hraje krátké přednesové skladby z paměti – dle svých schopností

4. ročník

Žák:

- kontroluje správné dýchání
- ovládá funkci břišních svalů
- provádí nátisková cvičení
- dodržuje zásady správných návyků při cvičení
- hraje ve svém rozsahu durové, mollové stupnice a obraty tónického kvintakordu do 4 # a 4 b.
- umí určit tóninu skladby
- používá základní druhy dynamiky p, mf, f, ff, crescendo, decrescendo
- dodržuje hudební fráze, vhodnost nádechu

5. ročník

Žák:

- kontroluje správnou kvalitu tónu
- používá správnou artikulaci při hře
- vhodně hospodáří s dechem
- hraje stupnice dur, moll do 4 # a 4 b podle svých schopností
- hraje T⁵ a D⁷s obraty ve svém rozsahu
- dodržuje dynamiku a tempo
- správně frázuje skladby
- samostatně nastuduje skladbu odpovídající svému hudebnímu vývoji
- hraje z paměti i z listu skladbu odpovídající svému hudebnímu vývoji

6. ročník

Žák:

- hraje intonačně a rytmicky čistě
- samostatně hraje v souboru nebo orchestru
- upevňuje hru v krajních polohách
- hraje T⁵, D⁷ a zm⁷ s obraty ve svém rozsahu

- využívá doladování tónů pomocí tahů na nástroji
- dodržuje frázování a tempová označení
- používá dynamiku hry
- hraje v rychlejším tempu
- prezentuje se na veřejnosti – individuálně i kolektivně
- interpretuje nastudované etudy, přiměřeně obtížné přednesové skladby

7. ročník

Žák:

- kontroluje tvorbu tónu – tvoří kvalitní tón
- vysvětluje základy agogiky
- ovládá hru v chromatické stupnici
- koriguje intonační odchylky
- doladuje tóny pomocí tahů
- používá všech výrazových prostředků, dynamika, vhodné tempo, výraz skladby
- interpretuje hudbu různých období
- účastní se souborové a orchestrální hry
- interpretuje nastudované etudy a přednesové skladby v přiměřené obtížnosti

Školní výstupy předmětu Trubka pro II. stupeň

Přípravný ročník:

Žák:

- kontroluje správné dýchání
- rozšiřuje svůj tónový rozsah
- umí se dobře rozehrát
- nasazuje tón na slabiky tá, tý, dá
- interpretuje hudbu v dynamice p – f
- dodržuje hudební fráze
- ovládá hru v chromatické stupnici
- účastní se souborové a orchestrální hry

I. a II. ročník

Žák:

- umí pečovat o svůj nástroj
- ovládá bráničně-žeberní dýchání
- koriguje intonační odchylky
- dodržuje formální stránku hry – dynamiku, fráze, artikulaci
- hraje kvalitním tónem
- hraje stupnice a akordy v rozsahu blízkém rozsahu nástroje
- používá melodické ozdoby
- správně interpretuje jazzovou a moderní hudbu
- hodnotí interpretaci skladeb u svého či cizího výkonu
- obhájí svůj názor na interpretaci
- vyjmenuje základní trumpetovou literaturu
- aplikuje všechny získané vědomosti a dovednosti v souborové a orchestrální hře
- rozezná skladby jednotlivých období

- zvládá jednoduchou transpozici skladby

III. a IV. ročník

Žák:

- ovládá bráničně-žeberní dýchání
- hraje intonačně čistě
- dodržuje formální stránku hry – dynamiku, fráze, artikulaci
- hraje kvalitním tónem
- hraje stupnice a akordy v celém rozsahu nástroje, D⁷, zmenšené a zvětšené akordy a jejich obraty
- používá melodické ozdoby
- používá agogiku
- hraje z listu
- vysvětluje a interpretuje jazzovou a moderní hudbu
- hodnotí interpretaci skladeb u svého či cizího výkonu
- obhájí svůj názor na interpretaci
- vyjmenuje základní trumpetovou literaturu
- aplikuje všechny získané vědomosti a dovednosti v souborové a orchestrální hře
- rozezná skladby jednotlivých období
- vysvětluje a používá italské hudební názvosloví
- ovládá transpozici skladby

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Trubka Studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí a dovedností dosažených při studiu I. a II. stupně základního studia
- zdokonaluje prstovou techniku
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně citlivě dotváří ozdoby vážící se k jednotlivým notám i ozdoby intervalové
- podílí se na rozboru studované skladby po stránkách frázování, agogické, artikulační, tempové a dynamické
- zdokonaluje vibrato dechové, prstové a labiální
- zvládá hru v nepravidelných taktech, jakož i hemiolu
- ovládá alternativní prstoklady
- ovládá moderní výrazové techniky (frullato, vícezvuky, flažolet, accelerando, decelerando)
- ovládá trylkové prstoklady
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře

- 5.1.2.6 Studijní zaměření – **Hra na přirozený lesní roh**

Přirozený lesní roh patří spolu s lesním rohem, trubkou, pozounem a tubou do skupiny žesťových nástrojů. Původně sloužil pouze k hraní loveckých signálů a fanfár. Na rozdíl od lesního rohu není opatřen ventily, tudíž hra na něj je poměrně lehká. Mohou na něj hrát děti již od druhé třídy. Je vhodným přípravným hudebním nástrojem před hrou na lesní roh. Pokud ale žák projeví přání věnovat se hře pouze na tento nástroj, seznámí se během studia se starou i soudobou loveckou hudbou, naučí se i něco málo z mysliveckých zvyků a tradic. Již během 1. ročníku se žáci mohou aktivně zapojit do souboru trubačů a pravidelně veřejně vystupovat.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Přirozený lesní roh	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Přirozený lesní roh pro I. stupeň

Přípravný ročník:

Žák:

- umí nasadit tón
- rozeznává barvu nástroje
- ovládá základní údržbu
- má získané návyky při hře jako jsou správný postoj, držení nástroje
- hraje jednoduché rytmické útvary za použití celé a půlové noty a pomlky

1.ročník

Žák:

- je seznámen se vznikem a historií nástroje
- ovládá základní údržbu
- má získané základní návyky při hře, jako jsou správný posed, postoj a držení nástroje
- nasazuje správně nátrubek na rty
- používá základní prvky žebro - bráničního dýchání
- nasazuje na slabiku tý a tá
- hraje tóny g1 a c2
- hraje jednoduché rytmické útvary za použití not a pomlk celých, půlových a čtvrt'ových

2.ročník

Žák:

- dodržuje správný posed, postoj, držení nástroje, správné nasazení a dýchání
- tón nasazuje jazykem na slabiky tý, tá, tó
- rozehrává se na dlouhých vydržovaných tónech
- rozlišuje legato, tenuto, staccato
- je schopen jednoduché souhry s druhým nástrojem
- zahraje z paměti 3 části Trubačského Desatera v hlase dle svého rozsahu

3.ročník

Žák:

- dokáže uplatnit a dále rozvíjet získané dovednosti, jako dýchání, nasazení, tvorba tónu
- zvládá techniku rozehrávání se přiměřeně svému věku
- rozlišuje hru v p, f, mf, crescendo a decrescendo
- je schopen zahrát jednoduché rytmické útvary za použití not a pomlk celých, půlových a čtvrtových
- dokáže zahrát z paměti 5 částí Trubačského Desatera v hlase dle svého rozsahu
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

4.ročník

Žák:

- používá správné návyky (dýchání, nasazení, práce jazyka)
- hraje dle základních dynamických, tempových a agogických označení
- ovládá složitější rytmické útvary - čtvrtová s tečkou, šestnáctinová nota i pomlka, triola
- využívá hru tenuto, legato, staccato a portamento
- ovládá hru krytého d2
- hraje z paměti celé Trubačské Desatero v hlase dle svého rozsahu
- zapojuje se do komorních a souborových uskupení

5.ročník

Žák:

- rozvíjí své nátlaskové schopnosti hraním retných vazeb
- dokáže se sám rozehrát
- umí rozlišit a zahrát dle různých dynamických, tempových a agogických označení
- hraje kryté h1
- dokáže zahrát z paměti alespoň 2 úlovky od J.Selementa v hlase dle svého rozsahu
- zapojuje se do komorních a souborových uskupení

6.ročník

Žák:

- využívá širokou škálu dynamických a tempových označení
- sám se rozehrává
- hraje kryté f2
- zahraje z paměti jednu část z Hubertské mše B dur
- ovládá dle svých schopností transpozici in Es
- zapojuje se do komorních a souborových uskupení

7.ročník

Žák:

- dále využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu a správné rozehrávání se

- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku
- ovládá dle svých schopností techniku krytých tónů
- hraje dle svých schopností také na Es lovecký roh
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby
- hraje správně rytmicky i tempově Desatero, zná jeho užití

Školní výstupy předmětu Přirozený lesní roh pro II. stupeň

Přípravný ročník:

Žák:

- tvoří kvalitní tón
- dovede správně frázovat a rozlišovat tempa
- využívá dynamiku nástroje p-f
- transponuje z C hlasu
- zahraje z paměti část z Hubertské mše B dur
- zapojuje se do souborových a komorních uskupení

I. a II. ročník

Žák:

- uplatňuje a dále využívá doposud získané technické a výrazové dovednosti
- dbá na kvalitu tónu a intonaci
- interpretuje lovecké skladby různých období z paměti
- spolupodílí se na výběru skladeb
- zná základní myslivecké tradice a ceremoniály a dokáže je správně hudebně doprovodit
- je schopen vystoupit jako sólový hráč i jako člen trubačského souboru

III. a IV. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny doposud získané technické a výrazové dovednosti v rámci svých nátiskových schopností
- osvojil si techniku rozehrávání se
- ovládá hru na lovecký roh B i Es
- je schopen sám nastudovat a interpretovat lovecké skladby různých období
- zvládne hudebně i slovně doprovodit jakoukoli mysliveckou událost či ceremoniál
- vystupuje jako sólový hráč, ale také jako člen trubačského souboru

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Přirozený roh – Studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí a dovedností dosažených při studiu I. a II. stupně základního studia
- zdokonaluje prstovou techniku
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně citlivě dotváří ozdoby vážící se k jednotlivým notám i ozdoby intervalové
- podílí se na rozboru studované skladby po stránkách frázování, agogické, artikulační, tempové a dynamické
- zdokonaluje vibrato dechové, prstové a labiální
- zvládá hru v nepravidelných taktech, jakož i hemiolu
- ovládá alternativní prstoklady
- ovládá moderní výrazové techniky (frullato, vícezvuky, flažolet, accelerando, decelerando)
- ovládá trylkové prstoklady
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře

5.1.2.7 Studijní zaměření – *Hra na lesní roh*

Lesní roh patří spolu s trubkou, pozounem a tubou do skupiny dechových žesťových nástrojů. Původně vznikl jako lovecký hudební nástroj, postupně se stal velmi módním a oblíbeným i v hudbě umělé. Žáci nejprve začínají hrát na přirozený lesní roh, který není opatřen strojivem a je lehký. Výhodou je, že na něj mohou hrát děti již od 2. třídy. Během 1. ročníku se žáci mohou již aktivně zapojit do souboru trubačů a pravidelně veřejně vystupovat. Jak fyzicky vyspívají, začínají v průběhu studia hrát na lesní roh, který je opatřen strojivem, a tudíž nabízí větší tónový rozsah. Hráči na lesní roh se uplatní jak v hudbě lovecké, lidové, klasické tak i ve swingu či jazzu.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Lesní roh	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu *Lesní roh* pro I. stupeň

Přípravný ročník:

Žák:

- umí nasadit tón
- ovládá základní údržbu nástroje
- koriguje základní návyky při hře, jako jsou správný posed, postoj a držení nástroje
- nasazuje správně nátrubek na rty
- hraje jednoduché rytmické útvary za použití celých a půlových not a pomlk
- rozeznává barvu nástroje

1.ročník

Žák:

- je seznámen se vznikem a historií nástroje
- ovládá základní údržbu
- má získané základní návyky při hře, jako jsou správný posed, postoj a držení nástroje
- nasazuje správně nátrubek na rty
- používá základní prvky žebro - bráničního dýchání
- nasazuje na slabiky tý, tá
- hraje v rozsahu minimálně kvarty
- hraje jednoduché rytmické útvary za použití not a pomlk celých, půlových

a čtvrt'ových

2.ročník

Žák:

- dodržuje správný posed, postoj, držení nástroje, správné nasazení a dýchání
- rozehrává se na dlouhých vydržovaných tónech
- rozlišuje legato, tenuto, staccato
- je schopen jednoduché souhry s druhým nástrojem
- hraje v rozsahu oktávy
- zahraje jednoduchou melodií z paměti

3.ročník

Žák:

- tón nasazuje jazykem, používá žebro-brániční dýchání
- zvládá techniku rozehrávání se přiměřeně svému věku
- rozlišuje hru v p, f, mf, crescendo a decrescendo
- hraje jednoduché rytmické útvary za použití not a pomlk celých, půlových, čtvrt'ových a osminových
- zahraje z paměti podle svých individuálních schopností krátkou skladbu nebo lidovou píseň s klavírním doprovodem
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem
- hraje durové stupnice do 3 #, 3 b v rámci svého rozsahu

4.ročník

Žák:

- používá správné návyky (dýchání, nasazení, práce jazyka)
- rozehrává se na celých, půlových a čtvrt'ových notách
- hraje dle základních dynamických, tempových a agogických označení
- ovládá složitější rytmické útvary - čtvrt'ová s tečkou, šestnáctinová nota i pomlka, triola
- využívá hru détaché, legato, staccato a portamento
- hraje durové stupnice do 5 #, 5 b, tónické kvintakordy a jejich obraty dle svého rozsahu
- zapojuje se do komorních, souborových a orchestrálních uskupení

5.ročník

Žák:

- dokáže se sám rozehrát
- umí rozlišit a zahrát dle různých dynamických, tempových a agogických označení
- pokračuje v hraní durových stupnic, tónických kvintakordů a jejich obratů podle svého rozsahu
- zapojuje se do komorních, souborových nebo orchestrálních souborů

6.ročník

Žák:

- využívá širokou škálu dynamických, tempových a agogických označení
- sám se rozehrává
- pokračuje v hraní durových stupnic, tónických kvintakordů, D7 a jejich obratů
- hraje mollové stupnice do 3 #, 3 b v rámci svého rozsahu
- zapojuje se do komorních, souborových a orchestrálních souborů

7. ročník

Žák:

- dále využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- ovládá techniku rozehrávání se
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku
- hraje stupnice, tónické kvintakordy, dominantní septakordy a jejich obraty
- ovládá jednoduché transpozice
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních transpozicích

Školní výstupy předmětu Lesní roh pro II. stupeň

Přípravný ročník:

Žák:

- kontroluje správné dýchání
- rozšiřuje svůj tónový rozsah
- umí se dobře rozehrát
- interpretuje hudbu v dynamice p – f
- dodržuje hudební fráze
- ovládá hru v chromatické stupnici
- účastní se souborové a orchestrální hry

I. a II. ročník

Žák:

- uplatňuje a dále využívá doposud získané technické a výrazové dovednosti
- zvládá jednoduché transpozice
- ovládá dle svých schopností transpozici in E a in D
- vytváří si vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- spolupodílí se na výběru skladeb
- uplatňuje se v souborech nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření

III. a IV. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny doposud získané technické a výrazové dovednosti v rámci svých nátliskových schopností
- osvojil si techniku rozehrávání se
- ovládá dle svých schopností transpozice in Es, E, D, C
- je schopen sám nastudovat a interpretovat skladby různých stylových období a žánrů
- je schopen hrát v souborech nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Lesní roh Studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí a dovedností dosažených při studiu I. a II. stupně základního studia
- zdokonaluje prstovou techniku
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně citlivě dotváří ozdoby vážící se k jednotlivým notám i ozdoby intervalové
- podílí se na rozboru studované skladby po stránkách frázování, agogické, artikulační, tempové a dynamické
- zdokonaluje vibrato dechové, prstové a labiální
- zvládá hru v nepravidelných taktech, jakož i hemiolu
- ovládá alternativní prstoklady
- ovládá moderní výrazové techniky (frullato, vícezvuky, flažolet, accelerando, decelerando)
- ovládá trylkové prstoklady
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře

5.1.2.8 Studijní zaměření – *Hra na pozoun*

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Pozoun		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Pozoun pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- je seznámen se vznikem a historií nástroje
- ovládá základní údržbu nástroje
- získal základní návyky při hře na nástroj - správné dýchání, postoj, držení nástroje
- používá správného postavení nátrubku na rtech - nátisk
- nasazuje tón jazykem na slabiky „ tá-tý “
- používá základních zásad správného rozehrávání
- ovládá elementární orientaci v notovém zápisu

2. ročník

Žák:

- používá a zdokonaluje základní návyky při hře na nástroj - dech, postoj, nátisk, nasazení
- používá jednoduché retní vazby
- tvoří rovný tón
- dodržuje správné postupy rozehrávání
- ovládá hru not a pomlk celých, půlových, čtvrtových a osminových
- zvládá hru legato v rozsahu tercie

3. ročník

Žák:

- správně používá základních návyků a dovedností – dech, postoj, nátisk, nasazení
- používá a orientuje se v základní dynamice
- hraje stupnice a akordy v rámci svého rozsahu
- ovládá jednoduché rytmické útvary (triola, synkopa)
- je schopen interpretace jednoduché melodie podle sluchu
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu dle individuálních možností

4. ročník

Žák:

- je schopen individuálně vyjádřit a interpretovat náladu skladby elementárními

výrazovými prostředky

- ovládá základní melodické ozdoby
- využívá legato, détaché, staccato
- zapojuje se do komorních, souborových a orchestrálních souborů

5. ročník

Žák:

- hraje vydržované tóny pro zkvalitnění zvuku
- využívá základní dynamická a tempová označení
- hraje z paměti
- využívá techniku retní vazby
- nastuduje samostatně skladbu odpovídající hudebnímu vývoji

6. ročník

Žák:

- hraje v celé rozsahu nástroje
- dodržuje frázování a tempová označení
- používá složitější rytmické útvary
- je schopen samostatně nastudovat skladbu odpovídající jeho schopnostem
- se uplatňuje při hře v souborech různého složení
- ovládá základní melodické ozdoby

7. ročník

Žák:

- plně využívá všechny dosud získané hudební dovednosti
- uplatňuje základy hry vibrata
- při hře dbá na správnou intonaci
- ovládá jednoduché transpozice
- nastuduje a na veřejnosti prezentuje skladby přiměřené svým schopnostem
- aplikuje jednoduchou údržbu nástroje
- hraje z listu
- orientuje se houslovém i tenorovém klíči

Školní výstupy předmětu Pozoun pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- využívá a dále rozvíjí všechny dosud získané hudební dovednosti
- vnímá strukturu skladby a je schopen ji správně interpretovat
- hraje vydržované tóny s dynamickým odstíněním pro zkvalitnění intonace a tónu
- bezpečně zvládá celý rozsah nástroje
- procvičuje hru z listu
- zvládá hru melodických ozdob
- ovládá hru v tenorovém a houslovém klíči

III. a IV. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny doposud získané hudební znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje

- využívá svých hudebních a interpretačních vědomostí a zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb
- je schopen realizovat vlastní představu interpretace skladeb různých stylů
- ovládá plynule hru z listu
- zvládá transpozice
- se zodpovědně zapojuje do souborů nejrůznějšího obsazení a žánru
- spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a interpretace

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Pozoun – Studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí a dovedností dosažených při studiu I. a II. stupně základního studia
- zdokonaluje prstovou techniku
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně citlivě dotváří ozdoby vážící se k jednotlivým notám i ozdoby intervalové
- podílí se na rozboru studované skladby po stránkách frázování, agogické, artikulační, tempové a dynamické
- zdokonaluje vibrato dechové, prstové a labiální
- zvládá hru v nepravidelných taktech, jakož i hemiolu
- ovládá alternativní prstoklady
- ovládá moderní výrazové techniky (frullato, vícezvuky, flažolet, accelerando, decelerando)
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře

5.1.2.9 Studijní zaměření – *Hra na baryton*

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Baryton		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Baryton pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- je seznámen se vznikem a historií nástroje
- ovládá základní údržbu nástroje
- získal základní návyky při hře na nástroj - správné dýchání, postoj, držení nástroje
- používá správného postavení nátrubku na rtech - nátisk
- nasazuje tón jazykem na slabiky „ tá-tý “
- používá základních zásad správného rozehrávání
- ovládá elementární orientaci v notovém zápisu

2. ročník

Žák:

- používá a zdokonaluje základní návyky při hře na nástroj - dech, postoj, nátisk, nasazení
- používá jednoduché retní vazby
- tvoří rovný tón
- dodržuje správné postupy rozehrávání
- ovládá hru not a pomlk celých, půlových, čtvrtových a osminových
- zvládá hru legato v rozsahu tercie

3. ročník

Žák:

- správně používá základních návyků a dovedností – dech, postoj, nátisk, nasazení
- používá a orientuje se v základní dynamice
- hraje stupnice a akordy v rámci svého rozsahu
- ovládá jednoduché rytmické útvary (triola, synkopa)
- je schopen interpretace jednoduché melodie podle sluchu
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu dle individuálních možností

4. ročník

Žák:

- zvládá používání správných návyků při hře na nástroj

- je schopen individuálně vyjádřit a interpretovat náladu skladby elementárními výrazovými prostředky
- ovládá základní melodické ozdoby
- využívá hru legato, détaché a staccato
- zapojuje se do komorních, souborových a orchestrálních souborů

5. ročník

Žák:

- hraje vydržované tóny pro zkvalitnění zvuku
- využívá základní dynamická a tempová označení
- hraje z paměti dle svých možností
- aplikuje techniku retní vazby
- nastuduje samostatně skladbu odpovídající hudebnímu vývoji

6. ročník

Žák:

- užívá a dále prohlubuje správné návyky při hře
- hraje v celém rozsahu nástroje
- dodržuje frázování a tempová označení
- používá složitější rytmické útvary
- je schopen samostatně nastudovat skladbu odpovídající jeho schopnostem
- ovládá melodické ozdoby

7. ročník

Žák:

- plně využívá všechny dosud získané hudební dovednosti
- při hře dbá na správnou intonaci
- ovládá jednoduché transpozice
- nastuduje a na veřejnosti prezentuje skladby přiměřené svým schopnostem
- aplikuje jednoduchou údržbu nástroje
- hraje z listu jednoduché skladby
- ovládá houslový i tenorový klíč

Školní výstupy předmětu Baryton pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- využívá a dále rozvíjí všechny dosud získané hudební dovednosti
- vnímá strukturu skladby a je schopen ji správně interpretovat
- hraje vydržované tóny s dynamickým odstíněním pro zkvalitnění intonace a tónu
- hraje z listu náročnější skladby
- zvládá hru melodických ozdob
- spolupracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a interpretace při souborové hře
- zvládá hru v basovém a houslovém klíči

III. a IV. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny doposud získané hudební znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje

- využívá svých hudebních a interpretačních vědomostí a zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb
- je schopen realizovat vlastní představu interpretace skladeb různých stylů
- ovládá plynule hru z listu
- zvládá transpozice
- plynule zvládá hru v houslovém i tenorovém klíči

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Baryton – Studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí a dovedností dosažených při studiu I. a II. stupně základního studia
- zdokonaluje prstovou techniku
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně citlivě dotváří ozdoby vážící se k jednotlivým notám i ozdoby intervalové
- podílí se na rozboru studované skladby po stránkách frázování, agogické, artikulační, tempové a dynamické
- zdokonaluje vibrato dechové, prstové a labiální
- zvládá hru v nepravidelných taktech, jakož i hemiolu
- ovládá alternativní prstoklady
- ovládá moderní výrazové techniky (frullato, vícezvuky, flažolet, accelerando, decelerando)
- ovládá trylkové prstoklady
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře

5.1.2.10 Studijní zaměření – Hra na tubu

Tuba je důležitý nástroj, používaný hlavně v orchestru. Je určen ke hraní basové linky, kde potvrzuje přísloví, že „BASA TVRDÍ MUZIKU“.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Tuba	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Tuba pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- ovládá noty v basovém klíči
- kontroluje správné sezení a správné držení nástroje
- ovládá základní prvky žebně bránicového dýchání
- kontroluje správný nádech a výdech
- používá správného postavení nátrubku na rtech
- nasazuje tón jazykem na slabiky tá, tý – podle hry v určitém rozsahu
- používá základních zásad správného rozehrávání

2. ročník

Žák:

- nasazuje tón jazykem na základní artikulace – slabiky tá, tý
- používá a rozvíjí žebně bránicového dýchání
- používá retní vazby (dvou a více tónů) v dosažitelném rozsahu
- dodržuje správné sezení, držení těla a správné držení nástroje
- tvoří rovný tón
- dodržuje správné postupy rozehrávání
- zahraje lidové písně jednoduché stavby

3. ročník

Žák:

- dodržuje správné sezení, držení těla a správné držení nástroje při hře
- kontroluje správné dýchání
- realizuje hru legato
- interpretuje hudbu v základní dynamice: p, mf, f
- hraje stupnice durové détaché a legato – dle rozsahu žáka
- vyjádří základní nálady skladeba to a to pomocí dynamiky a tempa
- hraje krátké přednesové skladby z paměti

- reprodukuje krátké úryvky melodií a to podle sluchu
- je začleňován do různých souborů a orchestrů

4. ročník

Žák:

- kontroluje správné sezení, držení nástroje a dýchání
- dodržuje správnou stavbu cvičební doby (rozehrání, stupnice, etudy, přednes, uvolnění)
- přiřazuje názvy: détaché, staccato, legato, ligatura, cantabile, dolce, accelerando, rittardando
- používá základní druhy dynamiky
- dodržuje základní pravidla frázování – vhodnost nádechu, dělení melodie aj.
- interpretuje skladby z různých skladebných období
- uplatňuje se při hře v souborech různého obsazení

5. ročník

Žák:

- používá artikulace při cvičení jako nedílnou součást interpretace hudby
- kontroluje kvalitu tónu
- kontroluje čistotu intonace
- dodržuje dynamiku a tempo
- frázuje skladby – určuje fráze a vhodně hospodaří s dechem
- využívá základní druhy dynamiky
- hraje přednesové skladby dle svých možností z paměti
- nastuduje samostatně skladbu odpovídající hudebnímu vývoji žáka
- aktivně se zapojuje do komorní a souborové hry

6. ročník

Žák:

- hraje retní vazby ve čtvrt'ových hodnotách
- hraje intonačně a rytmicky čistě
- používá tónový rozsah dle individuálních možností
- dodržuje frázování a tempová označení
- používá dynamiku hry v celé její šíři
- vysvětluje pojem agogika, interpretuje proměny metra skladby ve skladbách různých období
- artikuluje při hře a správně přiřazuje vhodné artikulace skladbám různých skladebných období
- interpretuje hudbu v souborech různého obsazení

7. ročník

Žák:

- kontroluje tvorbu tónu – tvoří kvalitní tón
- vysvětluje základy hry vibrata
- koriguje intonační odchylky při hře
- vysvětlí a interpretuje základní melodické ozdoby
- používá všech hudebně výrazových prostředků – dynamika, agogika, vhodné tempo, artikulace, frázování
- interpretuje hudbu podle období – klasicismus, romantismus, moderní hudba, jazz
- vyjádří svůj názor na interpretaci skladeb

- interpretuje hudbu v různých hudebních seskupeních
- hraje z listu dle svých možností

Školní výstupy předmětu Tuba pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- aplikuje technickou stránku hry – nasazení, retní vazby, legata, uvolnění při hře
- pečuje o nátiskovou stránku hry
- dodržuje formální stránku hry – dynamiku, fráze, artikulace, vibrato
- vhodně hospodaří s dechem
- koriguje intonační odchylky
- hraje kvalitním tónem a pracuje s ním
- hraje v celém rozsahu nástroje
- používá agogiku – vysvětluje její základní pravidla
- ovládá hru z listu úměrně schopnostem
- vysvětluje a používá základní melodické ozdoby – příraz, odraz a trylek
- interpretuje samostatně skladby z různých skladebných období
- hodnotí interpretaci skladeb u svého, nebo cizího výkonu
- vysvětluje stavbu skladeb – fráze, správné a vhodné nádechy
- aplikuje všechny získané vědomosti a dovednosti v souborové, komorní či orchestrální hře
- zvládá jednoduché transpozice

III. a IV. ročník

Žák:

- dodržuje formální stránku hry – dynamika, fráze, artikulace, vibrato
- hraje kvalitním tónem a pracuje s ním
- ovládá hru z listu
- zvládá transpozice
- vysvětluje a používá další melodické ozdoby – nátryl, obal
- interpretuje samostatně skladby z různých skladebných období
- vysvětluje a interpretuje jazzovou a moderní hudbu
- hodnotí interpretaci skladeb u svého, nebo cizího výkonu
- rozezná skladby jednotlivých skladebných období
- vysvětluje a aplikuje stavbu skladeb – fráze, nádechy
- aplikuje všechny získané vědomosti a dovednosti v souborové, komorní a orchestrální hře
- zvládá péči o svůj nástroj a jeho údržbu

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Tuba -Studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí a dovedností dosažených při studiu I. a II. stupně základního studia
- zdokonaluje prstovou techniku
- uplatňuje se v komorních a souborových uskupeních
- samostatně citlivě dotváří ozdoby vážící se k jednotlivým notám i ozdoby intervalové
- podílí se na rozboru studované skladby po stránkách frázování, agogické, artikulační, tempové a dynamické
- zdokonaluje vibrato dechové, prstové a labiální
- zvládá hru v nepravidelných taktech, jakož i hemiolu
- ovládá alternativní prstoklady
- ovládá moderní výrazové techniky (frullato, vícezvuky, flažolet, accelerando, decelerando)
- ovládá trylkové prstoklady
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře

5.1.3 Vzdělávací zaměření - Hra na smyčcové nástroje

5.1.3.1 Studijní zaměření – Hra na housle

Housle jsou tradiční nástroj, bez kterého by dnes nemohl existovat téměř žádný orchestr. Ze smyčcových nástrojů jsou nejoblíbenější, nejspíš pro jejich zpěvný zvuk a barevný tón. Mladí houslisté nejčastěji naleznou uplatnění v klasické hudbě, ale také ve folkových skupinách, folklórních souborech nebo v tzv. world music, v níž se např. lidové hudební motivy zpracovávají do popové podoby. Housle, ať už jsou zařazeny do jakéhokoli hudebního stylu dneška, mají své pevné místo v konkurenci ostatních nástrojů a jsou v naší zemi, kde houslová hra má výbornou tradici, posluchači stále ceněny a oblíbeny.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Housle	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Soubor lidových písní			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Barokní soubor			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Housle pro I. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- zná jména strun a hlavní části nástroje
- dokáže hrát pizzicato v pomalém tempu na prázdných strunách
- umí správně stát a držet housle pod bradou
- zná postavení prstů pravé ruky při držení smyčce
- zahraje dlouhé noty na prázdných strunách
- umí zahrát staccato uprostřed smyčce
- rozpozná v notách všechny 4 prázdné struny
- umí si sám nakalafunovat smyčec
- ví, jak se správně stavějí prsty na hmatník

1. ročník

Žák:

- zná jména strun a chápe princip ladění doladovači
- drží nástroj správně a uvolněně
- klade prsty správným způsobem na hmatník

- dokáže hrát pizzicato na prázdných strunách v pomalém tempu
- dokáže popsat hlavní části houslí a smyčce
- při tahání vede smyčec rovně (rovnoběžně s kobyolkou)
- umí hrát krátké tóny uprostřed, u žabky i špičky smyčce a je schopen hrát i celým smyčcem, kombinuje hru polovinou a celým smyčcem (détaché a martellé)
- hraje stupnici a akord v rozsahu jedné oktávy
- hraje dvojjzvuk prázdných strun

2. ročník

Žák:

- je schopen krátkými smyky uprostřed smyčce rytmizovat slova
- dovede využít dynamického odstínění piano - forte
- hraje legato 2 - 4 not na jedné struně
- dokáže hrát přechody přes struny
- je schopen využít dynamické škály forte - mezzoforte - piano
- střídá hru détaché a martellé s legatem a staccatem
- dokáže zahrát chromatický postup 1., 2., 3. prstem v pomalém tempu
- hraje dvojjzvuky s prázdnou strunou

3. ročník

Žák:

- kombinuje smyky détaché, martellé, legato a staccato
- hraje legato přes struny
- hraje jednooktávové (nebo dvouoktávové) stupnice a akordy
- umí zahrát dvě staccatové noty v jednom směru tahu
- při hře využívá crescendo a decrescendo
- je schopen hrát osminové noty v rychlém tempu
- žák je schopen zahrát interval oktávy (melodicky)
- umí zahrát aspoň jednu triolu détaché či legato

4. ročník

Žák:

- dokáže zahrát více triol za sebou
- používá drobné vibrato na dlouhých notách
- dokáže zahrát aspoň 4 šestnáctiny v rychlejším tempu
- hraje jednooktávové (nebo dvouoktávové) stupnice a akordy
- rozezná v notopise značku trylku a přírazu
- je schopen zahrát z listu lidovou píseň na úrovni 1..roč.
- dokáže využít přechodu do 3. polohy a uplatnit v ní dur i moll prstoklad

5. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur i moll na 1 struně od prázdné struny s přechodem do 3. polohy, přehmatem a flažoletem
- hraje dvouoktávové stupnice a akordy s výměnou do polohy, a to i v legatu po 2, 4, 8 notách
- kombinuje smyk legato se staccatem
- umí samostatně naladit housle
- umí zahrát přirozené flažolety
- při obrátkách smyku využívá měkkého zápěstí

6. ročník

Žák:

- dokáže zahrát kratší trylek všemi prsty
- hraje legato přes struny ve všech částech smyčce i skupinu vázaných triol
- používá vibráto na dlouhých notách
- má základní orientaci ve 3. a 5. poloze
- je schopen hrát delší řadu šestnáctin v rychlém tempu a spiccato přes struny
- je schopen zahrát z listu skladbičku na úrovni 3. roč. v 1. poloze
- střídá hru arco a pizzicato
- zahraje tříhlasý akord (arpeggio)
- využívá přehmatu ve 3. poloze
- hraje dvouoktávové stupnice a akordy se smykovými variantami

7. ročník

Žák:

- umí využít hry ve 3. a 5. poloze
- dokáže zahrát aspoň dva základní dvojhmaty hned za sebou
- hraje tříoktávové stupnice a akordy se smykovými variantami
- snaží se kontinuálně vibrovat (v romantické hudbě)
- ovládá hru rychlého pizzicata při současném držení smyčce
- dokáže zahrát z listu skladbičku na úrovni 2. - 3. roč.
- kombinuje smyky détaché, legato, staccato, spiccato, martellé
- je schopen přizpůsobit rychlost tahu smyčcem charakteru hraného místa

Školní výstupy předmětu Housle pro II. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- správně drží housle a smyčec
- klade pokrčené prsty na hmatník
- ovládá názvosloví součástí houslí a smyčce
- hraje dvouoktávovou durovou stupnici v 1. poloze
- umí použít k ladění doladovače
- hraje pizzicato na prázdných strunách i v kombinaci s hmaty
- kombinuje smyky détaché, staccato a jednoduché legato

I. a II. ročník

Žák:

- vytváří kultivovaný plný tón
- automaticky vibruje na vhodných místech a využívá různě intenzivní vibráta
- umí interpretovat melodické ozdoby (trylek, příraz, obal)
- ví, co je glissando a umí ho využít v rámci 1. a 3. polohy
- zahraje z listu skladbičku na úrovni 4. roč. v 1. poloze
- umí rozlišit výrazové prostředky různých hudebních epoch
- zahraje sextolu v legatu i détaché
- má základní orientaci ve 2. a 4. poloze
- zahraje několik akordů za sebou (i např. všechny od žabky)

- rozlišuje interpretační zásady jednotlivých hudebních epoch

III. a IV. ročník

Žák:

- produkuje oduševnělý plný tón a pracuje s barvou a kvalitou tónu
- je schopen hladkých výměn smyky a zpěvnosti frází
- je schopen z listu zahrát skladbu na úrovni 5. ročníku v 1. poloze
- hraje všechny stupnice přes tři oktávy a akordy se smykovými variantami, využívá volného pohybu levé ruky
- je schopen hry rychlých šestnáctin détaché i spiccato
- hraje z paměti skladbu většího rozsahu (např. celý houslový koncert z období baroka nebo 1. větu z houslového koncertu z období klasicismu)
- citlivě reaguje na doprovodný nástroj a dokazuje smysl pro společné frázování
- má základní orientaci v 6. a 7. poloze

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Hra na housle Studium pro dospělé

1. ročník

Žák:

- zvládá základní návyky pro hru = správný postoj, uchopení nástroje a vedení smyčce
- ovládá základní rozdělení smyčce = dovede hrát celým smyčcem, polovinou i třetinami
- používá základní smyky – détaché, legato a staccato
- ovládá dur, moll, snížený prstoklad
- využívá při hře základní dynamiku

2. ročník

Žák:

- je ve hře intonačně jistější
- ovládá více prstokladů v základní poloze
- seznamuje se s problematikou hry ve vyšších polohách
- zdokonaluje vedení a dělení smyčce ve všech jeho částech
- vnímá kvalitu tvořeného tónu

3. ročník

Žák:

- zdokonaluje techniku pravé i levé ruky
- seznamuje se s dalšími smykovými způsoby
- zdokonaluje hru ve zvolených polohách a studuje nové
- používá vibrato jako vhodný výrazový prvek

4. ročník

Žák:

- zvládá různé druhy základních smyků, hru v polohách
- používá všech dosud získaných dovedností k ucelenému hudebnímu projevu

- hraje z listu přiměřeně obtížné skladby

5.1.3.2 Studijní zaměření – *Hra na violu*

Viola je smyčcový nástroj o trochu větší než housle, který má nezastupitelnou funkci propojovat svým zvukem v orchestru vyšší a nižší nástrojové skupiny. Sama o sobě má temnější až melancholicky zabarvený zvuk, vhodný pro tklivé melodie, přitom si však zachovává jistou pohyblivost a hudební barevnost podobnou houslím. Technické nároky na violisty jsou ve srovnání s houslisty poněkud nižší, důležité však je, aby adepti violové hry byli pevnější tělesné konstituce a měli pokud možno delší paže a prsty.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupeň

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Viola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Soubor lidových písní			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Barokní soubor			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu *Hra na violu* pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- zná jména strun a chápe princip ladění doladovači
- žák klade prsty správným způsobem na hmatník
- dokáže hrát pizzicato na prázdných strunách v pomalém tempu
- zná rozdíl mezi durovým a mollovým prstokladem
- dokáže popsat hlavní části violy a smyčce
- je schopen hrát celým smyčcem, první polovinou a druhou polovinou
- hraje legato 2 - 4 not na jedné struně
- hraje stupnici a akord G, D, A v rozsahu jedné oktávy, hraje dvojzvuk prázdných strun

2. ročník

Žák:

- dovede využít dynamického odstínění piano - forte
- hraje legato aspoň 4 not na jedné struně
- dokáže hrát přechody přes struny
- je schopen využít dynamické škály forte – mezzoforte - piano
- střídá hru détaché s legatem a staccatem
- umí na dlouhé notě tvořit crescendo či decrescendo
- hraje staccato s přechody přes struny
- umí zahrát akcent v obou směrech smyku

3. ročník

Žák:

- hraje legato přes struny, umí užít smyku martellé
- zahraje jednooktávové stupnice a akordy
- zahraje řadové staccato (alespoň dvou not)
- při hře využívá crescendo a decrescendo
- umí přesunout ruku do půlpolohy a užít zde 1. a 2. prstu
- umí zahrát triolu

4. ročník

Žák:

- dokáže zahrát více triol za sebou
- umí užít přehmatu v 1. poloze
- snaží se použít vibrato na dlouhých notách
- dokáže zahrát aspoň 4 šestnáctiny v rychlejším tempu
- hraje dvouoktávové stupnice a akordy
- rozezná v notopise značku trylku a přírazu
- je schopen zahrát z listu lidovou píseň na úrovni 1. ročníku
- dokáže využít přechodu do 3. polohy a uplatnit v ní dur i moll prstoklad

5. ročník

Žák:

- správně a uvolněně drží violu
- pohotově čte a hraje v altovém i houslovém klíči
- má intonačně zafixovány všechny doposud známé prstoklady ve violové rozloze
- zná rozdíly v technice hry na housle a na violu
- při hře užívá na vhodných místech vibrato
- ovládá hru základních melodických ozdob

6. ročník

Žák:

- vytvoří plný violový tón ve všech dynamikách
- dovede různé přechody mezi dynamikami – crescendo/decrescendo, subito piano/forte
- využívá při hře třetí polohy
- umí při hře užít přehmatů a přirozený flažolet
- zahraje dvojhmat nebo jednoduchý akord
- ovládá hru z listu jednoduchých skladbiček
- se uplatňuje při komorní hře a orientuje ve svém partu

7. ročník

Žák:

- umí s jistotou a intonační čistotou hrát v 1. - 3. poloze
- dokáže zahrát dvojhmat, popř. jednoduchý akord v 1. - 3. poloze
- dokáže při hře užít smyk spiccato
- užívá různé rychlosti vibrata podle charakteru úseku skladby
- zná hlavní interpretační zásady různých historických období a stylů a dokáže je aplikovat do studované skladby
- hraje z paměti skladby většího rozměru (např. dvě věty z koncertu, sonátu apod.)

Školní výstupy předmětu Hra na violu pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- dovede při hře užít 4. a 5. polohu
- používá kontinuálního vibrata (v trvání několika po sobě jdoucích tónů)
- dokáže užít při hře smyk řadové staccato
- zná a ovládá smyky sul ponticello a sul tasto
- umí zahrát triolu, kvartolu, kvintolu, sextolu, septolu, oktolu
- dokáže nasazovaným způsobem provibrovat i krátké rytmické hodnoty
- ovládá smyk sautillé
- zahraje glissando v rozmezí do čisté kvinty

III. a IV. ročník

Žák:

- dokáže hrát v celé škále poloh až do 7. polohy
- hraje i komplikovanější dvojhmoty a akordy v různých polohách
- zná princip smyků řadové spiccato a ricochet a dokáže je předvést i prakticky
- dokáže zahrát ve skladbě rytmus 2:3
- zná princip tvoření umělých flažoletů, umí je předvést i prakticky
- dokáže odstínit různé druhy vibrata (pomalé, rychlé, široké, úzké a jejich kombinace), podle charakteru místa ve skladbě
- zná způsob hry smyku col legno a umí ho použít

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Hra na housle Studium pro dospělé

1. ročník

Žák:

- zvládá základní návyky pro hru = správný postoj, uchopení nástroje a vedení smyčce
- ovládá základní rozdělení smyčce = dovede hrát celým smyčcem, polovinou i třetinami
- používá základní smyky – détaché, legato a staccato
- ovládá dur, moll, snížený prstoklad
- využívá při hře základní dynamiku

2. ročník

Žák:

- je ve hře intonačně jistější
- ovládá více prstokladů v základní poloze
- seznamuje se s problematikou hry ve vyšších polohách
- zdokonaluje vedení a dělení smyčce ve všech jeho částech
- vnímá kvalitu tvořeného tónu

3. ročník

Žák:

- zdokonaluje techniku pravé i levé ruky
- seznamuje se s dalšími smykovými způsoby
- zdokonaluje hru ve zvolených polohách a studuje nové
- používá vibrato jako vhodný výrazový prvek

4. ročník

Žák:

- zvládá různé druhy základních smyků, hru v polohách
- používá všech dosud získaných dovedností k ucelenému hudebnímu projevu
- hraje z listu přiměřeně obtížné skladby

5.1.3.3 Studijní zaměření – *Hra na violoncello*

Violoncello je smyčcový nástroj, vzhledem i barvou tónu je nástrojem velmi atraktivním a má široké uplatnění. Violoncello je nástroj sólový, uplatňuje se i v kolektivní hře v různých žánrových oblastech hudby. Vyučovací předmět - Hra na violoncello - nabízí žákům od přípravného studia až po druhý stupeň individuální odborné vzdělání od základů až po jejich další rozvoj. Obohacuje citové vnímání, rozvíjí všechny složky hudebních a výrazových schopností.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Violoncello		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Violoncello pro I. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- zná jména strun a hlavní části nástroje
- dokáže hrát pizzicato v pomalém tempu na prázdných strunách
- umí správně držet nástroj
- zná postavení prstů pravé ruky při držení smyčce
- zahraje dlouhé noty na prázdných strunách
- umí zahrát staccato uprostřed smyčce
- rozpozná v notách všechny 4 prázdné struny
- umí si sám nakalafunovat smyčec
- ví, jak se správně stavějí prsty na hmatník

1. ročník

Žák:

- zná části violoncella a jeho vývoj
- ovládá držení nástroje, postavení ruky, držení smyčce
- zahraje melodický motiv v pizzicato
- zahraje rytmický motiv arco na prázdné struně
- ovládá péči o nástroj

2. ročník

Žák:

- ovládá základní koordinaci rukou při hře
- zvládá základní návyky při hře na violoncello
- ovládá notový zápis C - d

- ovládá správné postavení ruky na hmatníku
- dbá na správný postup při domácí přípravě

3. ročník

Žák:

- hraje v základní poloze v rozsahu C - d
- zvládá hru celým smykem, dolní polovinou, horní polovinou smyčce
- ovládá hru legato
- ovládá přechody smyčce přes struny
- zvládá intonační sebekontrolu

4. ročník

Žák:

- dbá na pružnost prstů
- správně intonuje a umí dolad'ovat
- kultivuje vnímavost pro cellový tón
- zvládá další polohy
- využívá kontrast ve skladbě - forte, piano.

5. ročník

Žák:

- ovládá notový zápis C – d, včetně posuvek
- odvozuje prstoklady, hraje další smyky
- samostatně realizuje rytmickou složku hry v taktech C, 2/4, 3/4 v hodnotách celá, půlová, čtvrt'ová a osminová nota
- zahraje jednoduchou skladbu z paměti
- používá vibrato, hraje s doprovodem klavíru nebo jiného nástroje

6. ročník

Žák:

- hraje v základní poloze a 7. poloze s odklonem
- využívá hru oktávových flageoletů
- využívá při hře rozsah C - a'
- ovládá hru dvojzvuků s prázdnou strunou
- hraje smyky, détaché, legato, staccato, arpeggio
- vnímá frázování a dynamiku skladby

7. ročník

Žák:

- využívá při hře rozsah C – a'
- ovládá dynamiku v rozsahu piano, forte, včetně plynulých změn
- zahraje plynule jednoduchý part z listu
- uplatňuje nabyté vědomosti při souhře s jinými nástroji
- dokáže nastudovat samostatně zadanou skladbu dle instrukcí učitele
- vnímá odlišné výrazové prostředky hudby při interpretaci skladeb různých slohových období

Školní výstupy předmětu Violoncello pro II. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- správně sedí u nástroje a drží smyčec
- správně klade prsty na hmatník
- ovládá názvosloví součástí violoncella a smyčce
- hraje dvouoktávovou durovou stupnici v základní poloze
- umí naladit nástroj a použít k ladění doladovače
- hraje pizzicato na prázdných strunách
- kombinuje smyky détaché, staccato a legato
- hraje z paměti jednoduché melodie
- čte jednoduchý notový zápis v basovém klíči

I. a II. ročník

Žák:

- využívá celého rozsahu nástroje
- ovládá smyky ležící a spiccato
- používá vibrato při práci s tónem
- zvládá samostatně nastudovat skladbu
- uplatňuje svůj osobitý projev úměrný jeho schopnostem
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení

III. a IV. ročník

Žák:

- je schopen si vytvořit názor na interpretaci skladeb různých stylů
- při hře využívá všechny dovednosti dosud získané
- zvládá samostatně nastudovat skladbu dle vlastního výběru
- uplatňuje své celkové hudební znalosti v sólové a souborové hře
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- při samostatné přípravě pracuje s nahrávkami předních interpretů

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Hra na violoncello studium pro dospělé

1. ročník

Žák:

- využívá všech znalostí dosažených při studiu na I. a II. stupni základního studia
- umí na nástroji vyhledat, zkombinovat a uplatnit prvky, které potřebuje
- zdokonaluje intonaci, zvláště ladění v souborové hře
- zdokonaluje techniku pravé i levé ruky
- ovládá kontinuální vibrato
- hraje šestnáctiny ve spiccato v mírném tempu
- umí zahrát kvintoly, sextoly v mírném tempu
- je schopen hrát durové stupnice do 4 křížků a 3 b
- si dokáže vyměnit prasklou strunu

- kombinuje základní a palcovou polohu
- orientuje se v tenorovém klíči

2. ročník

Žák:

- ovládá vibrato i non vibrato
- hraje šestnáctiny ve spiccato v rychlém tempu
- umí zahrát kvintoly, sextoly i septoly v mírném tempu
- je schopen hrát durové stupnice do 5 křížků a 4 b, a mollové stupnice do 3 křížků a 2 b
- si dokáže vyměnit prasklou strunu a namazat kolíky
- dokáže hrát rychlé noty v palcové poloze
- se seznamuje se čtením a hrou z houslového klíče
- zdokonaluje hru z listu a hru z paměti
- procvičuje kombinace rychlých smyků ve spiccato, staccato a legato
- dbá na zpěvný přednes melodických frází

3. ročník

Žák:

- ovládá vibrato i non vibrato
- hraje rychlé osminy v řadovém staccato smykem nahoru
- umí zahrát pasáž v mírnějším tempu
- je schopen hrát durové stupnice do 6 křížků a 5 b, a mollové stupnice do 4 křížků a 3 b
- hraje lomené akordy i akordy v arpeggiu
- pracuje s agogikou
- se orientuje a hraje z houslového klíče
- je schopen hry aspoň jedné stupnice v dvojzvucích (tercie, sexty)
- seznamuje se s technikou hry ricochet
- umí rychle střídat hru arco a pizzicato
- ví jak se hraje tremolo
- ví kde se vyskytují přirozené flažolety

4. ročník

Žák:

- hraje sforzato, martellé, rychlé spiccato i ricochet
- hraje rychlé osminy v řadovém spiccato smykem nahoru
- umí zahrát pasáž v rychlém tempu (např. Ve formě zdvíhu)
- je schopen hrát durové stupnice do 6 křížků a 5 b, a mollové stupnice do 5 křížků a 4 b
- hraje lomené akordy i akordy v arpeggiu v obou směrech tahu
- pracuje s agogikou a přirozeně frázuje
- plynule čte noty ze všech tří klíčů
- je schopen hry aspoň jedné durové a jedné mollové stupnice v dvojzvucích (tercie, sexty event. oktávy)
- umí hrát přirozené flažolety

5.1.3.4 Studijní zaměření – *Hra na kontrabas*

Kontrabas je určen ke hraní nejhlubších tónů. Jeho použití je velmi široké - od symfonického orchestru přes country a lidovou hudbu až k sólové hře.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Kontrabas	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Soubořová hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Kontrabas pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- je seznámen se stavbou nástroje a dokáže jej popsat
- dodržuje správný postoj u nástroje
- zvládá správné držení smyčce
- zvládá basový klíč
- zvládá výměny smyčcem na prázdných strunách
- dodržuje správné postavení levé ruky
- hraje v první poloze

2. ročník

Žák:

- ovládá hru v první poloze
- dbá na správné postavení levé i pravé ruky
- ovládá smyčec po celé délce
- správně intonuje v první poloze
- je seznámen s druhou polohou
- hraje stupnice v rámci rozsahu do 2 # a 2 b

3. ročník

Žák:

- ovládá notaci 1. a 2. polohy
- dbá na kvalitu tónu a jeho barevné odstíny
- zvládá hru v jednoduchých hudebních útvarech
- zahraje drobné skladby s důkladnou sluchovou sebekontrolou
- umí se přizpůsobit hře s druhým nástrojem
- zahraje skladby s doprovodem a jednoduchá dueta

4. ročník

Žák:

- ovládá notaci 1. – 3. polohy
- umí využívat dovednosti získané z předchozích ročníků
- je schopen intonační sebekontroly
- využívá technické a výrazové prostředky
- zapojuje se do komorní, nebo souborové hry
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- ovládá hru doprovodu k melodii, případně lidovým písním
- je schopen hry s bicími a kytarou

5. ročník

Žák:

- má osvojeny a v praxi využívá nabyté vědomosti
- zvládá notaci na hmatníku do 4. polohy
- ovládá hru legato, staccato, détaché a tyto využívá při hře
- zahraje durové stupnice do 4 # a 4 b, včetně akordů
- zvládá rozšiřovat repertoár na úrovni své technické a hudební vyspělosti
- zahraje doprovody podle notového zápisu a akordických značek
- umí využít smysl pro souhru v různých souborech

6. ročník

Žák:

- využívá dovednosti získané z předchozích ročníků
- ovládá všechny durové stupnice, včetně akordů
- dbá na technickou a výrazovou stránku hry
- ovládá hru z listu a z paměti dle individuálních možností
- rozpozná různá hudební období
- zvládá hru podle notace i akordických značek
- vnímá ostatní hlasy v souborech

7. ročník

Žák:

- využívá dovednosti získané z předchozích ročníků
- ovládá základní nástrojovou techniku a hraje s tónovou kulturou
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- dokáže přizpůsobit hudební výraz dané skladbě
- je schopen vytvořit si vlastní akordický doprovod
- zvládá jednoduchou hru z listu

Školní výstupy předmětu Kontrabas pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- zvládá technické a výrazové složky hry
- samostatně se dokáže připravit na vystoupení
- ovládá notaci a hru 1. – 6. polohy
- sluchovou sebekontrolou koriguje intonační čistotu
- používá všechny techniky hry (pizzicato, spiccato...)
- je schopen nacvičit svůj part samostatně

- aktivně poslouchá hudbu
- je schopen vnímat ostatní hlasy a přizpůsobit se celku
- má vytvořen vlastní hudební vkus a názor
- je schopen provádět výběr skladeb ke studiu a tyto samostatně nastudovat

III. a IV. ročník

Žák:

- využívá všech technických a výrazových dovedností
- je schopen pohotové hry z listu
- ovládá hru podle akordických značek
- ovládá hru všech stupnic, včetně akordů
- je schopen vytvořit si vlastní přednesové schéma skladby
- hodnotí interpretaci skladeb u svého, nebo cizího výkonu
- aplikuje všechny získané vědomosti a dovednosti v souborové, komorní a orchestrální hře
- zvládá péči o svůj nástroj a jeho údržbu

5.1.4 Vzdělávací zaměření – Hra na strunné nástroje**5.1.4.1 Studijní zaměření – Hra na kytaru**

Klasická kytara se uplatňuje jako sólový a doprovodný nástroj. Využívá se v komorní i souborové hře. Obsahem výuky je osvojení základů hry a další rozvoj dle individuálních možností žáků. Interpretuje se hudba všech slohových období. Součástí výuky jsou také doprovody k písňím a akordická hra. Díky výrobě různých velikostí nástroje je výuka vhodná pro všechny věkové kategorie. Její uplatnění je pak možné v různých žánrově odlišných orchestrech a skupinách.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Kytara	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
	Komorní zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Hra na kytaru pro I. stupeň**Přípravný ročník:****Žák:**

- je seznámen se základními druhy kytar (koncertní, elektrická atd.)
- zná složení nástroje a pojmenuje jeho základní části
- umí se k nástroji správně posadit (umí manipulovat s podnožkou nebo podkytarníkem)
- nástroj správně drží – předvede postavení pravé i levé ruky
- zná notaci prázdných strun a označení prstů pravé i levé ruky
- hraje palcem i prsty pravé ruky na prázdných strunách

1. ročník**Žák:**

- správně sedí, dbá na správné držení nástroje a postavení rukou
- zná notaci strun a označení prstů pravé a levé ruky
- hraje palcem
- hraje jednoduché melodie v základní poloze s použitím prázdných strun v jedné oktávě
- je schopen zahrát z paměti lidovou píseň v základní poloze
- hraje stupnice v základní poloze v jedné oktávě

2. ročník**Žák:**

- uplatňuje získané návyky

- při hře používá úhozu apoyando i tirando
- zvládne kombinaci úhozu palcem a prsty i, m, a
- zvládne hru jednoduchých akordů v rozkladech i současně s použitím všech hrajících prstů pravé ruky
- hraje stupnice v základní poloze a dbá na kvalitu hraných tónů
- hraje z paměti lidové písně nebo drobné skladby přednesového charakteru

3. ročník

Žák:

- dbá na dodržování přesných rytmických hodnot
- kombinuje úhoz apoyando s úhozem tirando
- hraje vícehlas harmonicky i melodickým rozkladem
- zvládá orientaci v základních harmonických funkcích
- zvládne jednoduché výměny poloh
- orientuje se na hmatníku do pátého pražce
- hraje drobné skladby přednesového charakteru z paměti

4. ročník

Žák:

- využívá dovedností získaných z předchozích ročníků a rozšiřuje je o další výrazové a technické prvky
- dbá na vyrovnanost hry v oblasti technické i dynamické
- klade důraz na kvalitu tónu a rytmickou preciznost
- zvládá kombinaci úhozu palcem a prsty i, m, a ve složitějších rytmických obměnách a rychlejších tempech
- zvládne výměny sousedních poloh
- hraje dvouoktávové typové stupnice
- zvládne hmat malého barré a používá ho v akordových kadencích
- hraje jednoduché přednesové skladby z paměti
- užívá základní barevné rejstříky (sul tasto, sul ponticello)

5. ročník

Žák:

- osvojené dovednosti získané v předchozích ročnících používá při hře technických cvičení ve složitějších rytmických a úhozových variantách
- zvládne hru vzestupného a odtažného legáta
- hraje základní harmonické kadence současným úhozem palcem a prsty i, m, a i akordickým rozkladem
- zná základní akordové značky
- je schopen plynulé výměny poloh
- hraje doprovody k písním podle akordových značek
- hraje jednoduché přednesové skladby z různých období a žánrů

6. ročník

Žák:

- používá hru legato
- hraje rozklady akordů v obměnách
- zvládá hru arpeggio
- zvládá hru přirozených flageoletů
- hraje základní harmonické kadence s použitím hmatů barré

- zvládá výměny ve vyšších polohách
- dbá na kvalitu tónu a užívá vibrato
- hraje složitější rytmické útvary
- zvládne typové dvouoktávové stupnice dur i moll

7. ročník

Žák:

- zvládá speciální techniky hry (rasguádo, tambora)
- hraje durové a mollové stupnice s kadencemi v různých technických obměnách
- dbá na plynulost výměn ve vyšších polohách
- hraje doprovody k písňím akordickým rozkladem
- je schopen vytvořit vlastní akordický doprovod
- v přednesových skladbách dokáže použít patřičné výrazové prostředky

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia bez předběžné přípravy

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia je určeno žákům od čtrnácti let, kteří zahájili studium II. stupně základního studia bez absolvování I. stupně základního studia. Umožňuje žákovi doplnit si v přiměřené míře obsah učiva I. stupně, aby mohl bez větších obtíží navázat na učební plány II. stupně základního studia. K těmto žákům učitel přistupuje individuálně, s ohledem na jejich předchozí hudební zkušenost (např. hra na jiný nástroj). Při výběru repertoáru respektuje zájem a zaměření žáka.

Přípravný ročník:

Žák:

- správně sedí, dbá na správné držení nástroje a postavení rukou
- zvládne kombinaci úhozu palcem a prsty i, m, a (apoyando i tirando)
- zvládne hru jednoduchých akordů v rozkladech i současně s použitím všech hrajících prstů pravé ruky
- zvládne jednoduché výměny poloh
- orientuje se na hmatníku do pátého pražce
- hraje jednoduché písňe či drobné skladby přednesového charakteru z paměti

Školní výstupy předmětu Hra na kytaru pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- hraje stupnice i kadence ve rychlejších tempech
- ovládá a využívá tvoření tónu s vibratem
- využívá znalostí kadencí při hře doprovodů písni
- zvládá hru v akordových značkách
- v přednesových skladbách neustále dbá na kvalitu tónu a používá veškeré předepsané techniky

III. a IV. ročník

Žák:

- ovládá všechny technické prvky a různé techniky hry na nástroj
- využívá kvality tónu a úhozu k interpretaci hudby v barevných a dynamických odstínech

- využívá své schopnosti při komorní a souborové hře
- zahraje typové tříoktávové stupnice
- uplatňuje hru legáta ve větších skupinách melodických ozdob a pasážových běhů
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí k samostatnému studiu nových skladeb podle vlastního výběru

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Hra na kytaru studium pro dospělé

Žák:

- pozná základní druhy kytar a jejich části
- je schopen provést samostatně výměnu strun a základní údržbu nástroje
- je schopen nástroj správně naladit s pomocí ladičky
- správně sedí, dbá na správné držení nástroje a postavení rukou
- zvládne kombinaci úhozu palcem a prsty i, m, a (apoyando i tirando)
- zvládne hru jednoduchých akordů v rozkladech i současně s použitím všech hrajících prstů pravé ruky
- zvládne jednoduché výměny poloh
- hraje jednoduché písně či drobné skladby přednesového charakteru z paměti

5.1.4.2 Studijní zaměření – *Hra na elektrickou kytaru*

Elektrickou kytaru lze využít v souborech nebo skupinách tanečních, rockových, country, folkových i jazzových. Ve výjimečných případech lze elektrickou kytaru použít jako nástroj sólový (jazzová kytara).

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Elektrická kytara	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu **Elektrická kytara pro I. stupeň****Přípravný ročník****Žák:**

- je seznámen se základními druhy kytar (koncertní, elektrická atd.)
- zná složení nástroje a pojmenuje jeho základní části
- umí se k nástroji správně posadit (umí manipulovat s podnožkou nebo podkytárníkem)
- nástroj správně drží – předvede postavení pravé i levé ruky
- zná notaci prázdných strun a označení prstů pravé i levé ruky
- hraje palcem i prsty pravé ruky na prázdných strunách

1. ročník**Žák:**

- zná složení a původ nástroje
- zná notaci strun
- při hře správně sedí a dbá na správné postavení rukou
- hraje palcem na strunách E, A, D
- zvládá hru jednoduchých melodií v základní poloze
- zvládá hru jednoduchých vícehlasů palcem a prsty i, m, a současně i rozkladem
- při hře vícehlasů používá úhoz bez dopadu
- hraje stupnice v základní poloze
- zvládá hru jednoduchých akordů

2. ročník**Žák:**

- uplatňuje získané návyky
- při hře používá úhozu apoyando i tirando
- používá kombinaci úhozu palcem a prsty i, m, a
- zvládne hru jednoduchých akordů v rozkladech i současně s použitím všech hrajících prstů pravé ruky

- hraje stupnice v základní poloze a dbá na kvalitu hraných tónů (C, G, D, A, E)
- hraje z paměti lidové písně nebo drobné skladby přednesového charakteru

3. ročník

Žák:

- dbá na dodržování přesných rytmických hodnot
- kombinuje úhoz apoyando s úhozem tirando
- hraje vícehlas harmonicky i melodickým rozkladem
- zná základní harmonické funkce (T, S, D⁷)
- je schopen jednoduchých výměn sousedních poloh
- orientuje se na hmatníku do pátého pražce
- hraje drobné skladby přednesového charakteru z paměti

4. ročník

Žák:

- hraje trsátkem střídavým úhozem způsobem (od sebe – k sobě)
- dbá na pravidelné střídání úhozů
- dodržuje délku předepsaných notových hodnot
- hraje trsátkem jednoduché melodie v základní poloze
- zvládá hru jednoduchých akordů
- spojuje jednoduché akordy T – S, T – D⁷, S – D⁷
- akordy je schopen použít k doprovodu jednoduchých písní
- hraje stupnice v základní poloze

5. ročník

Žák:

- dbá na kvalitu hraných tónů
- využívá hru složitějších akordů
- hraje jednoduché melodie obsahující tečkované rytmy
- dbá na pravidelné střídání úhozů trsátkem a dynamicky vyrovnané tóny
- plynule střídá základní akordy
- zvládá jednoduché kadence
- spoje akordů využívá při hře doprovodů

6. ročník

Žák:

- využívá dovedností získaných v předchozích ročnících a rozšiřuje je o další technické a výrazové prvky
- dbá na vyrovnanost hry v oblasti technické i dynamické
- klade důraz na čistotu tónu a rytmickou preciznost
- zvládá hru složitějších rytmů trsátkem melodicky i harmonicky
- hraje ve druhé poloze melodické vzory
- hraje dvouoktávové typové stupnice v různých rytmických variantách
- zvládá hru velkého barré
- spojuje složitější akordové hmaty
- zvládá rockové kvintové a kvartové akordy

7. ročník

Žák:

- dovednosti získané v předchozích ročnících využívá při hře technických cvičení obsahující složitější rytmy
- zvládá kadence s použitím velkého barré
- hraje dvouoktávové stupnice i kadence (do 4# a 4b)
- trsátkem hraje složitější rytmické útvary
- umí se orientovat v nižších polohách
- dbá na plynulost výměny do poloh vyšších sousedních
- plynule spojuje rockové akordy v sousedních polohách
- zvládá legato vzestupné a užívá jej v melodických vzorech
- zvládá pentatonickou stupnici
- používá techniku natahovaných tónů a vybrané speciální techniky (např. tapping)

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia bez předběžné přípravy

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia je určeno žákům od čtrnácti let, kteří zahájili studium II. stupně základního studia bez absolvování I. stupně základního studia. Umožňuje žákovi doplnit si v přiměřené míře obsah učiva I. stupně, aby mohl bez větších obtíží navázat na učební plány II. stupně základního studia. K těmto žákům učitel přistupuje individuálně, s ohledem na jejich předchozí hudební zkušenost (např. hra na jiný nástroj). Při výběru repertoáru respektuje zájem a zaměření žáka.

Přípravný ročník

Žák:

- správně sedí, dbá na správné držení nástroje a postavení rukou
- zvládne kombinaci úhozu palcem a prsty i, m, a (apoyando i tirando)
- zvládne hru jednoduchých akordů v rozkladech i současně s použitím všech hrajících prstů pravé ruky
- zvládne jednoduché výměny poloh
- orientuje se na hmatníku do pátého pražce
- hraje trsátkem střídavým úhozem způsobem (od sebe – k sobě)
- hraje jednoduché písně či drobné skladby přednesového charakteru z paměti

Školní výstupy předmětu Hra na elektrickou kytaru pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- zvládá výměny akordické i melodické ve vyšších polohách
- hraje složitější rytmické útvary a dbá na jejich preciznost
- hraje melodické vzory ve vyšších polohách
- zvládá legato sestupné
- zvládá hru způsobem tlumených rockových akordů a tlumených tónů
- hraje melodické vzory tlumenými tóny
- zvládá tónové vibráto
- spojuje rockové akordy tlumené i otevřené
- hraje pentatonickou stupnicí tlumenými tóny

III. a IV. ročník

Žák:

- hraje rockové riffy a licky
- hraje melodické vzory v pentatonických stupnicích
- při hře užívá kombinované legato vzestupné i sestupné
- zvládá tónové vibráto
- dbá na kvalitu, čistotu a rytmickou preciznost hraných tónů
- hraje složité rytmické útvary harmonické i melodické
- zvládá plynulou výměnu poloh
- zná bluesovou pentatoniku
- tónový materiál bluesové pentatoniky dovede použít pro improvizaci dvanáctitaktového blues
- hraje doprovody podle notace i akordických značek s využitím znalostí akordů včetně hmatů barré
- má smysl pro souhru, rytmus a držení daného tempa

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Hra na elektrickou kytaru studium pro dospělé

Žák:

- pozná základní druhy kytar a jejich části
- je schopen provést samostatně výměnu strun a základní údržbu nástroje
- je schopen nástroj správně naladit s pomocí ladičky
- dbá na správné držení nástroje a postavení rukou
- zvládne zahrát trsátkem vyrovnaným střídavým úhozem
- zvládne hru jednoduchých akordů
- zvládne jednoduché výměny poloh
- hraje jednoduché písně či drobné skladby rockového či jazzového charakteru z paměti

5.1.4.3 Studijní zaměření – *Hra na basovou kytaru*

Basová kytara je určena ke hraní basové linky. Její použití je možné nejen sólově, ale i v souborech nejrůznějšího obsazení. V posledním desetiletí se vyvinula v plnohodnotný sólový nástroj.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Basová kytara	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Basová kytara pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- je seznámen se stavbou nástroje a dokáže jej popsat
- umí správně sedět u nástroje
- uvolňuje obě ruce a dbá na jejich správné postavení
- zvládá hru v basovém klíči
- dbá na kvalitu a lehkost úhozu
- ovládá stupnice durové s použitím prázdných strun v 1. poloze
- zvládá základní rytmické útvary s použitím not a pomlk

2. ročník

Žák:

- dokáže uplatňovat získané návyky
- dbá na správné postavení rukou a držení nástroje
- umí tvořit tóny v základních dynamických odstínech (p, mf, f)
- ovládá stupnice durové s použitím prázdných strun v jedné oktávě s aplikací různých rytmických variant
- zvládá pohotové čtení not a orientaci v 1. a 2. poloze na hmatníku
- ovládá doprovod jednoduchých akordů

3. ročník

Žák:

- umí využívat dosažené herní manuální zručnosti
- správně uplatňuje dynamické odstínění a soustavně dbá na kvalitu tónu
- zahraje stupnice do 4 #, tyto hraje v různých rytmických a prstových variantách
- zvládá orientaci na hmatníku do 3. polohy
- je schopen malých výměn poloh levé ruky
- zahraje drobné skladby s důkladnou sebekontrolou

- zvládá hru v akordických značkách
- zahraje skladby s doprovodem a jednoduchá dueta

4. ročník

Žák:

- využívá dovednosti získané v předchozích ročnících
- zvládá vyrovnanosti hry v oblasti technické i dynamické
- rozezná kultivovanost tónu a rytmickou preciznost
- ovládá výměny poloh a orientuje se na hmatníku
- zvládne zahrát jednoduché doprovody k melodii, případně k lidovým písním
- zapojuje se do komorní, nebo souborové hry
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- je schopen hry s bicími a kytarou

5. ročník

Žák:

- má osvojeny a v praxi využívá nabyté vědomosti
- využívá různé techniky k různým doprovodům
- ovládá hru legato a využívá jej při hře
- zahraje durové stupnice do 4 # a 4 b, včetně akordů
- zvládá rozšiřovat repertoár na úrovni své technické a hudební vyspělosti
- zahraje doprovody podle notového zápisu a akordických značek
- umí využít smysl pro souhru v různých souborech

6. ročník

Žák:

- využívá dovednosti získané z předchozích ročníků
- ovládá všechny durové stupnice, včetně akordů
- dbá na technickou a výrazovou stránku hry
- ovládá hru z listu a z paměti dle individuálních možností
- zvládá hru podle notace i akordických značek
- zahraje složitější rytmické útvary (kvintoly, sextoly..)
- vnímá ostatní hlasy v souborech

7. ročník

Žák:

- využívá dovednosti získané z předchozích ročníků
- zvládá speciální techniky hry (slap, tapping)
- umí plynulé výměny ve vyšších polohách
- dokáže přizpůsobit hudební výraz dané skladbě
- je schopen vytvořit si vlastní akordický doprovod
- umí být zodpovědný za svoji práci v komorních souborech a orchestrech
- umí se přizpůsobit celku v hudebním projevu
- procvičuje hru z listu

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia bez předběžné přípravy

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia je určeno žákům od čtrnácti let, kteří zahájili studium II. stupně základního studia bez absolvování I. stupně základního studia.

Umožňuje žákovi doplnit si v přiměřené míře obsah učiva I. stupně, aby mohl bez větších obtíží navázat na učební plány II. stupně základního studia. K těmto žákům učitel přistupuje individuálně, s ohledem na jejich předchozí hudební zkušenost (např. hra na jiný nástroj). Při výběru repertoáru respektuje zájem a zaměření žáka.

Žák:

- dokáže naladit nástroj
- umí použít zúžený i rozšířený prstoklad a rozhodne o jeho užití, např. při hře stupnic
- ovládá úhoz za pomoci dvou prstů a účinné tlumení strun
- zahraje dur i moll stupnice v jedné oktávě
- zná symboly a složení základních kvintakordů
- zná noty odpovídající rozsahu znalosti hmatníku
- interpretuje jednoduché rytmy
- hraje z paměti jednoduché melodie
- hraje doprovody písní podle základních akordických značek

Školní výstupy předmětu Basová kytara pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- zvládá technické a výrazové složky hry
- ovládá techniky hry prsty, trsátkem, slap, tapping
- ovládá různé tónové rejstříky (korekce na zesilovači)
- je schopen nacvičit svůj part samostatně
- aktivně poslouchá hudbu
- je schopen vnímat ostatní hlasy a přizpůsobit se celku
- má vytvořen vlastní hudební vkus a názor
- je schopen provádět výběr skladeb ke studiu a tyto samostatně nastudovat

III. a IV. ročník

Žák:

- využívá všech technických a výrazových dovedností
- je schopen pohotové hry z listu
- ovládá hru podle akordických značek
- ovládá hru všech stupnic, včetně akordů
- je schopen vytvořit si vlastní přednesové schéma skladby
- hodnotí interpretaci skladeb u svého, nebo cizího výkonu
- aplikuje všechny získané vědomosti a dovednosti v souborové, komorní a orchestrální hře
- zvládá péči o svůj nástroj a jeho údržbu

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

1./SPD

Žák:

- je seznámen se stavbou nástroje a dokáže jej popsat
- zvládá hru v basovém klíči
- ovládá stupnice durové s použitím prázdných strun v 1.2.3. poloze
- zvládá základní rytmické útvary s použitím not a pomlk
- dbá na správné postavení rukou a držení nástroje
- ovládá stupnice durové s použitím prázdných strun v jedné oktávě s aplikací různých rytmických variant

2./SPD

Žák:

- dokáže uplatňovat získané návyky
- umí tvořit tóny v základních dynamických odstínech (p, mf, f)
- zvládá pohotové čtení not a orientaci v 1. až 4. poloze na hmatníku
- ovládá doprovod jednoduchých akordů
- zvládá hru v akordických značkách
- ovládá výměny poloh a orientuje se na hmatníku
- zvládne zahrát jednoduché doprovody k melodii, případně k lidovým písním

3./SPD

Žák:

- využívá dovednosti získané v předchozích ročnících
- zvládá vyrovnanosti hry v oblasti technické i dynamické
- rozezná kultivovanost tónu a rytmickou preciznost
- ovládá výměny poloh a orientuje se na hmatníku
- zapojuje se do komorní, nebo souborové hry
- je schopen hry s doprovodem bicích nástrojů
- zahraje durové stupnice do 4 # a 4 b, včetně akordů

4./SPD

Žák:

- má osvojeny a v praxi využívá nabyté vědomosti
- využívá různé techniky k různým doprovodům
- zvládá rozšiřovat repertoár na úrovni své technické a hudební vyspělosti
- ovládá všechny durové stupnice, včetně akordů
- ovládá hru z listu a z paměti dle individuálních možností
- zahraje složitější rytmické útvary (kvintoly, sextoly..)

5.1.5 Vzdělávací zaměření - Hra na klávesové nástroje

5.1.5.1 Studijní zaměření – Hra na klavír

Klavír je nástroj s velmi bohatou historickou tradicí a všestranným uplatněním. Lze na něj zahrát jak nejjednodušší písničky, tak i nejkrásnější vrcholné kompozice téměř všech hudebních slohů a žánrů. Protože je klavír nástroj mnohohlasý, může zastoupit celý orchestr. Hra na klavír výrazně stimuluje činnost mozku, což se pozitivně projevuje i v dalších oblastech vzdělávání a má význam pro celý budoucí život. Kromě hudebních předpokladů a dobrých rozumových schopností však hra na klavír vyžaduje i pravidelnou domácí přípravu. Tím přispívá k pěstování volných vlastností dítěte. Především se však hra na klavír významně podílí na rozvoji citové stránky dětské osobnosti.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Klavír	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní doprovod			1	1	1	1	1	1	1	1
	Hra z listu			1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
	Komorní zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné							1				1

Školní výstupy předmětu Klavír pro I. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- je seznámen s klavírem a jeho zvukem, rozeznává tony vysoké a hluboké, dlouhé a krátké, melodii stoupající a klesající, dynamiku slabě a silně
- osvojil si nezákladnější pianistické návyky - správné sezení u klavíru, uvolněné paže, pevné konečky prstů
- osvojil si základní úhozy - portamento, staccato a legato (mezi dvěma tony)
- rozeznává sluchově intervaly sekundu a tercií, hraje podle sluchu jednoduchá říkadla, melodie a snadné lidové písně založené na těchto intervalech
- hraje podle not v rozsahu c1 – g1 v houslovém klíči

1. ročník

Žák:

- má nezákladnější pianistické návyky (správné sezení u klavíru, uvolněné tělo a paže, zpevněné konečky prstů)

- pojmenuje všechny klávesy a oktávy
- hraje jednotlivé tóny úhozem portamento, staccato, legato
- hraje dvojhmaty a trojzvuky (kvintakord dur i moll)
- zná noty v rozsahu $c_1 - g_2$ v houslovém klíči a $c_1 - f$ v basovém klíči a reprodukuje je na klavíru
- hraje podle not každou rukou zvlášť, oběma rukama střídavě a nejjednodušší skladbičky oběma rukama současně
- zahraje podle sluchu jednoduchou lidovou píseň s doprovodem dudácké kvinty v jednoduchých tóninách

2. ročník

Žák:

- zná a zahraje durové stupnice do 5 # a 3-hlasé kvintakordy s obraty v těchto tóninách
- zná a v praxi používá noty v rozsahu $g - d_3$ v houslovém klíči a $C - g_1$ v basovém klíči
- zná základní rytmické hodnoty
- zahraje jednoduché skladbičky oběma rukama dohromady
- používá při hře dynamiku v rozsahu piano až forte a ovládá crescendo a decrescendo
- používá nejjednodušším způsobem pravý pedál
- zahraje podle sluchu jednodušší píseň a vytvoří k ní jednoduchý doprovod (s použitím tóniky a dominanty)
- je schopen zahrát na veřejném vystoupení

3. ročník

Žák:

- využívá při hře základní pianistické návyky a dovednosti
- zná a zahraje jednodušší durové stupnice s křížky i béčky a kvintakordy s obraty v těchto tóninách
- hraje oběma rukama současně
- používá pravý pedál
- zahraje jednoduchou skladbu z paměti
- vnímá náladu skladby a používá k tomu základní výrazové prostředky (práce s tempem a dynamikou)
- hraje písňe s využitím základních harmonických funkcí

4. ročník

Žák:

- zná všechny durové tóniny a hraje vybrané stupnice s křížky a béčky
- hraje mollové stupnice od bílých kláves
- používá celou klávesnici, zná notový zápis všech tónů klavíru
- zahraje jednoduchou polyfonii, vnímá 2 hlasy současně
- zvukově diferencuje jednotlivé hlasy (melodii a doprovod)
- vnímá při hře hudební frázi
- zahraje z listu jednoduchou skladbičku (na úrovni 1. ročníku)

5. ročník

Žák:

- zná a zahraje vybrané durové a mollové stupnice

- využívá na stále vyšší úrovni všechny dosud získané dovednosti
- (pasážová technika, plynulost při podkládání palce, dvojhmaty, akordy, skoky, melodické ozdoby atd.)
- používá výrazové prostředky (dynamika, agogika) vhodným způsobem
- interpretuje přiměřenou skladbu období baroka, klasicismu nebo romantismu
- používá vhodným způsobem pravý i levý pedál
- zahraje z listu jednoduchou skladbičku

6. ročník

Žák:

- zná všechny tóniny durové i mollové, zahraje i náročnější mollové stupnice
- (alespoň do 4# a 4 b)
- používá na stále vyšší úrovni všechny získané technické dovednosti
- používá výrazové prostředky k vyjádření nálady interpretované skladby
- vnímá a interpretuje hudební frázi, je schopen určit průběh hudebního napětí
- ve frázi
- interpretuje jednoduchou romantickou skladbu a používá k tomu patřičné
- výrazové a zvukové prostředky
- se aktivně účastní čtyřruční nebo komorní hry

7. ročník

Žák:

- používá při hře veškeré získané technické i výrazové dovednosti na stále vyšší úrovni
- je schopen sluchové sebekontroly, umí zhodnotit svůj výkon
- využívá ve velké míře zvukových možností klavíru a dovede rozlišit skladby různých
- žánrů a stylů a při jejich interpretaci používá vhodné výrazové prostředky
- je schopen samostatně nastudovat jednoduchou skladbu
- zahraje z listu jednoduché skladbičky
- se dokáže přizpůsobit jiným hráčům při komorní nebo čtyřruční hře

Školní výstupy předmětu Klavír pro II. stupeň

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia je určeno žákům od čtrnácti let, kteří zahájili studium II. stupně základního studia bez absolvování I. stupně základního studia. Umožňuje žákovi doplnit si v přiměřené míře obsah učiva I. stupně, aby mohl bez větších obtíží navázat na učební plány II. stupně základního studia. K těmto žákům učitel přistupuje individuálně, s ohledem na jejich předchozí hudební zkušenost (např. hra na jiný nástroj). Při výběru repertoáru respektuje zájem a zaměření žáka.

Žák:

- osvojil si nezákladnější pianistické návyky (správné sezení u klavíru, uvolněné tělo a paže, zpevněné konečky prstů)
- orientuje se na klávesnici ve všech oktávách
- hraje podle notového zápisu v houslovém i basovém klíči
- používá základní úhozy (portamento, staccato, legato)
- hraje durové a mollové stupnice s tónickým kvintakordem a obraty
- používá výrazové prostředky (dynamika, agogika) vhodným způsobem
- hraje skladby různých slohových období a žánrů

- používá vhodným způsobem pravý i levý pedál
- hraje doprovody písní podle základních akordických značek
- podle svých schopností se zapojuje do komorní hry

I. a II. ročník

Žák:

- se profiluje podle svého zaměření a zájmu
- používá všechny dosud získané hudebně – technické dovednosti k vyjádření obsahu skladby
- je schopen vytvořit si svou vlastní hudební představu studované skladby a podle svých schopností ji naplnit
- zahraje z listu snadnou skladbu
- je schopen snazšího doprovodu jiného nástroje
- se umí pohotově přizpůsobit spoluhráčům v komorní či čtyřruční hře

III. a IV. ročník

Žák:

- používá všechny správné pianistické návyky a hudebně – technické dovednosti má
- natolik vžitý a zautomatizovaný, že je schopen je samostatně kdykoliv použít
- se profiluje podle svého zaměření a vybírá si skladby různých žánrů, stylů a slohových období podle svého zájmu
- při interpretaci využívá získaných znalostí o harmonii, formě, stylu skladby a dovede je aplikovat při interpretaci
- zná charakteristické znaky nejdůležitějších hudebních žánrů a slohových období a jejich hlavní představitele
- hraje z listu jednodušší skladby
- hraje v duu či větším souboru a je schopen klavírního doprovodu v těchto uskupeních

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Student může navštěvovat některý ze společných vyučovacích předmětů.

Školní výstupy předmětu Hra na klavír studium pro dospělé

1. a 2. ročník – žáci začátečníci (skupina A):

- ovládá čtení notového zápisu v houslovém i basovém klíči
- orientuje se na klaviatuře
- hraje jednodušší skladby podle notového zápisu (vybrané zpaměti)
- zahraje písně s akordickým doprovodem základních harmonických funkcí
- umí použít pedál

1. a 2. ročník - žáci pokročilejší, navazuje na předchozí zkušenosti ve hře (skupina B)

- rozumí hudebnímu názvosloví v hraných skladbách
- prakticky uplatňuje akordové značky
- věnuje se různým žánrům na základě vlastní profilace
- nastuduje skladby alespoň ze tří stylových období

- dokáže využít teoretických znalostí a technických dovedností pro vyjádření svých interpretačních představ a vhodně používat pedalizaci

3. a 4. ročník – *všichni žáci* (skupina A + B)

- vytvoří si vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- aktivně se podílí na výběru skladeb, způsobu jejich nácvičku a provedení
- při interpretaci volí správné artikulační a výrazové prostředky
- orientuje se v základním hudebním vývoji
- hlouběji proniká do různých stylů
- je seznámen s dalšími skladbami významných světových a českých autorů různých stylových období a různých žánrů (rozšiřuje znalosti)
- zajímá se o tvorbu soudobých skladatelů

5.1.5.2 Studijní zaměření – *Hra na elektronické klávesy a jejich ovládání - modul A*

Elektronika je fenomén, který se uplatňuje téměř ve všech oblastech našeho života. Tudíž nemůže chybět ani v hudbě. Elektronické klávesové nástroje se při výuce uplatní zejména jako tzv. „domácí studio“- nabízejí totiž velké množství využití a způsobů hry. Základem studia hry na elektronické klávesové nástroje bude ale vždy hra oběma rukama, nezávisle na nabídce nástroje. Během výuky se žák postupně seznámí s klavírním stylem hry, varhanním stylem hry, s využitím bicích nástrojů a automatického doprovodu, naučí se používat akordové značky. Získané vědomosti lze uplatnit v různých hudebních stylech a oblastech hudby.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Elektronické klávesy		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Elektronické klávesy pro I. stupeň

Přípravné studium

Žák:

- dokáže se uvolnit
- umí zpívat lidové písně
- zvládá rytmicky tleskat
- rozliší tempo – pomalu, rychle
- rozliší dynamiku – slabě, silně
- pozná základní barvy hudebních nástrojů – klavír, varhany, harmonika, housle, basa, trubka
- předvede správné postavení rukou na desce stolu a na nástroji
- předvede správné sezení

1. ročník

Žák:

- používá správné návyky (postavení rukou, sezení)
- hraje jednoduché lidové písně pravou rukou
- předvede orientaci na klaviatuře
- používá základní prstové polohy
- čte noty v G klíči a hraje podle G klíče (v rozsahu c₁ – c₂)
- umí podkládat palec
- hraje pravou rukou durové akordy (C, G, F)

2. ročník

Žák:

- postaví ruce na klaviaturu podle notového zápisu
- používá základní funkce nástroje
- pozná těžkou dobu
- hraje klavírním stylem v pětiprstové poloze
- zahraje některé durové stupnice přes jednu oktávu (C, G, D, F)
- hraje pravou rukou a levou rukou durové akordy (T⁵ k probraným stupnicím)

3. ročník

Žák:

- hraje zvukově vyrovnaně
- čte houslový a basový klíč a hraje podle těchto hudebních klíčů (v rozsahu c₁-c₃ v G klíči a c₁-c v F klíči)
- dbá na správné návyky nástrojové hry
- určí tóninu a takt
- ovládá souhru pravé a levé ruky
- hraje durové stupnice s křížky přes jednu oktávu (G, D, A, E)
- hraje durové akordy s obraty (T⁵ k probraným stupnicím)

4. ročník

Žák:

- hraje klavírním způsobem
- hraje pravou rukou dvojhmaty (tercie)
- zvládá technickou pohyblivost prstů (plynulý podklad palce, vnímání fráze)
- hraje oběma rukama
- reaguje na první dobu
- hraje durové stupnice s b přes jednu oktávu (F, B, Es, As)
- hraje durové akordy s obraty (T⁵ k probraným stupnicím)

5. ročník

Žák:

- hraje varhanním způsobem
- hraje pravou rukou dvojhmaty (tercie a sexty)
- ovládá hru legato, staccato, tenuto
- dokáže použít kadenci levou rukou
- využívá rytmicko-harmonický doprovod
- hraje mollové stupnice s křížky přes jednu oktávu (e, h, fis, cis)
- hraje mollové akordy s obraty (T⁵ k probraným stupnicím)

6. ročník

Žák:

- využívá prstovou techniku, samostatnost a nezávislost rukou
- reaguje na tempová označení
- dovede využít zvukových možností nástroje
- hraje skladby různého charakteru
- používá při hře klavírním stylem sustainový pedál
- hraje mollové stupnice s béčky přes jednu oktávu (d, g, c, f)
- hraje mollové akordy s obraty (T⁵ k probraným stupnicím)

7. ročník

Žák:

- používá všechny dosud probrané technické prvky (také některé melodické ozdoby)
- rozliší svou hrou forte a piano
- hraje skladby různých žánrů
- využívá znalostí ke hře podle akordových značek
- je schopný kriticky hodnotit vlastní výkon
- hraje durové a mollové stupnice přes jednu oktávu s přípravou pro oktávu druhou
- hraje durové a mollové akordy přes jednu oktávu (T⁵ k probraným stupnicím)

Školní výstupy předmětu Elektronické klávesy pro II. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- užívá správné základní návyky hry a obsluhy nástroje
- orientuje se na klaviatuře
- čte noty v houslovém klíči a basovém klíči a hraje podle notového zápisu
- rozlišuje hru legato, tenuto, staccato
- umí rozlišit tempo a dynamiku
- orientuje se v klavírním stylu hry a varhanním stylu hry
- zapojuje se do komorní hry
- umí použít akordovou značku
- ovládá některé durové a mollové stupnice přes jednu oktávu a T5 s obraty

I. a II. ročník

Žák:

- analyzuje akordovou značku
- používá akordovou značku při rytmicko-harmonickém doprovodu
- hraje klavírním stylem hry i varhanním stylem hry
- využívá rytmicko-harmonický doprovod při hře různých hudebních žánrů
- hraje durové a mollové stupnice přes dvě oktávy v protipohybu
- hraje tónický kvintakord ke stupnicím s obraty
- hraje dominantní septakord ke stupnicím s obraty

III. a IV. ročník

Žák:

- zvládá vytvořit a použít akordovou značku
- dovede pracovat s lidovou písní
- umí vytvořit druhý hlas
- používá nástroj v celé šíři možností využití
- používá ke studiu pět základních rytmů
- hraje durové a mollové stupnice přes dvě oktávy v protipohybu a v rovném pohybu
- hraje tónický kvintakord a dominantní septakord ke stupnicím s obraty

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Elektronické klávesy studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí dosažených při studiu na I. a II. stupni základního studia
- umí na nástroji vyhledat, zkombinovat a uplatnit prvky, které potřebuje
- zvládá akordový způsob hry s použitím rytmicko-harmonického doprovodu
- používá základní harmonické funkce, se kterými umí pracovat
- je schopný transponovat
- hraje stupnice podle tónin, ve kterých se pohybuje
- hraje akordy podle tónin, ve kterých se pohybuje
- ovládá také jiné stupnice – chromatické, církevní
- ovládá také jiné akordy – nónové, undecimové, terdecimové

5.1.6 Vzdělávací zaměření - Hra na akordeon

5.1.6.1 Studijní zaměření – Hra na akordeon

Akordeon, lidový název „harmonika“, je hudební nástroj, který mnozí znají z oblasti zábavné hudby. Uplatnil se zejména v tzv. „vyšším populáru“, zvláště interpretací valčíků a polek. Možnosti nástroje však dovoluují daleko více. Dnes již existují hudební skladby napsané přímo pro akordeon, nabízí se nám však také široké spektrum úprav skladeb z různých oblastí hudby a hudebních stylů. Součástí studia akordeonu na Základní umělecké škole je souborová nebo komorní hra, která přináší radost ze hry v kolektivu. Umět si zahrát na akordeon a svou hrou potěšit jiné lidi je vždy příjemné.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Akordeon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1							
Hudební seminář						1						
Povinně volitelné	Komorní hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium							1				1

Školní výstupy předmětu Akordeon pro I. stupeň

Přípravné studium

Žák:

- dokáže se uvolnit
- umí zpívat lidové písně
- zvládá rytmicky tleskat
- rozliší tempo – pomalu, rychle
- rozliší dynamiku – slabě, silně
- pozná základní barvy hudebních nástrojů – klavír, varhany, harmonika, housle, basa, trubka
- předvede správné postavení rukou na desce stolu a na nástroji

1. ročník

Žák:

- používá správné návyky (sezení, postavení rukou)
- zvládá základy vedení měchu (ven-dovnitř)
- čte noty v houslovém klíči a hraje podle něj v rozsahu c₁- c₂
- předvede orientaci na klaviatuře a na basovém hmatníku
- používá základní prstové polohy
- zahraje jednoduchou lidovou píseň
- umí podkládat palec
- hraje pravou rukou durové akordy (C, G, F)

2. ročník

Žák:

- používá další základní návyky (držení paže)
- postaví ruce na klaviaturu a na basový hmatník podle notového zápisu
- hraje bez zrakové kontroly pravé ruky
- pozná těžkou dobu
- používá důsledně notový záznam vedení měchu
- používá rytmicko-harmonický doprovod v levé ruce (T – D)
- zahraje některé durové stupnice (C, G, D, F)
- hraje pravou rukou a levou rukou durové akordy (T⁵ k probraným stupnicím)

3. ročník

Žák:

- hraje zvukově vyrovnaně
- čte houslový a basový klíč a hraje podle těchto hudebních klíčů v rozsahu c₁-c₃ v G klíči a c₁-c v F klíči
- dbá na správné návyky nástrojové hry
- určí tóninu a takt
- je připraven ke komorní hře
- hraje durové stupnice s křížky přes jednu oktávu (G, D, A, E)
- hraje durové akordy s obraty (T⁵ k probraným stupnicím)

4. ročník

Žák:

- zvládá hmatovou orientaci
- hraje pravou rukou dvojhmaty (tercie)
- zvládá technickou pohyblivost prstů (plynulý podklad palce, vnímání fráze)
- hraje oběma rukama
- reaguje na těžkou dobu
- hraje durové stupnice s béčky přes jednu oktávu (F, B, Es, As)
- hraje durové akordy s obraty (T⁵ k probraným stupnicím)

5. ročník

Žák:

- používá pravou rukou při hře lidových písní dvojhmaty (tercie a sexty)
- ovládá hru legato, staccato, tenuto
- využívá rytmicko-harmonický doprovod levou rukou (T-S-D)
- hraje mollové stupnice s křížky přes jednu oktávu (e, h, fis, cis)
- hraje mollové akordy s obraty (T⁵ k probraným stupnicím)

6. ročník

Žák:

- využívá prstovou techniku, samostatnost a nezávislost rukou
- reaguje na tempová označení
- hraje skladby různého charakteru
- hraje mollové stupnice s b přes jednu oktávu (d, g, c, f)
- hraje mollové akordy s obraty (T⁵ k probraným stupnicím)

7. ročník

Žák:

- používá všechny dosud probrané technické prvky (také některé melodické ozdoby)
- rozliší svou hrou forte a piano
- hraje skladby různých žánrů
- využívá znalostí ke hře podle akordových značek
- je schopný kriticky hodnotit vlastní výkon
- je schopen samostatně zvolit registr pro danou skladbu
- hraje durové a mollové stupnice přes jednu oktávu s přípravou pro oktávu druhou
- hraje durové a mollové akordy přes jednu oktávu (T⁵ k probraným stupnicím)

Školní výstupy předmětu Akordeon pro II. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- užívá správné základní návyky hry pravou a levou rukou
- orientuje se na klaviatuře a basovém hmatníku
- čte noty v houslovém klíči a basovém klíči a hraje podle notového zápisu
- rozlišuje hru legato, tenuto, staccato
- umí rozlišit tempo a dynamiku
- zapojuje se do komorní hry
- umí použít akordovou značku
- ovládá některé durové a mollové stupnice přes jednu oktávu a T5 s obraty

I. a II. ročník

Žák:

- analyzuje akordovou značku
- používá akordovou značku při rytmicko-harmonickém doprovodu levou rukou
- dokáže vytvořit levou rukou doprovod k jednoduché lidové písničce
- zvládá hru chromatické stupnice pravou rukou
- hraje durové a mollové stupnice přes dvě oktávy v rovném pohybu
- hraje tónický kvintakord ke stupnicím s obraty
- hraje dominantní septakord ke stupnicím s obraty

III. a IV. ročník

Žák:

- zvládá vytvořit a použít akordovou značku
- umí vytvořit druhý hlas (tercie, sexty)
- čte a používá akordovou značku, především pro hru levou rukou
- používá ke studiu pět základních rytmů
- dokáže transponovat lidovou písničku
- hraje durové a mollové stupnice přes dvě oktávy v rovném pohybu a v protipohybu
- hraje tónický kvintakord a dominantní septakord ke stupnicím s obraty

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Školní výstupy předmětu Akordeon pro studium pro dospělé

Žák:

- využívá všech znalostí dosažených při studiu na I. a II. stupni základního studia
- umí na nástroji vyhledat, zkombinovat a uplatnit prvky, které potřebuje
- zvládá akordový způsob hry s použitím rytmicko-harmonického doprovodu
- používá základní harmonické funkce, se kterými umí pracovat
- je schopný transponovat
- hraje stupnice podle tónin, ve kterých se pohybuje
- hraje akordy podle tónin, ve kterých se pohybuje
- ovládá také jiné stupnice – chromatické, církevní
- ovládá také jiné akordy – nónové, undecimové, tercdecimové

5.1.7 Vzdělávací zaměření – Sólový zpěv**5.1.7.1 Studijní zaměření – Hlasová hudebně - dramatická výchova**

Hlasová hudebně-dramatická výchova (HHDV) umožňuje prostřednictvím tvořivých činností (kultivovaná četba, přednes literárního textu, jevištní mluva, herecký monolog a dialog, zpěv sólový, komorní a ansámblový, ztvárnění melodramu, hudebně pohybové aktivity aj.) v rámci individuální, párové i skupinové výuky rozvíjet umělecké vlohy žáka (s ohledem na jeho individuální dispozice) směrem k hudebně-dramatickému projevu jako základu hudebního divadla (opereta, muzikál, opera, hudební revue, kabaret aj.). HHDV se mj. významně podílí na rozvoji emocionální složky osobnosti a sféry kreativity. Ke studiu HHDV jsou přijímáni žáci, kteří vykazují potřebné hlasové a sluchové předpoklady a zájem o zpěv, recitaci a divadlo.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Hlasová hudebně – dramatická výchova	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
	Soubor lidových písní			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Hlasová hudebně - dramatická výchova pro I. stupeň**1. ročník****Žák:**

- vykazuje vnitřní motivovanost k hlasové hudebně-dramatické výchově
- zachovává správné držení těla při zpěvu a kultivovaném mluvním projevu
- ovládá klidné hluboké dýchání jako základ správné mluvní i zpěvní funkce hlasu
- používá základní správné mluvní návyky (vhodné tempo, jasná artikulace)
- používá základní správné zpěvní návyky (měkké nasazení tónu, čistá intonace, zřetelná výslovnost)
- obsahově chápe a výrazově ztvárňuje písně a básně odlišného charakteru
- zpívá písně a přednáší básnické i prozaické texty z paměti

2. ročník**Žák:**

- z paměti recituje básně náladově a formálně odlišného typu
- při četbě neznámého prozaického textu zachovává základní principy deklamace, intonace a tempa
- interpretuje divadelní monology adekvátní jeho věku
- interpretuje melodram s instrumentálním doprovodem

- uplatňuje základní technické fonační prvky při mluvě i zpěvu písní
- vytváří pohybové improvizace na hudební předlohu
- účastní se ztvárnění hudebně literárního pásma

3. ročník

Žák:

- interpretuje herecké monology (příp. dialogy) charakterově odlišných postav
- interpretuje melodramatické kompozice s prvky hereckého projevu
- charakterizuje psychické stavy a pocity mimikou a pantomimikou
- v jevištní řeči používá nadhrtanových i podhrtanových rezonátorů
- při zpěvní fonaci propojuje svrchní a hrudní rejstřík na principu hlavové rezonance
- zpívá písně (lidové i umělé) i repertoár hudebního divadla
- skladby a rytmizovaný text doprovází tzv. hrou na tělo

4. ročník

Žák:

- rozpozná artikulační, deklamační, intonační aj. chyby mluveného projevu
- k reprodukovánému hudebnímu podkresu vybírá vhodné náladově příbuzné texty
- k reprodukované (nebo živě hrané) hudbě improvizuje výrazově adekvátní verbální projev (monolog, dialog aj.)
- zná základy fyziologie a hygieny mluvního a zpěvního hlasu
- při fonaci hygienicky přechází z mluvní funkce do zpěvní a naopak
- zpívá v komorních seskupeních (duo, trio apod.)
- k vlastnímu zpěvu, příp. mluvenému projevu, improvizuje jednoduchý instrumentální doprovod, zejm. na Orffovy nástroje

5. ročník

Žák:

- se účastní sborové recitace
- samostatně používá specifika sborové recitace (rytmický synchron, polohové sjednocení, dynamickou vyváženost)
- zpívá vícehlasé vokální (ansámblové) skladby homofonní faktury
- samostatně používá specifika komorního nebo ansámblového zpěvu (zvuková homogenita, rytmické zákryty, příp. střídavý dech)
- ke svému verbálnímu, resp. divadelnímu výstupu vybírá vhodný zvukový doprovod (skladba, nahrávky konkrétních zvuků, vlastní hudební nebo rytmický doprovod ap.)
- drammatizuje vokální skladbu s využitím mimiky, pantomimiky a herecké gestiky
- psychologickou atmosféru dramatické situace vystihuje vokální improvizací

6. ročník

Žák:

- samostatně vytváří literárně-hudební pásma
- promýšlí otázky dramaturgie, scénaristiky, režijního zpracování a scénografie a je schopen na daná témata tvořivě diskutovat
- zpívá ve vokálně instrumentálních formacích (hud. skupina, orchestr apod.)
- zpívá vícehlasé homofonní skladby a capella a skladby polyfonní
- zpívá v mateřském jazyce i v cizích jazycích
- využívá dynamickou a výrazovou škálu mluvy

7. ročník

Žák:

- zajímá se o hudební a divadelní dění, navštěvuje inscenace a své poznatky aplikuje ve vlastní tvůrčí práci
- zajímá se o historii hudebního divadla
- své pěvecké a mluvní výstupy interpretuje s emočním prožitkem a přesvědčivostí
- podílí se na realizaci režijního zpracování hudebně-divadelních čísel
- vytváří návrhy kostýmů, rekvizit a scénického řešení výstupů
- samostatně používá divadelní prostředky při interpretaci vokálních vstupů v hudebním divadle a v interpretaci scénického melodramu
- samostatně používá základy pěvecké techniky (hluboké dýchání, zcelení registrální struktury hlasu, hlavovou rezonanci, správnou artikulaci a vokalizaci) při ztvárnění vokální složky hudebního divadla

Školní výstupy předmětu Hlasová hudebně - dramatická výchova pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- samostatně aplikuje znalosti a dovednosti získané v prvním stupni studia
- ovládá správnou techniku dýchání jako podstatu posazené mluvy a rezonovaného zpěvu
- ovládá základní prvky správné mluvní a pěvecké techniky (registrální vyrovnanost, správná artikulace a vokalizace, práce s dynamikou apod.)
- samostatně a tvořivě využívá expresivity hlasových nuancí při interpretaci slovesného díla
- samostatně a tvořivě využívá expresivity hlasových nuancí při interpretaci hudební skladby
- při reprodukci slovesného díla uplatňuje zásady stylové interpretace (lidová poezie, umělá tvorba, divadelní výstupy aj.)
- v reprodukci vokální skladby (lidová píseň; skladby různých historických období) používá zásady stylové interpretace
- objektivně hodnotí hudebně dramatické výkony amatérské i profesionální scény

III. a IV. ročník

Žák:

- se podle svého zaměření specializuje na určitý žánr (muzikál, melodram aj.) a styl (jazz, vážná hudba apod.)
- se aktivně podílí na tvorbě hudebně dramatických výstupů z hlediska režijního a scénického zpracování
- vytváří vlastní scénáře jevištních hudebních (hudebně-literárních) vystoupení
- zná podstatu fyziologie pěveckého dýchání, hlasotvorby a artikulačně-rezonančního systému
- zná rizika špatné mluvní a pěvecké techniky a rozumí podstatě vzniku hlasových poruch
- teoretické znalosti fyziologie (příp. patologie) hlasu samostatně uplatňuje v praxi, zejména v rámci hlasové hygieny
- disponuje základními vědomostmi o historii hudebního divadla a dalších forem kombinujících mluvený a slovní projev interpreta
- sleduje umělecké dění spojené s hudebně dramatickými žánry

• 5.1.7.2 Studijní zaměření – **Hlasová výchova a klasický zpěv**

Studijní zaměření hlasová výchova a klasický zpěv (HVKZ) umožňuje prostřednictvím hlasových, resp. pěveckých činností v individuální, příp. párové a skupinové výuce rozvíjet hlasové vlohy žáka směrem ke kultivovanému vokálnímu projevu. V prvních třech letech studia žák získá v předmětu Hlasová výchova a zpěv základy pěvecké techniky a přednesu. Od čtvrtého ročníku se výrazněji zaměřuje na tzv. klasický zpěv. Ve II. stupni studia se žák postupně specializuje na vybraný okruh klasické vokální hudby (např. umělá píseň, barokní arie antiche, skladby 20. stol. apod.). HVKZ se mj. významně podílí na rozvoji emocionální složky osobnosti a sféry kreativity.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Hlasová výchova a klasický zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
	Základy dramatické výchovy				1	1	1	1	1	1	1
	Soubor lidových písní				1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Hlasová výchova a klasický zpěv I. stupně

Přípravný ročník

Žák

- je schopen uvolněného správného pěveckého postoje
- deklamuje jednoduché texty a reprodukuje přiměřená artikulační cvičení
- zvládá základy pěveckého dýchání a dechová cvičení pro začátečníky
- realizuje taková hlasová cvičení, která odpovídají jeho rozsahu a dalším individuálním kvalitám
- zpívá jednoduché písně lidového i umělého okruhu přiměřené jeho hudebně-hlasovému vývoji

1. ročník

Žák:

- ovládá správné a přirozené držení těla
- uplatňuje základní prvky pěveckého dýchání
- zná základní zásady hlasové hygieny
- hravou formou pracuje na odkrývání možností svého hlasu
- při zpěvu uvolňuje bradu a měkce nasazuje tón (dle dispozic především tzv. tón hlavový)
- ovládá zpěv tzv. vyrovnaných vokálů na jednom tónu ve střední hlasové poloze
- vykazuje hygienické návyky mluvní fonace

- spojuje jednoduchý notový zápis s hudební představou
- vykazují základní prvky hudební a verbální paměti
- výrazově ztvárňují lidové a umělé písně (s ohledem na věk a individuální schopnosti)

2. ročník

Žák:

- samostatně uplatňuje technické i výrazové prostředky dosažené v 1. ročníku
- ovládá správný pěvecký postoj a klidné, hluboké „dýchání na bránci“
- zná a uplatňuje hlavní zásady hlasové hygieny
- přirozeně ovládá mluvidla a kultivovaně přednáší literární text
- zpívá ve střední poloze a podle možností i ve vyšší (tzv. nadpřechodové) poloze
- ovládá zvukovou (barevnou) vyrovnanost vokálů v rámci střední hlasové polohy
- uplatňuje legatové vedení tónu
- zpívá z paměti na základě porozumění textu
- je schopen niternějšího výrazového vyjádření skladeb odlišného náladového charakteru

3. ročník

Žák:

- samostatně uplatňuje zásady hlasové hygieny
- soustavně dbá na správný pěvecký postoj a hluboké dýchání (dle indiv. dispozic kostální nebo kosto - abdominální)
- přirozeně a pohotově ovládá mluvidla v artikulačních cvičeních a slovesných útvarech
- zvukově vyrovnává vokály při zachování správné pěvecké výslovnosti
- podle svých možností vykazují rozšíření a dynamické vyrovnání hlasového rozsahu
- na základě scelování registrální struktury hlasu a posilování hlavové rezonance užívá dynamiku p (mezza voce) – mf, crescendo a decrescendo v melodii (příp. tzv. messa di voce na jednom tónu)
- se intonačně drží v 1. hlasu dvojhlasého zpěvu s učitelem
- taktně hodnotí výkony své i svých spolužáků (např. v rámci třídní přehrávky)
- diskutuje o obsahu a náladě písně a samostatně hledá výrazové ztvárnění

4. ročník

Žák:

- samostatně aplikuje dosažené dovednosti a vědomosti z předchozích ročníků
- ovládá techniku dechové opory při zachování správného pěveckého postoje
- dle svých individuálních možností vykazují rozšíření hlasového rozsahu (zejm. do vyšší polohy) přirozeným rozezvučováním hlavových rezonátorů
- propojuje hlavovou a hrudní rezonanci směrem k „voix mixtovému“ tónu
- ovládá posazené piano (mezza voce) a messa di voce směrem k rozšiřování dynamické škály hlasu
- bezpečně ovládá zpěv dvouhlasých písní (1. i 2. hlas) homofonního i polyfonního typu
- dokáže interpretovat jednodušší repertoár z oblasti klasické hudby (píseň, arie antiche aj.)
- dokazuje pozitivní vztah k hudbě klasického okruhu nejen v hodinách zpěvu, ale i poslechem nahrávek či návštěvou koncertů a operních představení

5. ročník

Žák:

- uvědoměle používá tzv. dechovou oporu (appoggio della voce) rovněž při zpěvu staccato a dalších typech pěveckého vedení tónu
- dovede uplatnit vyrovnaný hlasový tón v celém svém rozsahu
- zpívá vokalizační cvičení (etudy) přiměřené svým schopnostem
- hlas. cvičení i repertoár zpívá při zachování všech hygienických pravidel
- je schopen udržet se ve svém partu ve vícehlasých skladbách
- umí adekvátně výrazově vyjádřit skladby autorů tzv. vážné hudby úměrné ke svému věku
- taktně hodnotí výkony své i svých spolužáků
- má prohloubený pozitivní vztah k tzv. klasické (vážné) hudbě

6. ročník

Žák:

- ovládá takové technické dovednosti, díky kterým je schopen realizovat své hudební představy (příp. vokální improvizaci)
- ovládá taková hlasová cvičení, která jsou pro něho vhodná k řešení možných problémů vyplývajících z mutace
- ovládá prvky škálování a ornamentiky (rulady, obaly, trilek aj.) v pomalejším tempu ve střední poloze
- uplatňuje plynulou (legatovou) kantilénu a prodloužení dechových frází
- zná zásady školy „bel canto“
- dle svých jazykových schopností interpretuje skladby v italštině (např. arie antiche) a dalších obvyklých jazycích klasického repertoáru
- je schopen zazpívat jednodušší vokální party z listu
- aktivně navštěvuje koncerty a představení klasické hudby

7. ročník

Žák:

- dbá na zachování lehkosti a přirozenosti hlasu (neforzíruje a netemní)
- je schopen přesvědčivého interpretačně technického ztvárnění skladeb tzv. klasického okruhu přiměřených k jeho věku a získaným dovednostem
- je schopen ztvárnění sólových i komorních vícehlasých skladeb z paměti
- aplikuje dosažené prvky pěvecké techniky (škálování, vokalizy, prvky ornamentiky apod.) v adekvátním repertoáru
- zpívá skladby v češtině i dalších jazycích z paměti
- se aktivně zajímá o dění v oblasti klasické hudby, navštěvuje koncerty a představení, poslouchá nahrávky a inspiruje se jimi ve vlastní interpretaci
- objektivně hodnotí dětské, amatérské i profesionální pěvecké výkony

Školní výstupy předmětu Hlasová výchova a klasický zpěv pro II. stupeň

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia je určeno žákům od čtrnácti let, kteří zahájili studium II. stupně základního studia bez absolvování I. stupně základního studia. Umožňuje žákovi doplnit si v přiměřené míře obsah učiva I. stupně, aby mohl bez větších obtíží navázat na učební plány II. stupně základního studia. K těmto žákům učitel přistupuje individuálně, s ohledem na jejich předchozí hudební zkušenost (např. hra na jiný nástroj). Při výběru repertoáru respektuje zájem a zaměření žáka.

Žák

- je schopen uvolněného správného pěveckého postoje
- deklamuje jednoduché texty a reprodukuje přiměřená artikulační cvičení
- zvládá základy pěveckého dýchání a dechová cvičení pro začátečníky
- realizuje taková hlasová cvičení, která odpovídají jeho rozsahu a dalším individuálním kvalitám
- zpívá jednoduché písně lidového i umělého okruhu přiměřené jeho hudebně-hlasovému vývoji

I. a II. ročník

Žák:

- samostatně aplikuje znalosti a dovednosti získané v prvním stupni studia
- ovládá správnou techniku dýchání jako podstatu rezonovaného zpěvu
- ovládá základní pěveckou techniku (registrální vyrovnanost, správná artikulace a vokalizace, práce s dynamikou apod.)
- samostatně a tvořivě využívá expresivity hlasových nuancí při interpretaci hudební skladby
- v reprodukci vokální skladby používá zásady stylové interpretace
- ovládá zpěv z listu adekvátní k náročnosti interpretovaného repertoáru
- vykazuje schopnost vyjádřit vlastní názor při studiu a výrazovém ztvárnění skladby
- rozumí fyziologii hlasu a vědomě respektuje zásady hlasové hygieny

III. a IV. ročník

Žák:

- se podle svých zájmů cíleně specializuje na vybraný žánrový okruh využívající klasickou techniku zpěvu (např. umělecká aranžmá lidových písní, barokní tvorba, písně 20. stol. aj.)
- zná podstatu fyziologie pěveckého dýchání, hlasotvorby a artikulačně-rezonančního systému
- zná rizika špatné mluvní a pěvecké techniky a rozumí podstatě vzniku i prevence hlasových poruch
- aktivně poslouchá hudbu z nahrávek a navštěvuje koncerty
- podílí se na organizaci a přípravě vystoupení (vlastního sólového, příp. skupinového)
- sám aktivně vyhledává příležitosti k veřejným vystoupením
- objektivně hodnotí výkony své, svých spolužáků, amatérských i profesionálních interpretů

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma realizace musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Žák

- propracovává dechovou techniku úměrnou svému věku a typu repertoáru
- pracuje na českých a cizojazyčných skladbách klasického pěveckého okruhu
- zdokonaluje rezonančně-artikulační techniku a přednes adekvátní svému věku

- podle své vkusové orientace a hlasové osobitosti se více specializuje na interpretaci skladeb určitého stylového období či žánru (tzv. stará hudba; komorní píseň; operní árie aj.)
- aktivně se zapojuje ve svém okolí do hudebně tvůrčího života (pěvecký sbor, hudební soubor aj.)
- ovládá metodiku samostudia vokální skladby úměrnou svému věku
- ovládá metodiku samostatného rozezpívání a respektuje zásady hlasové hygieny

5.1.7.3 Studijní zaměření – **Hlasová výchova a populární zpěv**

Studijní zaměření hlasová výchova a populární zpěv (HVPZ) umožňuje prostřednictvím hlasových resp. pěveckých činností v individuální, příp. párové a skupinové výuce rozvíjet hlasové vlohy žáka směrem ke kultivovanému vokálnímu projevu. Ve II. stupni studia se žák specializuje na vybraný styl a žánr (příp. styly a žánry) populární hudby (např. muzikál, jazz, šanson aj.). Ke studiu HVPZ jsou přijímáni žáci, kteří vykazují potřebné hlasové a sluchové předpoklady a zájem o zpěv.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Hlasová výchova a populární zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
	Základy dramatické výchovy				1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra				1	1	1	1	1	1	1
	Soubor lidových písní				1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné							1				1

Školní výstupy předmětu Hlasová výchova a populární zpěv pro I. stupeň**Přípravný ročník****Žák:**

- ovládá správné a přirozené držení těla
- zachovává si přirozený dětský hlasový projev
- používá klidné a přirozené dýchání
- vnímá správnou výslovnost
- interpretuje lidové a dětské písně

1. ročník**Žák:**

- ovládá správné a přirozené držení těla
- uplatňuje základní prvky pěveckého dýchání
- učí se základní zásady hlasové hygieny
- hravou formou pracuje na odkrývání možností svého hlasu
- při zpěvu uvolňuje bradu a měkce nasazuje tón
- vykazuje základní prvky hudební a verbální paměti
- výrazově ztvárňuje lidové a umělé písně (s ohledem na věk a individuální schopnosti)

2. ročník

Žák:

- samostatně uplatňuje technické i výrazové prostředky dosažené v 1. ročníku
- ovládá správný pěvecký postoj a klidné, hluboké dýchání
- zná hlavní zásady hlasové hygieny
- přirozeně ovládá mluvidla
- používá hlas v celém svém rozsahu a zachovává jeho přirozenost
- uplatňuje legatové vedení tónu
- zpívá z paměti na základě porozumění textu
- seznamuje se se zpěvem na mikrofon

3. ročník

Žák:

- samostatně uplatňuje zásady hlasové hygieny
- soustavně dbá na správný pěvecký postoj a hluboké dýchání
- přirozeně a pohotově ovládá mluvidla
- zvukově vyrovnává vokály při zachování správné pěvecké výslovnosti
- podle svých možností vykazuje rozšíření a dynamické vyrovnání hlas rozsahu
- uplatňuje legatové vedení tónu
- seznamuje se s dvojhlasým zpěvem
- diskutuje o obsahu a náladě písně a samostatně hledá výrazové ztvárnění
- zpívá lidové a umělé písně odpovídající jeho schopnostem a věku
- učí se pracovat s mikrofonem

4. ročník

Žák:

- samostatně aplikuje dosažené dovednosti a vědomosti z předchozích ročníků
- vykazuje správné držení těla a používá hluboké pěvecké dýchání
- uplatňuje rozšířený hlasový rozsah podle svých individuálních možností
- přizpůsobuje artikulaci a sílu hlasu při zpěvu na mikrofon
- ovládá přirozený postoj u mikrofonu
- přirozeně deklamuje zpívaný text
- zdokonaluje zpěv legata
- intonačně se drží v 1. hlasu dvojhlasého zpěvu s učitelem (podle individuálních schopností žáka)
- podle svých individuálních možností a vyspělosti zpívá na half - playback

5. ročník

Žák:

- navazuje na dovednosti získané z předchozích ročníků
- uvědoměle používá dechovou oporu
- používá vyrovnaný hlasový tón v celém rozsahu
- hlas. cvičení i repertoár zpívá při zachování všech hygienických pravidel
- ovládá zpěv vícehlasých písní (podle individuálních schopností žáka)
- je schopen interpretace populárních písní na mikrofon
- učí se vědomě volit vhodný pohyb při zpěvu
- podle svých individuálních možností zpívá na half - playback
- taktně hodnotí výkony své a svých spolužáků i výkony profesionálních zpěváků populární hudby

6. ročník

Žák:

- ovládá technické dovednosti získané z předchozích ročníků
- pracuje na rozšiřování a vyrovnávání hlasového rozsahu
- pracuje na uvědomělém spojování hlavové a hrudní resonance
- přirozeně se pohybuje na pódiu s mikrofonem
- cvičí zpěv na half – playback
- učí se vlastní interpretaci zpívané skladby
- dle svých jazykových schopností interpretuje populární písně v cizím jazyce
- sleduje činnost populárních zpěváků mnoha žánrů a inspiruje se jejich vystupováním v rámci svých možností

7. ročník

Žák:

- navazuje na získané dovednosti a vědomosti z předchozích ročníků
- přirozeně se pohybuje na pódiu s mikrofonem, ovládá svá gesta a mimiku
- uplatňuje zásady hlasové hygieny
- uvědoměle používá dynamiku a rytmické cítění
- je schopen vlastní interpretace zpívané skladby
- při zpěvu vyrovnává přechod z hrudní do hlavové polohy
- zpívá kultivovaně, dbá na kantilénu a dodržování hudebního frázování
- je schopný zpívat ve vícehlasých skladbách
- je schopný zpívat na half – playback
- taktně hodnotí výkony své a svých spolužáků i výkony profesionálních zpěváků populární hudby

Školní výstupy předmětu Hlasová výchova a populární zpěv pro II. stupeň

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia

Přípravné studium pro II. stupeň základního studia je určeno žákům od čtrnácti let, kteří zahájili studium II. stupně základního studia bez absolvování I. stupně základního studia. Umožňuje žákovi doplnit si v přiměřené míře obsah učiva I. stupně, aby mohl bez větších obtíží navázat na učební plány II. stupně základního studia. K těmto žákům učitel přistupuje individuálně, s ohledem na jejich předchozí hudební zkušenost (např. hra na jiný nástroj). Při výběru repertoáru respektuje zájem a zaměření žáka.

PHV

Žák:

- ovládá správné držení těla, pěvecký postoj, používá hluboké pěvecké dýchání
- ovládá správnou artikulaci v českém i cizím jazyce (dle svých jazykových znalostí)
- používá vyrovnanou barvu hlasu v celém rozsahu
- rozlišuje rozdíl mezi hrudní a hlavovou resonancí
- učí se práci s mikrofonem a zpěvu na half - playback
- je schopen interpretace písní v českém i v cizím jazyce s porozuměním textu

I. a II. ročník

Žák:

- samostatně aplikuje znalosti a dovednosti získané v prvním stupni studia

- ovládá správnou techniku dýchání jako podstatu zpěvu
- ovládá základní pěveckou techniku (registrální vyrovnanost, správná artiklace a vokalizace, práce s dynamikou apod.)
- s pomocí zvládnuté dechové techniky uvědoměle používá a zdokonaluje pěvecké návyky
- soustavně pracuje na vyrovnání vokálů a hlasových poloh
- pružně se přizpůsobuje požadované interpretaci skladeb různých žánrů a stylů populární hudby
- vykazuje schopnost vyjádřit vlastní názor při studiu a výrazovém ztvárnění skladby
- rozumí fyziologii hlasu a vědomě respektuje zásady hlasové hygieny
- je schopen pracovat s mikrofonom a zpívat na half - playback

III. a IV. ročník

Žák:

- se podle svých zájmů specializuje na vybraný styl a žánr populární hudby (např. muzikál, jazz, šanson, pop, rock aj.)
- ovládá správnou dechovou techniku a uvědoměle s ní pracuje
- používá vyrovnaný hlas v celém svém rozsahu
- ovládá zpěv plynulé kantilény
- orientuje se v hudebním zápisu i textu
- samostatně pracuje při korepetici
- je schopen se uplatnit ve vícehlasém komorním seskupeních
- uplatňuje zásady hlasové hygieny
- umí pracovat s mikrofonom a zpívat na half - playback
- upřednostňuje osobitost svého projevu před nekritickou nápodobou
- objektivně hodnotí výkony své, svých spolužáků, amatérských i profesionálních interpretů

Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé vychází ze vzdělávacích obsahů I. a II. stupně studia příslušného studijního zaměření (ŠVP). Jeho rozsah a formu realizace stanoví učitel podle individuálních vzdělávacích potřeb žáků. Výuka se uskutečňuje jednou týdně. Maximální délka studia jsou čtyři roky.

I. až IV. ročník

Žák:

- ovládá správné a přirozené držení těla
- uplatňuje správné pěvecké dýchání
- přirozeně ovládá mluvidla
- zvukově vyrovnává vokály při zachování správné pěvecké výslovnosti
- pracuje na rozšiřování a vyrovnání hlasového rozsahu
- učí se pracovat s mikrofonom a zpěvem na half - playback
- učí se ovládat přirozený postoj u mikrofону
- učí se přizpůsobovat artikulaci a sílu hlasu na mikrofón
- učí se vlastní interpretaci zpívané skladby

5.1.8 Vzdělávací zaměření – Sborový zpěv**5.1.8.1 Studijní zaměření – Sborový zpěv**

Zpěv v kolektivu podporuje a rozvíjí přirozenou muzikalitu, hudební paměť a přirozený hudební a pěvecký projev. Žáci rozvíjejí schopnost práce v kolektivu a spoluzodpovědnost za jeho výsledky. Jsou vedeni k zodpovědnému přístupu ke studiu a jeho prezentaci při veřejných vystoupeních.

Učební plán pro základní studium I. stupně

Předměty	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.
Sborový zpěv	2	2	2	2	2	2	2
Hudební nauka	1	1	1	1			
Hudební seminář					1		

Školní výstupy předmětu Sborový zpěv pro přípravné studium**Žák:**

- je ukázněný, umí se chovat v kolektivu
- při zpěvu zřetelně, přirozeně artikuluje
- umí naslouchat
- rozeznává tóny vysoké a hluboké, dlouhé a krátké, silné a slabé
- rozeznává tempo pomalé a rychlé
- umí vyjádřit náladu písničky pohybem
- zazpívá po učiteli co nejjednodušší melodické ozvěny
- zazpívá jednoduché dětské písně – lidové, umělé
- je schopen nácvičku písničky podle sluchu
- umí dodržet rytmus písničky
- je schopen ukázněného veřejného vystoupení s kolektivem

Školní výstupy předmětu Sborový zpěv pro I. stupeň**1. a 2. ročník****Žák:**

- vnímá zpěv jako výrazový prostředek
- zná základy správného dýchání
- umí zaujmout správný postoj, držení těla
- zpívá jednoduché písně podle sluchu
- je schopen rytmického cítění
- ovládá pěvecký postoj
- reaguje na dirigentská gesta

- umí správně artikulovat
- zná notový zápis a umí ho použít

3. a 4. ročník

Žák:

- vnímá hudební frázi
- si osvojil dynamiku a agogiku
- využívá dle možností svého rozsahu
- se umí přizpůsobit druhým
- je schopen podle svých možností udržet svůj hlas ve dvojhlasu

5. a 6. ročník

Žák:

- je schopen udržet svůj hlas ve dvojhlasém zpěvu
- zpívá jednoduché písně různých stylů
- je schopen si pamatovat text písně
- reaguje na dirigentská gesta
- prohloubil intonační jistotu u jednoduchých písní
- pohotově reaguje na gesta dirigenta

7. ročník

Žák:

- zvládá frázování, agogiku, dynamiku a tempové rozlišení
- správně reaguje na dirigentská gesta
- rozlišuje kultivovaný projev
- zpívá vícehlasé písně dle svých možností
- čistě intonuje svůj part
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů při realizaci sborové skladby

Školní výstupy předmětu Sborový zpěv pro II. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- je v hodinách pozorný, soustředěný
- zná základní zásady přirozeného správného dýchání
- ovládá správnou artikulaci
- osvojil si nejzákladnější pěvecké návyky
- zpívá přirozené legato
- umí rozlišit dynamiku a náladu písně
- rozeznává melodii stoupající a klesající
- zazpívá píseň sólo
- umí pracovat v kolektivu a kolektivu se podřídit
- umí se chovat na veřejnosti a při veřejných vystoupeních
- reaguje na dirigentská gesta
- při zpěvu zachovává správné držení těla a přirozený pěvecký postoj
- při nácviu písní je trpělivý

I. a II. ročník

Žák:

- dbá na intonační čistotu
- zvládá intonačně čistý zpěv a capella
- využívá vyrovnaný hlas v celém svém rozsahu
- má vypěstovány návyky kultivovaného sborového zpěvu
- ovládá frázování a agogiku
- ovládá tempová rozlišení
- zazpívá jednodušší skladby z listu

III. a IV. ročník

Žák:

- aktivně spolupracuje s ostatními
- je schopen interpretovat skladby z listu
- orientuje se ve struktuře sborové partitury
- zvládá intonačně čistý zpěv svého partu v náročnějších vícehlasých skladbách
- zpívá vícehlasé písně různých stylů, žánrů, období a capella i s doprovodem
- umí se přizpůsobit neznámému dirigentovi a respektovat ho
- zvládá základy dechové techniky
- je fyzicky a psychicky odolný v náročnějších podmínkách v nahrávacím studiu, nebo na zájezdech sboru
- osvojil si požadavky kladené na úroveň veřejných vystoupení

5.1.9 Vzdělávací zaměření - Hra na bicí nástroje**5.1.9.1 Studijní zaměření – Hra na bicí nástroje**

Bicí nástroje patří neoddiskutovatelně k nejstarším hudebním nástrojům v dějinách lidstva. Postupem doby prošly menšími, i většími změnami, ať už se týká způsobem jejich používání, nebo jejich samotné konstrukce a v různých úsecích našich hudebních dějin byly více či méně využívány v nejrůznějších hudebních žánrech. V posledních dekadách naší historie obliba tohoto nástroje ještě výrazně vzrostla a okruh využitelnosti tohoto oboru je opravdu široký.

S těmito nástroji se setkáme prakticky od jejich využití v symfonických orchestrech, kde se kromě klasických bicích nástrojů používají i různé melodické bicí, jako například xylofon a zvonkohra, až po klasickou bicí soupravou, která je používána v nezměrném množství novodobých hudebních odvětvích. V neposlední řadě hra na bicí nástroje funguje jako cesta k rozvoji motorických vlastností člověka spojená s jeho hudebním cítěním.

Učební plán pro základní studium I. a II. stupně

Předměty	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	I.r.	II.r.	III.r.	IV.r.
Bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1							
Hudební seminář					1						
Povinně volitelné	Komorní hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Soubořová hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Orchestrální hra			1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné	Hudební teorie - příprava na studium						1				1

Školní výstupy předmětu Bicí nástroje pro I. stupeň**Přípravný ročník****Žák:**

- zná jména základních bicích nástrojů
- dokáže hrát na malý bubínek rytmicky osminové, čtvrt'ové noty
- umí správně sedět u nástroje
- zná postavení obou rukou při držení paliček
- dokáže zahrát jednoduchý rytmus obouřuč

1. ročník**Žák:**

- umí interpretovat jednoduchý notový zápis při hře na malý buben
- pozná bicí nástroje
- zná jejich údržbu a uplatnění
- dbá na správné držení těla při hře na různé bicí nástroje
- dbá na dodržování rytmických hodnot základních druhů not
- dá do souvislosti vztahy délek jednotlivých druhů základních rytmických notohodnot

- dbá na dodržování metra
- hraje v dynamickém odstínění

2. ročník

Žák:

- hraje v základních druzích taktů, jako je např. 4/4, 3/4, 2/4
- pojmenuje základní druhy melodických bicích nástrojů
- uplatní znalosti získané v předešlém ročníku
- hraje trioly
- uplatňuje základní techniku víření
- koriguje svůj rukoklad
- hraje jednoduchá cvičení z listu
- učí se jednoduchý doprovod s rozlišením těžkých dob s činelem

3. ročník

Žák:

- pojmenuje jednotlivé nástroje, které tvoří bicí soupravu
- využívá nabytých znalostí při hře na malý buben dle jeho schopností
- hraje i v jiných druzích taktů, jako je např. 3/8, 12/8
- zvládá dle možností víření na malý buben s dynamickým odstíněním
- zobecní použití melodických bicích nástrojů v orchestru
- uplatňuje znalosti získané v předešlém ročníku
- hraje dle možností zpaměti
- umí základní koordinační prvky v rámci bicí soupravy
- přiřadí jednotlivé nástroje bicí soupravy ke svému značení v notaci
- umí jednoduchý doprovod

4. ročník

Žák:

- se orientuje v jednoduchém zápisu not pro hru na bicí soupravu
- hraje jednoduché základní rytmy na bicí soupravu
- uplatňuje znalosti nabyté v předešlém ročníku
- popíše princip ladění tympánů a princip konstrukce ostatních dostupných melodických bicích nástrojů
- hraje pokročilejší cvičení na malý buben (dynamika, ligatura)
- zvládá víření na malý buben s dynamickým odstíněním
- obohacuje svou hru tvorbou jednoduchých breaků

5. ročník

Žák:

- hraje jednoduché rytmy a doprovody na bicí soupravu
- uplatňuje znalosti nabyté v předešlém ročníku
- uplatní jednoduchý notový zápis ve hře na tympány při doprovodu orchestru
- hraje i jiné formální zápisy (1. volta, 2. volta, D.C.)
- dá do souvislosti základní druhy nejobvyklejších hudebních žánrů
- hraje jednoduché doprovody s improvizovaným jednoduchým breakem
- hraje na bicí soupravu akcenty, paradydly v kombinaci s velkým, malým bubnem a tom – tomy
- hraje z listu v obtížnějším provedení

6. ročník

Žák:

- použije nabytých znalostí při hře na soupravu bicích nástrojů k základnímu doprovodu hudebního tělesa
- zná základní techniky rudimentálního hraní (ghost note, příraz)
- uplatňuje znalosti z předchozích ročníků
- uplatní jednoduchý notový zápis ve hře na ostatní dostupné melodické bicí nástroje (zvonkohra, xylofon)
- hraje i triolové rytmy
- užívá při hře na soupravu i 12/8 takt
- uplatní jednoduchý druh improvizace
- využívá při hře na nástroj hudební nahrávky

7. ročník

Žák:

- zná alespoň základním způsobem i některé jiné druhy hudebního doprovodu, jako je např. jazz, tango, blues
- orientuje se ve složitém notovém zápisu
- uplatní jednoduchý notový zápis ve hře na dostupné melodické bicí nástroje při doprovodu orchestru
- uplatňuje znalosti nabyté z předchozích ročníků
- realizuje svou rytmickou ideu dle svých schopností
- upozorní na své samostatné hudební vyjádření
- zvládá postavení a složení bicí soupravy
- ovládá naladění bicí soupravy a jednotlivých bubnů
- hraje z listu složitější rytmy a sóla

Školní výstupy předmětu Bicí nástroje pro II. stupeň

Přípravný ročník

Žák:

- splňuje základní motorické podmínky pro hru na bicí nástroje
- ovládá čtení základního notového zápisu se znalostí základních hodnot not a pomlk
- ovládá hru ve 2/4 a 4/4 taktu
- umí sestavit soupravu bicích nástrojů
- zná funkci a uplatnění bicí soupravy v kapele, orchestru

I. a II. ročník

Žák:

- ovládá a zdokonaluje různé druhy techniky hry na rytmické a melodické bicí nástroje
- ovládá víření na malý bubínek, hru akcentů různých rytmických figur, hru breaků
- uplatní své schopnosti při hře v hudebním souboru, nebo orchestru
- využívá schopnosti nabyté v předešlých ročnících
- improvizuje na pokročilejší úrovni
- ovládá hru z listu
- hraje sólo na bicí soupravu dle svých schopností
- hraje pokročilejší druh notového zápisu na melodické bicí nástroje a je schopen použít ho při hře v orchestru
- sám vyhledává skladby a přednesy dle svého zaměření

III. a IV. ročník

Žák:

- dokáže číst partituru bicích nástrojů

- je schopen svého samostatného hudebního růstu
- uplatňuje znalosti nabyté v průběhu celého studia
- obohacuje hru vlastními osobitými prvky
- získal rozhled o využití perkusních bicích nástrojů v mimoevropské hudbě
- je schopen samostatně nastudovat náročnou skladbu
- vyhledává kulturní akce odpovídající jeho zaměření a dovede z nich čerpat inspiraci pro další studium
- zná historii i současnost hry na bicí nástroje
- uplatní i hru na melodické nástroje v orchestru, nebo hudební skupině dle svých schopností

5.1.10 Hudební nauka

Hudební nauka je povinný předmět v 1. – 4. ročníku I. stupně studia hry na nástroj a hlasové výchovy a zpěvu. Předmět Hudební nauka vede k žákově schopnosti orientovat se pohotově v notovém zápise, pěstuje receptivní zkušenosti (reprodukované hudební ukázky), rozvíjí hudebně percepční schopnosti (včetně tonálního a harmonického cítění) a smysl pro časovou artikulaci hudby, hudební paměť a představivost. Komplexně uvádí do problematiky durových a mollových stupnic (resp. tónin) a jejich základní akordiky. Zásadní měrou tím napomáhá vytvořit širší a hlubší vazby mezi hudebně teoretickou bází a nástrojovou (pěveckou) praxí studijního zaměření žáka, což je nutný předpoklad kontinuálního hudebního rozvoje.

Školní výstupy předmětu Hudební nauka pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- umí zopakovat předehraný krátký rytmicko-melodický úryvek v rámci svého hlasového rozsahu
- zpívá písně alespoň v rozsahu pěti tónů sólově i kolektivně
- pozná durový trojzvuk, celý tón a půltón
- zná a umí zapsat noty v rozsahu $c_1 - c_2$ (příp. ve větším rozsahu dle potřeby svého nástroje)
- odlišuje tón stejný, zvýšený a snížený v souvislosti s výukou posuvek; posuvky umí zapsat
- zná a umí zapsat pomlky a noty (celá, půlová, půlová s tečkou, čtvrt'ová, osminová)
- je schopen soustředěného poslechu kratších reprodukovaných ukázek a umí vystihnout jejich náladu
- rozezná předehtu, mezihru a dohtu ve formálně jednoduché skladbě
- podle barvy tónu rozpoznává některé hudební nástroje (klavír, housle, flétna, kytara, buben)
- pohybem umí vyjádřit tempo a náladu poslouchané skladby
- rytmizuje slovní projev, písně doprovází na Orffovy nástroje
- zná a umí používat základní dynamická znaménka (pp, p, mf, f, ff)

2. ročník

Žák:

- v kolektivním zpěvu je schopen kánonu
- zpívá písně v rozsahu oktávy a uplatňuje základní pěvecké návyky (měkké nasazení tónu, srozumitelná výslovnost, správné nádechy)
- rozpoznává durovou a mollovou melodii a trojzvuk
- na základě poslechu rozeznává taneční skladbu a pochod
- podle barvy poznává další hudební nástroje (violoncello, klarinet, trubka, varhany, harfa)
- zvládá doprovod na jednoduché rytmické a melodické nástroje a aktivně se zapojuje do hudebně pohybových her
- čte a zapisuje noty v rozsahu $g - c_3$ (příp. ve větším rozsahu dle podle potřeby svého nástroje)
- odvozuje noty v basovém klíči
- rozlišuje tempová označení – andante, moderato, allegro, accelerando, ritardando, a tempo

- rozumí strukturu durové stupnice a ovládá durové stupnice do 4 # a 4 b
- umí vytvořit durový kvintakord
- ovládá základní intervaly (čisté a velké), umí je zapsat

3. ročník

Žák:

- v kolektivním zpěvu se udrží v harmonickém dvojhlasu v durové i mollové tónině
- sluchově analyzuje velkou sekundu, velkou a malou tercii, čistou kvintu, čistou oktávu
- je schopen soustředěného poslechu delší hudební ukázky
- sluchem rozlišuje hudební nástroje symfonického orchestru a základní typy lidského hlasu (soprán, alt, tenor, bas, dětský hlas)
- udrží se v rytmickém dvojhlasu, v rytmických cvičeních používá synkopy a trioly
- ovládá čtení a zápis not v basovém klíči
- rozumí základnímu tempovému, dynamickému a výrazovému označení
- zná všechny durové stupnice
- umí vytvořit kvintakord dur a jeho obraty
- zná princip odvození paralelní moll, strukturu aiolské, harmonické a melodické a moll

4. ročník

Žák:

- zná zásady hlasové hygieny
- ovládá tvorbu mollové stupnice aiolské, harmonické, melodické
- rozumí vztahu všech durových / mollových paralelních stupnic
- vytváří mollový kvintakord s obraty
- sluchově analyzuje další intervaly (čistá kvarta, velká sexta, velká septima, malá sekunda, malá sexta)
- vytváří intervaly odvozené a rozumí enharmonické záměně tónů
- zapíše jednoduchý rytmický, příp. rytmicko-melodický diktát
- umí transponovat jednoduchý rytmicko-melodický útvar z tóniny do tóniny
- ovládá základní italské hudební názvosloví
- vytvoří zmenšené a zvětšené kvintakordy

5.1.11 Hudební seminář

Povinný předmět Hudební seminář je určen pro žáky 5. ročníku. Cílem je představit žákům přehled dějin hudby spolu s prohlubováním znalostí dosažených v předchozích ročnících hudební nauky. Dle konkrétních podmínek je možné zařadit časově náročnější projekt (návštěva koncertu atp.) a tak nahradit několik vyučovacích hodin.

Školní výstupy předmětu Hudební seminář

Žák:

- umí jmenovat vybrané nejvýznamnější představitele jednotlivých slohů, resp. stylů
- pozná hudební formy - píseň; suita; sonáta; symfonie; symfonická báseň; koncert; opera; balet
- pozná charakteristické znaky jednotlivých hudebně historických období a zná jejich hlavní představitele a typické hudební formy
- z notového zápisu skladby určí předznamenání, tónorod, takt, tempo, formu
- rozumí stavbě stupnic dur i moll, zná funkce jednotlivých stupňů
- zapíše jednoduchý rytmicko-melodický diktát

5.1.12 Hudební teorie – příprava k profesionálnímu studiu

Nepovinný předmět Hudební teorie – příprava k profesionálnímu studiu (HT PPS) navštěvují zejména ti žáci, kteří se připravují k talentovým přijímacím zkouškám z hudební teorie a sluchové analýzy na konzervatoř (příp. VŠ hudebního zaměření) nebo si úměrně svému zájmu chtějí prohloubit vědomosti a dovednosti nabyté v předchozí čtyřleté docházce do předmětu Hudební nauka. Učební plán předmětu je flexibilně přizpůsobován potřebám školy resp. žáků. Rozsah učiva odpovídající 1 vyučovací hodině týdně po dobu jednoho školního roku je vzhledem k termínu přijímacích talentových zkoušek (leden) zpravidla realizován dvěma vyučovacími hodinami týdně po dobu 1. pololetí daného školního roku.

Učební plán pro základní studium

Předmět	Počet hodin týdně
Hudební teorie - příprava k profesionálnímu studiu	1

Školní výstupy předmětu Hudební teorie – příprava k profesionálnímu studiu**Žák:**

- reprodukuje kratší melodicko-rytmické útvary předebrané v krajní vysoké či hluboké poloze a přenáší je do své hlasové polohy
- je schopen reprodukce snazších rytmických struktur ve čtvrt'ových, půlových a osminových taktech „prima vista“ (podle zápisu bez přípravy) včetně synkop, triol, šestnáctinových hodnot a střídavého metra
- formou diktátu zapisuje jednodušší melodicko-rytmické útvary na základě sluchové analýzy v houslovém i basovém klíči
- je schopen zazpívat svrchní, střední a spodní tón předebraného harmonického trojzvuku
- umí vytvořit a zapsat všechny hlavní i odvozené intervaly od daného tónu v rámci decimy, a to ve vzestupném i sestupném směru v houslovém i basovém klíči
- dokáže analyzovat a zazpívat od jakéhokoli tónu vzestupné intervaly: m.2, v.2, m.3, v.3, č. 4, zv.4, č.5, m.6, v.6, m.7, v.7, č. 8
- umí vytvořit tónický kvintakord s obraty a dominantní septakord s obraty ve všech durových i mollových tóninách a tyto akordy v melodickém rozkladu sluchově rozpoznat a intervalově analyzovat a jejich jednotlivé tóny zazpívat
- umí vytvořit od jakéhokoli tónu zmenšený a zvětšený kvintakord a tyto akordy sluchově rozpoznat a jejich tóny zazpívat
- dokáže rozpoznat, zazpívat a zapsat (v houslovém i basovém klíči) stupnici mollovou aiolskou, harmonickou, melodickou, durovou melodickou (iónskou) a harmonickou, celotónovou a chromatickou vzestupně i sestupně
- je schopen transpozice melodicko-rytmického, příp. harmonicko-rytmického vícetaktového útvaru do jakékoli tóniny a transkripce jakékoli melodicko-harmonické struktury z houslového klíče do basového klíče a naopak
- zná a užívá běžná italská tempová, dynamická a přednesová označení a chápe a umí vysvětlit základní pojmy všeobecné hudební nauky (stupnice, tónina, tonalita, tónika, tetrachord, hiát, tónorod, medianta, subdominanta, dominanta, enharmonická záměna, chromatický a diatonický půltón, fermata, ligatura, monodie, homofonie, polyfonie apod.)

- rozpozná tzv. církevní stupnice (dórská, frygická, lydická, mixolydická) a exotické stupnice (celotónová, pentatonická, cikánská dur a moll)
- pozná charakteristické znaky jednotlivých hudebně historických období (od středověku) a zná jejich hlavní představitele a typické hudební formy (suite, fuga, písňová a sonátová forma, rondo, variace)

5.1.13 Komorní hra

Očekávané výstupy předmětu Komorní hra jsou stejné pro všechny učební plány v hudebním oboru. Všechny očekávané výstupy jsou na konci každého stupně studia.

Školní výstupy předmětu Komorní hra I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák :

- je ukázněný a spolupracuje podle instrukcí svého učitele
- dokáže podle gesta učitele nebo jednoho z žáků začít ve správný moment hrát (nástupy)
- zná svůj part a ví, že s ostatními hráči vytváří celek, k němuž musí přistupovat zodpovědně
- ovládá ladění svého nástroje i v rámci souboru
- umí ovládat dynamiku a tempo, dokáže obojí přizpůsobit podle vedoucího hlasu
- sleduje a vnímá ostatní hlasy
- sleduje souhru
- dokáže v partituru sledovat hlas, který mu byl přidělen

6. a 7. ročník

Žák :

- je schopen navrhnout způsob provedení skladby, včetně úpravy tóniny
- dokáže uplatnit svůj názor na provedení skladby
- ovládá zadání vhodného tempa při nácviu i provedení skladby
- zvládá správné nástupy ve skladbě nejen podle gesta učitele
- zná dokonale svůj part

Školní výstupy předmětu Komorní hra II. stupeň

I. a II. ročník

Žák :

- umí hrát i z partitury, chápe systém jejího zápisu
- uplatňuje svůj názor na provedení skladby
- citlivě reaguje na tempové změny a rubata, hlavně při přechodu z jednoho tempa do druhého
- významně přispívá svou měrou k výsledné společné interpretaci skladby
- dbá na vyváženost mezi všemi hlasy tak, že dodržuje předepsanou a domluvenou dynamiku
- ovládá ladění nástroje v rámci skupiny

III. a IV. ročník

Žák :

- ví, jakým způsobem má doprovázet odlišné hudební styly a typy hudby
- při práci v souboru zbytečně nevyrušuje a důležité informace si zapisuje do not, aby na ně při hře nezapomněl

- aktivně přispívá k výběru skladeb
- si před hraním naladí nástroj zcela samostatně
- umí rychle reagovat na nečekané situace při společném vystoupení
- je schopen samostatně organizovat zkoušku souboru

5.1.14 Komorní zpěv

Hlavním cílem předmětu komorní zpěv (duo, trio, komorní ansámbl) je rozvoj a) sluchové představitivosti, tonálního a harmonického cítění v rámci vícehlasé skladby; b) intonačních dovedností vyplývajících z vícehlasého zpěvu; c) technicko-interpretacních dovedností spojených se specifiky vícehlasého zpěvu (např. rytmický synchron, jednotná vokalizace a barevná homogenita aj.); d) kreativity a kultivace schopnosti tvůrčí kooperace s dalšími žáky.

Školní výstupy předmětu Komorní zpěv pro I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák:

- využívá dovedností získaných ve výuce hlasové výchovy a zpěvu (1. – 3. roč.)
- zpívá ve dvojhlasých skladbách homofonní i polyfonní faktury (kánon) s instrumentálním doprovodem
- je schopen používat základní prvky komorního zpěvu (dynamická a barevná sjednocenost jednotlivých hlasů, rytmické zákryty, příp.střídavý dech dle počtu žáků)
- projevuje tvořivý kontakt s ostatními spolužáky při společném ztvárnění skladby
- zná základní pravidla ansámblového společného rozezpívání

6. a 7. ročník

Žák:

- využívá dovedností získaných v předchozích ročnících komorního zpěvu
- zpívá ve dvojhlasých i vícehlasých skladbách homofonní i polyfonní faktury s instrumentálním doprovodem
- je schopen interpretace jednodušších vícehlasých skladeb a cappella
- je schopen sluchové analýzy souzvuků užitých ve vokálních partech vícehlasé skladby
- si uvědomuje a je schopen vysvětlit interpretačně technické rozdíly mezi sólovým a kolektivním (komorním, příp. sborovým) zpěvem

Školní výstupy předmětu Komorní zpěv pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- samostatně využívá dovedností nabytých ve výuce KZ na I. stupni
- interpretuje náročnější repertoár různorodého stylového zaměření s instrumentálním doprovodem i bez doprovodu
- vykazuje sluchově analytické dovednosti (poznání intervalů, akordů, rytmických útvarů apod.) v rámci interpretovaných vícehlasých skladeb
- zvládá vícehlasý zpěv z paměti včetně skladeb a capella
- v ansámblových skladbách pružně reaguje na dirigentské gesto učitele

III. a IV. ročník

Žák :

- se tvořivě podílí na přípravě (příp. i organizaci) společných vystoupení
- zpívá v mateřském jazyce i v cizích jazycích při respektování správné výslovnosti
- zvládá komorní zpěv v jakýchkoli útvarech (duo, trio, kvarteto až ansámbl) homofonního i polyfonního charakteru a žánrově-stylové orientace

- objektivně hodnotí vystoupení vokální komorních seskupení amatérské i profesionální úrovně
- se aktivně zajímá o historii i současnost komorního, ansámblového (příp. sborového) zpěvu

Pozn.: Komorní zpěv je povinný předmět ve 4. – 7. ročníku I. stupně a v 1. – 4. ročníku II. stupně studijního zaměření Hlasová hudebně dramatická výchova.

KZ je povinně volitelný předmět pro 4. – 7. ročník I. stupně a 1. – 4. ročník II. stupně studijního zaměření Hlasová výchova a klasický zpěv a Hlasová výchova a populární zpěv.

Předmět Komorní zpěv mohou navštěvovat v rámci skupinové výuky i žáci různých ročníků HVZ, HVKZ a HVPZ společně se žáky HHDV (dle individuálních dispozic a doporučení učitele).

5.1.15 Základy dramatické výchovy

Hlavním cílem předmětu základy dramatické výchovy je rozvoj dramatického citění žáka v kontextu interpretace hudebního a slovesného díla. Důraz je kladen na správnou techniku jevištní mluvy, základy herectví a hudebně pohybové aktivity jako na prostředky umělecké působnosti hudebního divadla nebo pěveckých vystoupení s prvky dramatického ztvárnění. Předmět se významně podílí na rozvoji žákovy emocionality a kreativity. Díky převažující skupinové výuce kultivuje schopnosti tvůrčí diskuze a spolupráce se spolužáky.

Školní výstupy předmětu Základy dramatické výchovy pro I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák:

- používá základní správné mluvní návyky (zřetelná artikulace, vhodné tempo, zachování deklamačního principu češtiny a správného větného spádu české věty)
- výrazově ztvárňuje básně odlišného charakteru
- kultivovaně přednáší prozaický text
- ztvárňuje herecké monology adekvátní jeho věku
- rytmizovaný text doprovází tzv. hrou na tělo a orffovský instrumentář

6. a 7. ročník

Žák

- interpretuje melodram (s instrumentálním hraným nebo reprodukováným doprovodem)
- ztvárňuje divadelní dialogy adekvátní jeho věku
- využívá herecké gestiky, příp. pantomimiky a dalších hereckých resp. divadelních prvků
- používá správné fyziologické návyky mluvní fonace
- zná hygienická pravidla práce s mluvním hlasem

Školní výstupy předmětu Základy dramatické výchovy pro II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- uplatňuje pravidla hygienického zacházení s mluvním hlasem
- používá správné fonační návyky v procesu přecházení ze zpěvní funkce do mluvní a naopak
- interpretuje náročnější melodramy i literární útvary nehudební
- vokální skladbu dramatizuje s využitím mimiky, pantomimiky a herecké gestiky
- ovládá základní prvky jevištního pohybu

III. a IV. ročník

Žák :

- ztvárňuje náročnější repertoár (literární a dramatické útvary, hudebně-dramatické kompozice)
- samostatně využívá divadelní prostředky (např. rekvizity) při interpretaci literárního resp. vokálního díla
- promýšlí a uplatňuje vlastní návrhy scénického (příp. režijního) řešení interpretovaného díla

- sleduje umělecké dění spojené s dramatickými, resp. hudebně dramatickými žánry
- psychologickou atmosféru dramatické situace vystihuje vokální (pěveckou i mluvní) improvizací

Pozn. I: Literárně disponovaný žák využívá ve výuce též vlastní tvorbu (báseň, písňový text, scénář apod.).

Pozn.II: Předmět ZDV je povinně volitelný pro žáky I. (4. – 7. roč.) i II. stupně studijního zaměření Hlasová výchova a klasický zpěv a Hlasová výchova a populární zpěv. Podle individuálního zájmu a dispozic žáka a na doporučení učitele může být předmět ZDV zařazen i do nižších ročníků (1. – 3. roč. I. stupně) jako předmět nepovinný.

5.1.16 Sborový zpěv

Školní výstupy předmětu Sborový zpěv I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák:

- vnímá zpěv jako výrazový prostředek
- je schopen práce v kolektivu
- je schopen pravidelně navštěvovat výuku a vše, co s ní souvisí
- umí se přizpůsobit druhým
- zná správné držení těla
- umí dobře artikulovat
- zná základy správného dýchání
- zpívá jednoduché písně podle sluchu

6. a 7. ročník

Žák:

- intonuje jednoduché písně podle not
- je schopen rytmického cítění
- reaguje na dirigentská gesta
- vnímá hudební frázi
- zvládá dynamiku a agogiku
- je schopen pamatovat si text písně
- dbá na intonační jistotu u jednoduchých písní
- zpívá jednoduché písně rozličnějších stylů
- je schopen zpívat na veřejném vystoupení
- respektuje zásady správného chování na veřejných vystoupeních

Školní výstupy předmětu Sborový zpěv II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- prohloubil intonační jistotu a techniku
- dokáže podle individuálních schopností udržet svůj hlas ve dvojhlasém zpěvu
- dokáže podle individuálních schopností udržet svůj hlas ve vícehlasu
- rozšířil svůj hlasový rozsah
- umí pracovat na kvalitě tónu
- zpívá intonačně čistě a capella
- využívá své barvy hlasu v různých hlasových skupinách
- interpretuje různé styly a žánry
- zvládá výrazné změny tempa v různých stylech a žánrech

III. a IV. ročník

Žák :

- osvojil si požadavky kladené na úroveň veřejných vystoupení
- umí se přizpůsobit neznámému dirigentovi a respektuje ho
- zpívá s komorním instrumentálním či orchestrálním souborem
- je fyzicky a psychicky odolný v náročnějších podmínkách v nahrávacím studiu a na zájezdech sboru
- přizpůsobí se náročnějším situacím, např. při natáčení ve studiu

5.1.17 Orchestrální hra

Posláním předmětu Orchestrální hra je naučit žáky schopnosti použít získané dovednosti ve větším seskupení a uvědomění si odpovědnosti za společný výsledek.

Školní výstupy předmětu Orchestrální hra I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák :

- uplatňuje dovednosti a znalosti získané při studiu nástrojové hry v orchestrální praxi
- hraje podle dirigenta
- je schopen rytmicky a intonačně se přizpůsobit ostatním spoluhráčům
- je schopen vnímat dynamické a tempové odlišnosti skladby
- zvládá notový zápis skladby

6. a 7. ročník

Žák:

- zvládá zásady koncertní praxe
- je schopen kolektivní práce a odpovědnosti za její výsledek
- zná svůj part (domácí příprava)
- správně interpretuje hudbu různých žánrů

Školní výstupy předmětu Orchestrální hra II. stupeň

I. a II. ročník

Žák :

- uplatňuje dovednosti a znalosti získané při studiu nástrojové hry v orchestrální praxi
- hraje spolehlivě podle dirigenta
- je schopen se rytmicky a intonačně přizpůsobit spoluhráčům
- je schopen ovlivňovat a usměrňovat mladší spoluhráče
- je schopen hry z listu jednodušších skladeb
- je vždy pečlivě připraven na zkoušku

III. a IV. ročník

Žák:

- dodržuje zásady koncertní praxe
- zná zásady kolektivní práce a odpovědnosti za její výsledek
- samostatně nacvičuje orchestrální party
- je schopen samostatně vést zkoušku
- správně interpretuje hudbu různých žánrů

5.1.18 Klavírní doprovod

Školní výstupy předmětu Klavírní doprovod I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák:

- využívá k nácvičku partů dovednosti z individuální nástrojové výuky (čtení hudebního textu, klavírní technika, schopnost poslouchat se)
- doprovází jednoduché písně a skladbičky
- je schopen souhry s dalším hráčem, dokáže na jeho hru reagovat

6. a 7. ročník

Žák:

- doprovází náročnější skladby různých stylů a žánrů
- je schopen při hře svého partu sledovat hru svého partnera a orientovat se v jeho partu
- uvědomuje si svou spoluzodpovědnost při společné hře, chápe nutnost kvalitní přípravy k souhře

Školní výstupy předmětu Klavírní doprovod II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- dokáže samostatně nastudovat svůj part
- dbá na správnou souhru se spoluhráčem při práci s výrazovými prvky
- na základě svých znalostí a dovedností je schopen se skladbou samostatně pracovat

III. a IV. ročník

Žák :

- hraje skladby různých stylových období a hudebních žánrů
- rozvíjí svou představivost o charakteru skladby a o správném tempu

5.1.19 Hra z listu (klavír)

Školní výstupy předmětu Hra z listu (jednoleté studium – povinně volitelný předmět)

Žák:

- zná základní zásady hry z listu
- z notového zápisu jednoduché skladby si umí vytvořit alespoň přibližnou hudební představu
- zahraje z listu každou rukou zvlášť jednoduchou skladbu (na úrovni 3. - 4. ročníku)
- zahraje z listu oběma rukama dohromady instruktivní skladbičku (na úrovni 1. - 2. ročníku)
- na základě zkušeností ze hry z listu je schopen sám nastudovat text zadané nové skladby (přiměřené svému stupni)

5.1.20 Barokní soubor

Školní výstupy předmětu Barokní soubor I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák :

- zná základní principy historicky poučené interpretace barokní hudby (zkracování not oproti zápisu, málo vibrata, zdobení, využití prázdných strun, messa di voce)
- upřednostňuje hru prázdných strun před hrou prsty
- používá vibrata jen jako výjimečné ozdoby na delších notách, popř. vůbec

6. a 7. ročník

Žák :

- tvoří smyky nahoru a dolů podle přízvučnosti not v taktu
- pokouší se dynamicky vytvarovat dlouhé noty podle zásady messa di voce
- ví, co je hemiola a jak ji správně hrát a akcentovat

Školní výstupy předmětu Barokní soubor II. stupeň

I. a II. ročník

Žák :

- hraje podle znalostí historicky poučené interpretace (zkracování not oproti zápisu, málo vibrata, přizdobování, využití prázdných strun, messa di voce)
- upřednostňuje hru prázdných strun a maximálně využívá hry v 1. poloze
- používá vibrata jen na vhodných místech
- volí osmykování dle svých znalostí o přízvučných a nepřízvučných dobách v taktu
- na delších notách uplatňuje efekt messa di voce, popř. i společně s vibratem

III. a IV. ročník

Žák :

- dokáže v třídobých větách nalézt hemioly a správným způsobem je artikulovat
- zná hlavní rozdíly ve smykové artikulaci při hraní rychlých a pomalých vět
- podle svých schopností intonuje tóny v přirozeném ladění (nerovnoměrně temperovaně)
- je zodpovědný za svůj výkon v souboru a s ostatními členy spolupracuje

5.1.21 Soubor lidových písní

Školní výstupy předmětu Soubor lidových písní I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák :

- má základní vědomosti o vzniku lidových písní
- zná svou funkci v souboru a ví, k čemu je jeho nástroj ve folklóru především určen
- samostatně si naladí svůj nástroj
- chápe, co je modulace do jiné tóniny

6. a 7. ročník

Žák :

- dokáže hrát nebo zpívat jednoduché lidové melodie a je schopen se je naučit podle sluchu
- hraje-li na doprovodný nástroj, umí hrát podle jednoduchých akordových značek
- citlivě doprovází zpěváky a pracuje s dynamikou

Školní výstupy předmětu Soubor lidových písní II. stupeň

I. a II. ročník

Žák :

- se orientuje v hlavních folklórních regionech Čech a Moravy
- zná nástrojová obsazení souborů typických pro různé folklórní regiony
- dokáže naučené písně přednést z paměti
- je schopen melodii přenést do jiné tóniny (transponovat)
- zná více možností, jak doprovázet (rytmické obměny, rozklady apod.)
- užívá doprovodných rytmů a rytmických vzorců typických pro různé druhy tanců (polka, táhlá, starodávny, duvaj, čardáš)

III. a IV. ročník

Žák :

- umí hranou melodii i zazpívat ve své hlasové poloze
- dokáže hrát melodii písně o oktávu výš oproti notovému zápisu
- se zapojuje do hromadného zpěvu a čistě intonuje
- zpívá-li v souboru, snaží se vyhnout vibratu typickému pro sólový operní zpěv

5.1.22 Klavírní seminář

Klavírní seminář je jeden z povinně volitelných předmětů vhodný pro žáky studijního zaměření Hra na klavír. Je určen zejména pro ty, kteří chtějí své jak teoretické, tak praktické znalosti uplatnit v praxi. Předmět se vyučuje nejdříve v 1. ročníku II. stupně, a to formou kolektivní výuky ve skupině 2 - 5 žáků. Výuka může být organizována i pořádáním vlastních setkání typu jam-session, kdy muzikanti hrají pomocí improvizace, bez náležité přípravy nebo předem definované arrange. V tomto předmětu se studenti setkávají s prvky improvizace, vytvářejí hudební doprovody, seznamují se s různými hudebními styly a žánry, učí se pracovat s harmonií. Žák tak modeluje vlastní přístup pro praktické využití ve svém případném uplatnění v hudebních souborech. Účelem výuky je tedy budoucí hráč, který dokáže prakticky prezentovat co nejlépe osvojené praktické teoretické znalosti a dovednosti.

Školní výstupy předmětu Klavírní seminář I. stupeň

4. a 5. ročník

Žák :

- dokáže z listu zahrát melodii lidové i umělé písně zapsané v notách s akordovými značkami
- zná stavbu akordové značky a dokáže si z jejich zápisu vytvořit jednoduchý klavírní doprovod v různých stylech
- při hře s dalšími žáky umí přizpůsobit svou hru celku
- dokáže si z notového zápisu jednoduché melodie udělat přesnou intonační představu ještě před tím, než zápis zahraje na nástroj
- orientuje se v základních harmonických vztazích a jejich znalost dokáže využít v praxi

6. a 7. ročník

Žák:

- zná nejběžnější hudební formy populární hudby a jazzu – dvanáctitaktové blues, rhythm changes, schéma I-V7-VIm7-IV, kadence Imaj7 – IV – V7 – I, IIm7 – V7 – Imaj7 ve všech tóninách
- při hře známé písně vhodně volí styl doprovodu
- u neznámých písní dokáže v rámci svých možností a hráčské vyspělosti napodobit styl doprovodu po předvedení učitelem
- dokáže pomocí opakovaného poslechu a reprodukce na klavíru přepsat do notového záznamu slyšenou jednoduchou tonální melodii, včetně základní harmonie v akordových značkách
- při souborové hře dokáže ukázněně respektovat ostatní hráče a svou hru podřizuje celkovému zvuku
- při improvizaci respektuje v rámci svých možností harmonii a styl skladby

Školní výstupy předmětu Klavírní seminář II. stupeň

I. a II. ročník

Žák:

- se orientuje v základních harmonických funkcích a propojuje a realizuje je v praxi
- reaguje při hře odpovídajícím způsobem na změny harmonie
- používá jednoduché doprovody u běžných lidových písní
- přizpůsobí se formě skladby a vhodně volí způsob stylového doprovodu
- dokáže objektivně zhodnotit svůj výkon i výkony ostatních

- umí přiměřeně svým schopnostem pracovat s motivy a tématy tak, že je schopen při pochopení harmonie vytvořit vlastní skladbu
- využívá při improvizaci všech výrazových prostředků v celém rozsahu nástroje
- zná charakteristické hudební prvky jednotlivých období od renesance až po moderní
- současné styly

III. a IV. ročník

Žák :

- respektuje při souborové hře ostatní spoluhráče
- při improvizaci je schopen se rytmicky i harmonicky propojit se svým spoluhráčem
- je schopen vytvářet improvizace v rámci svých možností
- aktivně se účastní kolektivní tvorby v rámci semináře a na hudebním dění ve svém okolí

Vzdělávací obsah výtvarného oboru

6.1 Výtvarný obor

Výtvarný obor je zaměřen na celkový rozvoj osobnosti žáka ve všech výtvarných disciplínách. Náplň hodin a jejich náměty jsou voleny s ohledem na věk žáků, jejich emotivitu, zkušenost a myšlení. Cílem hodin je obohacovat a prohlubovat jejich vnímání a prožitky. Způsoby zpracování témat směřují k citlivému kombinování a propojování všech dosažitelných výtvarných technik.

V předmětu „**Výtvarná tvorba a kultura**“ se žáci učí především kreslit, malovat a vytvářet grafiku. V průběhu dalšího studia se setkávají i s dalšími technicky náročnějšími druhy plošné tvorby - vytvářejí počítačovou grafiku, koláže za použití rozmanitých materiálů, malují na textil i jiné materiály.

Výuka současně vede žáky k práci s materiály dovolujícími plastičnost ztvárnění (s keramickou hlínou, textilem, papírem) i jinými materiály vhodnými k tvorbě prostorových objektů, kompozic a assembláží (odpadní materiály, prostorová práce s papírem, sádrou). Hlavní roli zde hraje světlo a stín, vidění a cítění objemu. Důraz v naší škole je kladen na sochařskou tvorbu doprovázenou modelovými studii a oděvní tvorbou. Důležitým momentem je zde individuální žáková zručnost, schopnost komplexního uvažování a cítění odlišností jednotlivých materiálů.

Vyučovací jednotky jsou koncipovány jako propojení praktických činností a teoretických znalostí dohromady a jsou vzájemně doplňované. V závislosti na povaze námětu učitel určuje jejich poměr v rámci jedné hodiny.

Všemi výše uvedenými okruhy postupuje získávání znalostí z oboru dějin výtvarné kultury a výtvarné teorie. Tyto informace jsou vkládány do jednotlivých vyučovacích hodin v závislosti na jejich potřebě a nemají proto přesně vymezený počet ve vyučovacích osnovách.

V předmětu „**Počítačová grafika a multimediální tvorba**“ se žáci učí výtvarně vnímat sebe i okolí, přemýšlet v souvislostech a nazírat svět s nadhledem. Pokouší se chápat vztahy v přírodě a společnosti a vyjadřovat se k nim různými výtvarnými prostředky i rozličnou formou, zpracovávat své myšlenky v jistém seriózním duchu, ale především zábavnou hravou formou.

Základem je kresebná příprava návrhů, promyšlení způsobu zpracování úkolu a potom jeho samotné řešení. Každý úkol začíná informacemi a ukázkami z dějin výtvarného umění nebo pomocí rešerší náhled do současné situace na výtvarné scéně a technické. Součástí motivace k úkolu je společná diskuze.

V přípravné fázi žáci získávají teoretické znalosti z oblasti počítačové grafiky a multimediální tvorby. Během výuky pak nabývají potřebné dovednosti ve vhodných grafických programech a ovládání potřebné fotografické nebo animační techniky. Osvojené dovednosti pak se zvyšující se náročností zadání postupně prohlubují.

Žák je tedy veden ke klasickým výtvarným technikám – kresba, malba, grafika, fotografie, typografie a experiment, které následně posouvá do prostředí digitálních technologií. Konkrétní výstupy jsou plakáty, letáčky, obaly, knížky, fotografické soubory; animace, videa zvukové stopy, motion design a jejich různé kombinace.

Výuka probíhá ve skupině maximálně 15 žáků. Vzhledem k časové zaneprázdněnosti dětí již od 1. stupně základních škol je povolen a pevně stanoven po dohodě s učitelem individuální příchod do skupinového vyučování u jednotlivých žáků. Sestavení každé skupiny žáků je limitováno jejich časovými možnostmi, proto je každá skupina věkově různorodá a v rámci tříhodinové časové jednotky pracuje v jedné učebně několik menších skupinek věkově blízkých žáků. Cílem takového pojetí výuky je pozitivní ovlivňování mladších dětí staršími při společné tvorbě. Témata k tvorbě jsou zadávána s ohledem na individuální potřeby dětí, je ponechána

možnost alternativní volby použité techniky, rovněž časové rozvržení rytmu výuky a přestávek vyplývá z okamžitého psychického i fyzického rozpoložení každého žáka.

V případě, že je výuka realizovaná jako celoroční plán, je možno poslední měsíc v každém pololetí organizovat jinou formou, než je obvyklá výuka, přičemž minimální hodinová dotace není nižší než stanovená dotace školního učebního plánu. Jedná se například o výstavu, módní přehlídku, plenér, workshop atd. Žáci jsou po celou dobu studia vedeni k respektování základních sociálních a etických norem, podporování v samostatnosti a cílevědomosti při prezentování výtvarného díla i vlastní osobnosti. Proto jsou celoročně dětské výtvary přihlašovány do dětských soutěží a přehlídek.

6.1.1 Studijní zaměření – Přípravná výtvarná tvorba

Učební plán pro přípravné studium

Předmět	1.r.	2.r.
Výtvarná tvorba a kultura	2	2

Přípravné studium je určeno pro děti od 5 let.

Školní výstupy předmětu Přípravná výtvarná tvorba

Žák:

- zvládá systém a organizaci práce ve vyučovací jednotce, má správné pracovní návyky
- bez obav nakreslí, namaluje a vymodeluje, umí si hrát s linií, barvou a výtvarným materiálem
- umí reagovat na motivaci
- zvládá jednoduchou grafickou techniku
- drží správně tužku, štětec
- pracuje s nůžkami, lepidlem
- spontánně kreslí a maluje

6.1.2 Studijní zaměření – Výtvarná tvorba a kultura

Učební plán pro základní studium I. stupně

Předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Výtvarná tvorba a kultura	3	3	3	3	3	3	3

Školní výstupy předmětu Výtvarná tvorba a kultura pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- vyjmenuje základní kreslířské a malířské techniky, používá je při své tvorbě
- je schopen komunikace s ostatními
- zpracuje jednoduchý trojrozměrný objekt
- maluje spontánně temperou
- pojmenuje základní barvy

2. ročník

Žák:

- umí rozlišit kresbu a malbu
- míchá temperové barvy
- rozliší teplé a studené barvy
- kreslí tuší

3. ročník

Žák:

- zvládá práci ve skupině při tvorbě větších celků
- umí umístit motiv do formátu
- využívá své zkušenosti ve volné tvorbě, uplatňuje výtvarný popis zážitků
- umí zpracovat složitější trojrozměrný objekt
- pracuje s barevnými kontrasty
- rozezná moderní a historické umění a architekturu

4. ročník

Žák:

- chápe princip grafiky
- zvládá základy teorie barev
- účastní se aktivně týmové práce, je schopen komunikace
- používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení

5. ročník

Žák:

- experimentuje s výtvarným rytmem
- vybere a pojmenuje vhodné výtvarné techniky pro vyjádření úkolu, respektuje jejich vlastnosti a odlišnosti
- řeší proporční vztahy
- nachází vlastní inspirační zdroje

- kombinuje materiály(v prostorovém vyjadřování)
- zná obory výtvarného umění (architektura, sochařství, malba)

6. ročník

Žák:

- zvládá studijní kresbu i malbu (umístění do formátu, proporce, zachycení skutečnosti)
- řeší vztahy výtvarných námětů, výtvarných technik a výtvarného problému
- vybírá a komunikuje prostředky pro vlastní vyjádření
- užívá prvky z reality i fantazie
- vyřeší výtvarnou práci od přípravných kreseb až po finální podobu
- nakreslí postavu
- zachytí perspektivu
- experimentuje s materiály

7. ročník

Žák:

- vybírá, vytvoří a komunikuje výtvarnými prostředky pro vlastní výtvarné vyjádření
- užívá výtvarný jazyk v celé jeho šíři
- zúročí dosavadní znalosti při výběru a tvorbě témat
- rozlišuje svět rozumu a fantazie
- používá obrazotvorné prvky plošného i prostorového vyjádření, využívá jejich vlastnosti

Základní studium II. stupně

Učební plán pro studium II. stupně

Předměty	I. r.	II. r.	III. r.	IV. r.
Výtvarná tvorba a kultura	3	3	3	3

Školní výstupy předmětu Výtvarná výchova a kultura pro II. stupeň

I. ročník

Žák:

- využívá principy perspektivního vyjádření prostoru
- orientuje se v současné domácí i světové výtvarné tvorbě, autorech i jejich díle
- využívá vlastnosti materiálů v prostorové tvorbě, experimentuje

II. ročník

Žák:

- propojuje logiku a návaznost jednotlivých úkolů
- používá obecně známé teoretické pojmy, znaky a symboly výtvarného umění
- formuje své postoje k modernímu umění
- zadané téma zpracuje samostatně
- vytváří objem pomocí stínování

III. ročník

Žák:

- pracuje se zadáním, které staví pouze “mantinely” pro řešení, ale připouští jakoukoli zvolenou formu
- navazuje na principy výtvarného řádu a jazyku

- vytváří si komplexnější pohled na společenské a kulturní jevy
- zvolí samostatně techniku i formát
- používá přeměrování při studijní kresbě
- pracuje s návrhy, vytváří různé kompoziční a barevné variace

IV. ročník

Žák:

- vlastní výtvarné náměty samostatně řeší a zpracovává
- zvládá prezentovat své výtvarné záměry
- samostatně vybírá námět i vyjadřovací prostředky k výtvarnému sdělení
- hledá nové formy pro svou tvorbu
- doplňuje své znalosti moderního umění, orientuje se v nich a je schopen diskuse
- dodržuje pravidla bezpečnosti práce a hygieny
- používá správnou terminologii

6.1.3 Studijní zaměření – Počítačová grafika a multimediální tvorba

Učební plán pro základní studium I. stupně

Předměty	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Počítačová grafika a multimediální tvorba	3	3	3	3	3	3	3

Školní výstupy předmětu Počítačová grafika a multimediální tvorba pro I. stupeň

1. ročník

Žák:

- porozumí výtvarnému úkolu a zpracuje ho postupem, který určil učitel
- chápe co to je grafický program
- zná základní barvy
- umí kreslit základními nástroji
- rozumí vysvětlení co je počítačová grafika a multimédia
- je schopen komunikace s ostatními
- dodržuje pravidla bezpečnosti a hygieny při práci

2. ročník

Žák:

- rozumí úkolu a zná možné způsoby řešení
- chápe rozdíly v jednotlivých nástrojích
- míchá základní barvy
- předkreslí si námět podle vlastní představy
- poznává možnosti využití počítačové grafiky a multimédií v prostředí kolem sebe

3. ročník

Žák:

- pro zadaný úkol volí vhodný postup řešení
- dokáže se zorientovat v prostředí grafického programu
- používá doplňkové barvy
- vytvoří si kresebný návrh
- chápe specifika oborů počítačová grafika, ilustrace, animace, fotografie, film
- umí umístit motiv do formátu

4. ročník

Žák:

- dokáže určit nejvhodnější postup vzhledem ke sledovanému výsledku
- umí v prostředí grafického programu najít vhodný nástroj
- chápe rozdílné barvové prostory
- vlastní kresebný návrh zpracovává pomocí grafického programu
- rozumí pojmům grafik, ilustrátor, animátor, fotograf, filmař
- účastní se aktivně týmové práce

5. ročník

Žák:

- zvažuje vhodné způsoby a konzultuje s učitelem jejich výhody a nevýhody
- rozezná v prostředí grafického programu více nástrojů
- rozumí rozdílům mezi RGB a CMYK
- návrhy vytvořené v grafickém programu dokáže upravovat
- zkusí si práci ve zvoleném odvětví počítačové grafiky a multimédií
- řeší proporční vztahy

6. ročník

Žák:

- zadanému úkolu sám vymyslí nejvhodnější postup a představí ho učiteli
- dokáže různým nástrojům nastavit konkrétnější volby
- chápe pojem inverze a přímá barvy
- zvolí nejvhodnější variantu z připravených návrhů v grafickém programu
- zkusí spolupracovat s někým ve skupině a tvořit tak tým grafika a multimedialisty
- dokáže vyjádřit rytmus různými výtvarnými prostředky

7. ročník

Žák:

- pracuje samostatně a svůj postup dokáže zdůvodnit
- vzhledem k úkolu volí v grafickém programu vhodné nástroje
- využívá barev k vyjádření vlastního výtvarného záměru
- dokončí do finální podoby zvolený návrh
- navrhne a promyslí společnou práci počítačové grafiky a multimédií, kterou realizuje s více žáky ve skupině
- užívá prvky z reality i fantazie
- zúročí dosavadní znalosti při výběru a tvorbě témat

Základní studium II. stupně

Učební plán pro studium II. stupně

Předměty	I. r.	II. r.	III. r.	IV. r.
Počítačová grafika a multimediální tvorba	3	3	3	3

Školní výstupy předmětu Počítačová grafika a multimediální tvorba pro II. stupeň

I. ročník

Žák:

- dokáže nabídnout možná řešení úkolu
- ovládá širší nabídku nástrojů
- pracuje s teplými a studenými barvami
- skicuje vlastní nápad rovnou v prostředí grafického programu
- chápe specifika jednotlivých kroků v rámci počítačové grafiky a multimédií
- dokáže pracovat zcela samostatně

II. ročník

Žák:

- v kombinaci s tradičními postupy hledá alternativní řešení

- využívá konkrétních nástrojů a kombinuje je
- chápe rozdíl mezi pastelovými a sytými barevnými tóny
- hledá množství variant a rozvádí nápad v prostředí grafického programu dál
- pracuje samostatně a dokáže tak zastat veškeré fáze počítačové grafiky a multimédií

III. ročník

Žák:

- realizuje úkol vlastním, netradičním způsobem
- zvládá pracovat s grafickými programy v kratším čase
- řízeně využívá harmonie barev
- z vícero grafických návrhů zvolí nejvhodnější a ten dokončí
- záměrně volí jen tu oblast počítačové grafiky nebo multimédií, která odpovídá záměru jeho vlastní práce

IV. ročník

Žák:

- porovná výhody a nevýhody všech možných řešení, zdůvodní vlastní volbu postupu
- zvolené nástroje v grafickém programu používá suverénně správně a rychle
- ovládá a využívá kontrastu barev
- zhodnotí objektivně postup i vlastní grafickou práci
- dokáže zpracovat jakékoliv konkrétní zadání v rámci počítačové grafiky a multimédií
- používá správnou terminologii

6.1.4 Studijní zaměření – **Výtvarná tvorba a kultura pro dospělé**

Učební plán pro studium pro dospělé

Předměty	Studium pro dospělé
Výtvarná tvorba a kultura	3

Školní výstupy předmětu Výtvarná výchova a kultura - Studium pro dospělé

Vzdělávací obsah studia pro dospělé stanoví učitel po dohodě se studenty v konkrétní skupině na základě zmapování jejich dovedností, znalostí a výtvarných cílů. V rámci upevňování sebevědomí ve výtvarné oblasti jsou uskutečňovány veřejné výstavy studentů podle jejich vlastních přání a požadavků. Při studiu dospělých je kladen důraz především na rozvíjení zájmu o danou oblast. Úloha učitele je usměrňovat a kultivovat výtvarný projev studentů a podněcovat v nich touhu po hledání nových výrazových prostředků vzhledem k jejich dosavadním životním zkušenostem a možnostem. Důležitý je zde individuální a citlivý přístup ke každému studentovi, často bývá obtížné dosáhnout emotivní otevřenosti v rámci skupiny.

7. Výuka žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

V souladu s platnými vyhláškami č.27/2016 Sb., o vzdělávání žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných mohou ZUŠ O. Nedbala Tábor navštěvovat i žáci se speciálními vzdělávacími potřebami, pokud prokáží patřičné dispozice nutné pro studium hudebního nebo výtvarného oboru resp. konkrétního studijního zaměření.

Jedná se o žáky

- **se zdravotním postižením** (tělesným, smyslovým, mentálním aj.)
- **se zdravotním znevýhodněním** (dlouhodobé zdravotní oslabení aj.)
- **se sociálním znevýhodněním** (rodinné prostředí s nízkým sociálně-kulturním statutem; s nařízenou ústavní výchovou; z prostředí ohroženého sociálně patologickými jevy apod.), u kterých byly speciální vzdělávací potřeby zjištěny (se souhlasem rodičů nebo zákonných zástupců) školským poradenským zařízením (pedagogicko-psychologickou poradnou nebo speciálně pedagogickým centrem).

ZUŠ O. Nedbala Tábor zajistí i těmto žákům potřebné podmínky pro studium, vycházející z konkrétního diagnostického zjištění handicapu daného žáka a z popisu individuálních vzdělávacích potřeb a možností žáka tak, aby výuka probíhala v souladu s principy individualizace a diferenciací vzdělávání a spolupráce s odbornými pracovišti a rodinou žáka. ZUŠ O. Nedbala Tábor vytvoří rovněž podnětné a vstřícné školní prostředí v plné snaze o individuální integraci žáka do celkového chodu školy včetně podpory jeho další sociální integrace v širším kontextu života.

Podpůrná opatření

(1) Podpůrná opatření prvního stupně představují minimální úpravu metod, organizace a hodnocení vzdělávání a jsou poskytována žákovi, u kterého se projevuje potřeba úprav ve vzdělávání nebo školských službách a zapojení v kolektivu. Podpůrná opatření prvního stupně nemají normovanou finanční náročnost.

(2) Pokud by k naplnění vzdělávacích potřeb žáka nepostačovalo poskytování podpůrných opatření prvního stupně, doporučí škola nebo školské zařízení (dále jen „škola“) žákovi využití poradenské pomoci školského poradenského zařízení za účelem posouzení jeho speciálních vzdělávacích potřeb.

(3) Podpůrná opatření druhého až pátého stupně se poskytují na základě doporučení školského poradenského zařízení a s informovaným souhlasem zletilého žáka nebo zákonného zástupce žáka.

(4) Podpůrná opatření se poskytují samostatně nebo v kombinacích různých druhů a stupňů v souladu se zjištěnými speciálními vzdělávacími potřebami žáka. Konkrétní druh podpůrného opatření lze poskytovat pouze v jednom stupni.

Za klíčovou součást pedagogické dokumentace je případně individuální integrace žáka považován jeho INDIVIDUÁLNÍ STUDIJNÍ (vzdělávací) PLÁN, který není součástí ŠVP. Individuální studijní plán plně respektuje konkrétní situaci žáka. Vzdělávací obsah jednotlivých předmětů proto může být upraven a přizpůsoben speciálním vzdělávacím potřebám a možnostem žáka tak, aby bylo dosahováno co největšího souladu se vzdělávacími požadavky formulovanými v ŠVP.

V souladu s individuálním studijním plánem žáka se speciálními vzdělávacími potřebami ZUŠ O. Nedbala Tábor zajistí potřebné didaktické a kompenzační pomůcky a podmínky pro uplatnění kombinací speciálně pedagogických postupů a alternativních metod s modifikovanými metodami a formami výuky používanými ve vzdělávání běžné populace, a to s cílem maximálního využití žákova vnitřního potenciálu směrem k postupnému rozvoji klíčových kompetencí.

S ohledem na stav budov, které má ZUŠ v současné době k dispozici (týká se i odloučených pracovišť), by bylo velmi obtížné vzdělávat imobilní žáky. Budovy nejsou a v dohledné době nebudou vybaveny bezbariérovým přístupem.

8. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

ZUŠ Oskara Nedbala Tábor umožňuje vzdělávání žáků mimořádně nadaných především garantováním výuky podle individuálního vzdělávacího plánu, který zohledňuje specifické schopnosti, dovednosti a potřeby, resp. míru nadání konkrétního žáka. Individuální vzdělávací plán je vypracován třídním učitelem a schválen ředitelem školy na začátku (každého) školního roku s platností na jeden školní rok. Žáci mimořádně nadaní mohou využít zvýšenou hodinovou dotaci, která vychází z plánu pro studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin.

Učitelé umožňují žákům

- rozvíjet jejich specifické schopnosti a dovednosti, a to v maximální míře odpovídající stupni rozvoje a nadání žáka
- hlubší vhled do studia hry na nástroj nebo hlasové výchovy a zpěvu
- rozšířit teoretické znalosti a všeobecný přehled v oboru
- podpořit jejich osobitý umělecký růst (soutěže, přehlídky, kurzy aj.)

Do této kategorie jsou zařazováni žáci na základě odborného posudku pedagogicko-psychologické poradny nebo jiného diagnostického posudku, který je rodiči předložen řediteli školy doporučením třídního učitele nebo zkušební komise učitelů mimořádných studijních výsledků (úspěšná účast na soutěžích, veřejné vystupování a reprezentace školy, účast na hudebních kurzech, mezinárodních hudebních projektech, mezioborových projektech a podobně), přičemž odborný posudek (ad 1) není nutný.

9. Hodnocení žáků

9.1 Zásady a způsob hodnocení žáků

Žáky hodnotíme a klasifikujeme s ohledem na jejich osobní maximum. Pro hodnocení žáka v jednotlivých vyučovacích hodinách mohou učitelé využít i alternativní formy hodnocení (např. razítka, obrázky, nálepky, písemná pochvala apod.), tyto prostředky mají pro žáky motivační funkci, nenahrazují však klasifikaci. Průběžnou součástí vyučovací hodiny je rovněž verbální hodnocení na základě analýzy studovaného problému jako nezbytný prostředek tzv. zpětné vazby. Na tomto podkladě je žák veden k přemýšlení nad stanovenými úkoly, k hledání řešení, k samostatné práci apod. Verbální hodnocení je rovněž důležitým prvkem mechanismu zpětné vazby při rozboru koncertního nebo soutěžního vystoupení, postupové zkoušky a dalších veřejných prezentací výsledků žákovy práce.

Hodnocení je významným motivačním prvkem. Žák je hodnocen učitelem průběžně, neustále, v každé hodině. Učitel hodnotí jeho výkon, přípravu do hodin apod., což je neodmyslitelnou součástí výuky. Je velmi vhodné zapojit žáka samotného do tohoto procesu, tak aby dovedl sám ohodnotit svůj výkon, svou přípravu do hodiny apod.

Průběžné hodnocení

V průběhu školního roku je žák v individuální výuce hodnocen minimálně jednou za měsíc známkou, kterou učitel zaznamená do třídní knihy a žákovské knížky. Klasifikaci v kolektivní výuce zaznamenává učitel do třídní knihy pro kolektivní výuku, příp. do žákovské knížky. Vyučující zajistí, aby byli zákonní zástupci informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka (např. jeho podpisem v žákovské knížce).

Podklady pro hodnocení žáků :

- zájem o předmět
- zvládnutí zadaných úkolů
- úroveň domácí přípravy
- aktivitu, přístup a snahu žáků při práci v hodině
- různé druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, postupové, závěrečné)
- analýza výsledků jejich činností

Hodnocení v pololetí a na konci školního roku

V pololetí a na konci školního roku je žák hodnocen známkou na vysvědčení. Tu stanovuje učitel na základě:

- klasifikace v průběhu školního roku
- posouzení úrovně prezentace práce žáka na veřejnosti (vystoupení, výstavy apod.)
- úrovně splnění kritérií stanovených v učebních plánech

V případech, kdy jsou učební osnovy rozpracovány do delších časových celků než jeden rok (např. ve II. stupni hudebního oboru, ve sborovém zpěvu, ve výtvarném oboru apod.), hodnotíme pokroky žáka směrem ke splnění daných učebních osnov. Za mimořádné výkony a reprezentaci školy může být žák odměněn písemnou pochvalou, kterou navrhuje učitel a schvaluje ředitel školy.

Zásady hodnocení

- žák musí vědět, za co bude hodnocen (co bude hodnoceno)
- ve smyslu kladné motivace vycházíme z pozitivního hodnocení žáka
- při hodnocení je možné přihlídnout k momentální indispozici žáka

9.2 Oblasti vlastního hodnocení školy

- podmínky ke vzdělávání
- průběh vzdělávání
- výsledky vzdělávání žáků a studentů
- podpora školy žákům a studentům, spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání
- řízení školy, kvalita personální práce, kvalita dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků
- úroveň výsledků práce školy, zejména vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům
- vlastní hodnocení probíhá v nepravidelných časových intervalech písemnou formou